Școala supunerii

Marina Anderson

EROSCOP

Dacă ai devorat *Fifty Shades*, pregătește-te să citești *Școala supunerii*

TREI

Marina Anderson

Şcoala supunerii

Traducere din engleză de Ana Daniela Micu

TREI
2013

Colecţie coordonată de Magdalena Mărculescu, Pascal Bruckner

Titlul original: Haven of Obedience
Autor: Marina Anderson
Copyright © 2000 by Marina Anderson.
First published in Great Britain in 2000 by X Libris.
Paperback edition published in 2012 by Sphere.

ISBN ePub: 978-973-707-796-7
ISBN PDF: 978-973-707-797-4
ISBN Print: 978-973-707-716-5

Editori: Silviu Dragomir, Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial: Magdalena Mărculescu

Coperta: Faber Studio
Foto copertă: © Arman Zhenikeyev/Corbis

Director producţie: Cristian Claudiu Coban

Redactor: Domnica Drumea

Dtp: Eugenia Ursu

Corectură: Roxana Samoilescu, Lorina Chiţan

© Editura Trei, 2013
C.P. 27-0490, Bucureşti
Tel./Fax: +4 021 300 60 90
E-mail: comenzi@edituratrei.ro
www.edituratrei.ro

Această carte în format digital (e-book) este protejată prin copyright şi este destinată exclusiv utilizării ei în scop privat pe dispozitivul de citire pe care a fost descărcată. Orice altă utilizare, incluzând împrumutul sau schimbul, reproducerea integrală sau parţială, multiplicarea, închirierea, punerea la dispoziţia publică, inclusiv prin internet sau prin reţele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informaţiei, altele decât cele pe care a fost descărcată, revânzarea sau comercializarea sub orice formă, precum şi alte fapte similare săvârşite fără permisiunea scrisă a deţinătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislaţiei cu privire la protecţia proprietăţii intelectuale şi se pedepseşte penal şi/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Lectura digitală protejează mediul

Versiune digitală realizată de elefant.ro

Capitolul 1

Într-o noapte de duminică din aprilie, douăzeci de oameni se adunaseră în holul de intrare de la Paradis. Rob Gill, proprietarul, le vorbea, iar ei îl ascultau cu mare atenţie.

— Sper că v-aţi simţit bine în acest sejur de trei zile, le spuse el cu un zâmbet în colţul buzelor. Cel puţin, sunt sigur că absolut toţi aţi aflat câte ceva nou despre voi înşivă.

Jan Pearson, în vârstă de douăzeci şi opt de ani, director de distribuţie, liber-profesionistă, a simţit cum începe să roşească. S-a uitat la restul grupului, care îl urmărea pe Rob. Arătau aşa de conformist acum: femeile în costumele lor cu pantaloni sau în hainele lejere, de firmă, iar majoritatea bărbaţilor purtând costume elegante. Era o mare diferenţă faţă de cum arătaseră de-a lungul weekendului. De exemplu, bărbatul de lângă ea — acum foarte bine acoperit de costumul în trei piese, cămaşa albă şi cravata albastru-închis —, ultima oară când îl văzuse, era îngenuncheat, foarte supus, la picioarele unei blonde voluptuoase, cu mâinile legate la spate, în timp ce aştepta, tremurând de excitaţie şi de dorinţă, ca aceasta să-i permită să aibă un orgasm amânat cu cruzime.

— Ce este important să înţelegeţi, a continuat Rob, este că acum faceţi parte dintr-o societate foarte selectă şi secretă. La sosire, aţi semnat un formular, jurând să respectaţi codul tăcerii. Poate că o să vi se pară dificil de ţinut această promisiune odată ce veţi începe să interacţionaţi din nou cu prietenii voştri din viaţa de zi cu zi. Dar dacă vreunul dintre voi îşi încalcă jurământul, va fi exclus. Cu alte cuvinte, nu i se va mai permite să ne mai viziteze niciodată.

Jan simţi cum i se usucă gura. După doar un singur weekend devenise dependentă de plăcerile pe care învăţase să le savureze aici, în acest aşezământ foarte special. Dacă cineva i-ar fi spus cât de erotic i s-ar părea să fie forţată să se supună, să fie obedientă, i-ar fi râs în nas. În toate relaţiile sale, ea deţinuse controlul şi aşa îi plăcea să fie. În orice caz, experienţa ei la Paradis o schimbase complet.

Rob vorbea mai departe:

— Sunt sigur că mulţi dintre voi veţi dori să păstraţi legătura unii cu alţii, iar nouă ne place acest lucru. Acum suntem, cu toţii, persoane care gândim la fel. Singurele persoane de aici cu care nu aveţi voie să vă mai întâlniţi sunt îndrumătorii voştri. Trebuie să ţineţi minte că pentru noi această ocupaţie este doar un serviciu. Nu este nimic personal.

Jan a simţit cum sfârcurile de sub puloverul cu decolteul în formă de V, uşor mulat, se întăresc brusc, făcând-o să savureze mângâierea materialului pe vârfurile întărite. Rob era de vină — cuvintele lui îi amintiseră de seara precedentă.

Ea era întinsă pe patul ei, epuizată, sătulă până în gât, după o sesiune cu unul dintre cei doi îndrumători şi încă doi oaspeţi, când Rob a intrat în cameră. Era însoţit de un îndrumător novice, un bărbat tânăr pe care Jan nu-l mai întâlnise înainte. Rob i-a spus că aveau să o satisfacă timp de o oră. La început, ea a crezut că era o greşeală şi i-a explicat că fusese deja foarte bine satisfăcută. Şi atunci a observat cum expresia de pe chipul lui s-a schimbat, devenind una cu care era deja familiarizată. Ochii lui albaştri, care te sfredeleau, s-au îngustat.

— Jan, sper că nu încerci în continuare să-mi spui ce să fac, nu? a interogat-o el.

Amintindu-şi pedepsele pe care le îndurase, până să reuşească să înţeleagă regulile de la Paradis, Jan a scuturat repede din cap.

— Asta e bine, a continuat el, pentru că ştii, noi ne aşteptăm ca tu să fii supusă şi gata să ne satisfaci dorinţele. Marc şi cu mine vrem să te satisfacem: ce doreşti *tu* nu are nicio importanţă.

Spre surprinderea ei, cuvintele lui Rob o excitaseră. În acelaşi timp, simţea cu certitudine că

trupul ei era atât de obosit, încât, indiferent ce urmau să facă cei doi bărbaţi, nu avea să fie capabil să răspundă. Cât de tare se înşelase, se gândea acum, năvălindu-i în minte senzaţia orgasmelor intense pe care cei doi i le provocaseră.

Jan şi-a amintit felul în care Rob o încălecase, cu mâinile unse cu ulei dulceag frământându-i sânii, în timp ce Marc îngenunchease la capătul patului, îi desfăcuse picioarele şi îşi folosea limba cu măiestrie pe locul moale dintre ele. Pierduse numărul momentelor în care corpul ei se contorsionase, arcuindu-se în sus, în spasme de plăcere incontrolabilă. Fusese o experienţă incredibilă şi când, în cele din urmă, Rob a coborât de pe ea, plimbându-şi mâna peste pielea ei udă de transpiraţie, pentru un moment a avut impresia că fusese ceva personal în privirea lui. Acum, înţelegea că se înşelase. Sau, dacă avusese dreptate, oricum nu avea să afle niciodată.

— Sper că vă vom revedea aici, cândva, a spus Rob, apropiindu-se de încheiere. Acelora care au descoperit că poate exista plăcere în durere vă sugerez să faceţi schimb de numere de telefon. Pentru cei mai mulţi dintre voi, e bine să ştiţi că noile voastre preferinţe sexuale pot şoca persoanele cu care eraţi intimi înainte de a veni aici.

Un chicot de râs a umplut camera.

Fesele lui Jan s-au încleştat sub fusta tip creion care-i ajungea până la glezne, căci tocmai îi venise în minte senzaţia de înţepătură pe care i-o dăduse biciul din latex folosit cu îndemânare de Simon, secundul lui Rob. Ţipase, şocată şi plină de furie, când i se întâmplase prima oară. Dar, pe când era aşezată pe masa mare din lemn, cu picioarele desfăcute, cu gleznele şi încheieturile ţinute bine de ceilalţi oaspeţi, a înţeles că nu putea face nimic.

Treptat, pe măsură ce „pedeapsa“ ei continua, fusese surprinsă de faptul că lipsa de confort dispărea rapid, în timp ce arsura produsă de bici părea să pună stăpânire pe carnea ei, făcându-i sfârcurile să se întărească şi vintrele să-i tresalte. Da, trebuie neapărat să facă schimb de numere de telefon, înainte de a se urca la volan pentru a pleca spre Londra, unde o aştepta o agendă foarte încărcată.

— Şi acum este timpul să plecaţi, a spus Rob, cu un zâmbet. Să nu uitaţi nimic din ceea ce aţi învăţat aici. Nu vreţi să vă fi aruncat banii pe fereastră, nu?

Din nou au râs toţi, dar, de data asta, nu era un râs stânjenit. Jan încerca să-i prindă privirea lui Rob, vrând să-şi demonstreze că avusese dreptate şi că era specială pentru el. Dar, fără niciun alt cuvânt, el s-a întors pe călcâie şi a părăsit încăperea. Jan a simţit că îşi udase lenjeria intimă. Doar gândindu-se la cele ce i se întâmplaseră, se excita din nou.

Un bărbat cam de vârsta ei se apropie de ea. Şi-l amintea de sâmbătă. Fusese un amant incredibil de atent, deşi, la momentul acela, ea încă nu reuşise să înveţe pe deplin să renunţe la control. Acum, că reuşise, să facă sex cu el probabil va fi chiar şi mai plăcut, aşa că, atunci când el a întrebat-o dacă i-ar plăcea să-i dea numărul de telefon, Jan s-a grăbit să accepte.

— Mă gândeam să dau o petrecere curând, i-a spus ea.

— Este o idee grozavă. Sper că voi fi pe lista de invitaţi.

Jan a zâmbit, dându-şi părul şaten, tuns scurt pe după urechi, şi a continuat:

— Mă gândeam că opt este un număr ideal. Ce părere ai?

El a aprobat printr-o înclinare a capului.

— Da, opt sună foarte bine. A fost un weekend interesant, nu? spuse, privind-o insistent.

Pe Jan a trecut-o un fior.

— Foarte interesant, a răspuns ea încet.

Când degetele lui i-au mângâiat uşor faţa, Jan şi-a amintit cum aceleaşi degete îi ţinuseră cu forţa mâinile deasupra capului, în timp ce gura îi era lipită de sfârcul stâng, sugându-l cu cruzime, ignorându-i protestele — de fapt, tot weekendul fusese aşa. Deodată a simţit că îl doreşte din nou, chiar atunci şi acolo, şi a înţeles din privirea lui că el ştia asta.

— Nu lăsa să treacă prea mult până suni, i-a poruncit el.

Înainte de a vizita Paradisul, lui Jan nu i-ar fi plăcut deloc tonul lui, dar acum o excita.

— N-o să las, l-a asigurat ea.

Apoi, şi-a luat grăbită bagajele şi şi-a început călătoria înapoi spre Londra.

Capitolul 2

Era aproape ora nouă, când Natalie Bowen ajunse la uşa micului, dar costisitorului apartament de la periferia Londrei. O englezoaică tipică — blondă, înaltă, suplă, sigură pe ea — care tocmai realizase că era în pericolul de a nu avea nimic în afara revistei sale. OK, admitea că revista era totuşi o realizare importantă. Începuse cu unsprezece luni înainte, având ca public-ţintă femeile între douăzeci şi cinci şi treizeci şi cinci de ani, singure şi cu funcţii de conducere. Observase că majoritatea revistelor încercau să le înveţe pe femei cum să se descurce cu copiii, cu casa şi slujba, dar pe ea n-o interesa aspectul acesta, al copiilor şi al căminului. Ea se ocupa cu moda, sănătatea şi relaţiile, la muncă şi în timpul liber, iar succesul revistei îi depăşise orice aşteptare.

Toate acestea erau foarte plăcute. Dar, cumva, în ciuda articolelor din revista sa care aveau drept scop călăuzirea femeilor ca ea, Natalie se simţea pierdută. Tendinţa ei de a fi nerăbdătoare şi capacitatea ei de a pune degetul pe rană erau calităţi ideale la slujbă, dar nu o ajutau deloc atunci când era vorba să păstreze o relaţie. Nu avea nicio problemă în a atrage bărbaţii, dar începea să nu mai simtă nicio plăcere în relaţiile pe termen scurt, care o satisfăceau sexual, dar îi dădeau un sentiment de inutilitate.

— Faceţi ce spune un editorialist, nu ce face el, murmura Natalie pentru sine, deschizând uşa de la intrare.

Se uită la robotul telefonic şi fu dezamăgită să observe că nu o căutase nimeni cât fusese plecată. Erau câteva persoane de la care aştepta veşti, oarecum, inclusiv Philip, deşi parcă începea să aibă senzaţia că fusese părăsită de el într-un mod foarte politicos. Dar cel mai tare îşi dorea să o fi sunat Jan: era cea mai bună prietenă a ei şi până cu o lună în urmă se vedeau de cel puţin trei ori pe săptămână.

Dat fiind că şi Jan avea o viaţă profesională foarte aglomerată şi se străduia să găsească un bărbat care să fie suficient de bun pentru ea, ele aveau întotdeauna subiecte de bârfă din belşug. Şi mai împărtăşeau acelaşi simţ al umorului şi aceeaşi pasiune pentru bucătăria italiană şi pentru vinurile bune. Natalie nu înţelegea de ce încetase Jan să o sune. Nu avusese loc niciun fel de ceartă sau dezacord. La ultima lor întâlnire, Jan menţionase că urma să plece weekendul următor, dar promisese să o sune pe Natalie imediat ce se întorcea de acolo. Nu sunase.

Prea obosită ca să-şi mai pregătească ceva de mâncare, Natalie luă o sticlă de vin din frigider şi îşi turnă un pahar mare. Tăie câteva bucăţele de brânză feta într-un bol, aruncă o mână de măsline negre şi câteva roşii deasupra şi se aşeză la televizor. După masă, mâna ei începu să caute telefonul. Se opri. Nu ştia de ce, dar ezita să o sune ea pe Jan. Probabil că exista un motiv pentru tăcerea prietenei sale şi nu era prea sigură că voia să afle ce era, dacă asta avea să o facă pe Jan să rupă prietenia dintre ele.

Abia după încă două pahare de vin găsi curajul de a forma numărul. Telefonul sună prelung. Era gata să închidă, când Jan răspunse.

— Bună!

Vocea ei familiară era uşor întretăiată de gâfâieli, probabil din cauza grabei de a răspunde la telefon.

— Jan? Sunt eu, Nat.

— Nat. Urmă o pauză ciudată, o pauză pe care Natalie se grăbi să o umple.

— Da, mă ţii minte, eu sunt cea pe umărul căreia plângi atunci când bărbaţii te dezamăgesc.

— Doamne, îmi pare foarte rău că nu te-am sunat, se bâlbâi Jan. Adevărul este că am fost incredibil de ocupată cu distribuţia la o dramă istorică. N-am avut niciun moment pentru mine în ultimele săptămâni. Voiam să te sun diseară, dar se pare că am luat un virus, ceva.

Natalie se încruntă. I se păruse că aude oameni în fundal, oameni care râdeau şi vorbeau. Dar era posibil să fie televizorul pe care îl pornea Jan ca să-i ţină de urât.

— Cum a fost weekendul în care ai plecat? întrebă ea senină.

— Ce weekend?

— Ştii tu, acela de după întâlnirea noastră. Mi-ai spus că mergi la o întrunire sau ceva de genul ăsta. Cum a fost? Ţi-a prins bine?

— A fost în regulă, răspunse Jan nesigură.

— Cum adică, *în regulă*? Aveam impresia că urma să fie ceva special.

— Da? Dar nu ştiu de ce. A fost doar un weekend la ţară.

Natalie ştia că Jan nu-i spunea adevărul.

— Dacă spui tu, replică ea înţepată, enervată că era minţită. Ei bine, o să trec mâine pe la tine. Îţi aduc nişte supă de pui şi struguri.

— Nu, nu se poate mâine, răspunse Jan.

Vocea ei părea cuprinsă de panică.

— De ce nu? Nu se transmite, nu?

— O să treacă mama pe la mine.

— De la Paris? Doamne, înseamnă că eşti serios bolnavă.

Natalie auzea cum vocea ei devine arţăgoasă, şi ştia că şi Jan o percepea.

— Uite ce este, nu pot vorbi acum, spuse Jan, coborând vocea. Mai bine ne vedem după serviciu, într-una din serile următoare.

— Ce zici de marţi? sugeră Natalie.

— Nu, îmi pare rău, nu pot marţi, vin nişte prieteni în vizită.

— Cineva cunoscut?

— Nu, colegi de-ai mei de branşă. Uite, cred că joi sunt liberă. Ne vedem la locul nostru la ora şapte, e bine?

— Eşti sigură că poţi să-mi acorzi puţin timp? întrebă Natalie cu răceală.

În acel moment, auzi o voce de bărbat care o chema pe Jan. Era evident că devenise nerăbdător.

— Mi se pare că a sosit doctorul, spuse Natalie tăios. Ne vedem joi.

Şi cu asta, trânti receptorul. Cel puţin o contactase pe Jan din nou şi nu i se părea că făcuse ceva care s-o jignească. Ceea ce o deranja era înţelegerea bruscă a faptului că Jan avea o viaţă socială mult mai activă decât ea. Trebuia să o descoasă pe Jan despre asta când se vor întâlni.

Jan puse telefonul fără fir pe dulapul din bucătărie. Natalie nu ar fi putut suna într-un moment mai nepotrivit. Se simţea groaznic din cauza modului în care decursese conversaţia, dar nu putea să-i spună mai multe, deoarece Richard stătuse tot timpul lângă ea, ascultându-i fiecare cuvânt.

— Cine era? întrebă el, mângâindu-i şira spinării cu un deget.

Jan purta doar un chilot tanga din piele şi pantofi cu tocuri înalte, aşa că se simţea foarte vulnerabilă — cum şi trebuia să se simtă. Era un sentiment pe care îi plăcea să-l aibă când nu era la serviciu. Asta o învăţaseră la Paradis şi o învăţaseră temeinic.

— Nimeni, spuse ea senină. O prietenă.

— Şi prietena ta este drăguţă? întrebă Richard, punându-şi mâinile pe talia ei, cu degetele răsfirate pe abdomen.

— Da, dar nu te interesează pe tine. Este o femeie de afaceri foarte puternică. Îi place să deţină controlul în relaţiile cu bărbaţii.

— Poate că ar trebui să stea la Paradis un weekend, murmură Richard, cu glas scăzut, plin de dorinţă. O să urcăm acum, iar în timp ce fac dragoste cu tine, o să mi-o descrii pe prietena ta.

— Ba nu, i-o întoarse Jan.

Simţise că Richard îşi mutase mâna stângă pe ceafa ei şi o apucase strâns.

— Sper că nu vei începe cu vechile tale obiceiuri, Jan, şopti el. Nu uita că bărbaţii sunt la conducere aici, weekendul acesta. Atâta vreme cât faci ce spunem noi, primeşti câtă plăcere poţi suporta, îţi aminteşti?

Tot trupul i se strânse de dorinţă.

— Bineînţeles că îmi amintesc, şopti ea.

Apoi începu să urce scările înaintea lui, trecând pe lângă ceilalţi oaspeţi — unii dintre ei o mângâiau în timp ce se îndrepta spre dormitor, însoţită de Richard. Odată ajunşi acolo, ştia că, disperată să simtă lichidul fierbinte al plăcerii curgând prin ea, va face întocmai ce-i ceruse Richard. Ştia că o trăda pe Natalie, dar, în mod ruşinos, perversitatea promiscuă a ceea ce era pe cale să facă o excita şi mai tare.

Natalie ajunse la restaurantul Mario’s înaintea lui Jan. Urmărindu-şi prietena care sosea, observă că aceasta era cam încordată. Când Natalie îi făcu semn cu mâna, zâmbetul lui Jan păru cam forţat.

— Scuze de întârziere, spuse aceasta cu răsuflarea întretăiată, strecurându-se pe scaunul din faţa lui Natalie. Ca de obicei, şedinţa de casting s-a prelungit, fir-ar să fie.

— N-au trecut decât cinci minute, spuse Natalie. Am comandat o sticlă din vinul casei, roşu, pentru noi, dar m-am gândit să te aştept ca să comandăm mâncarea împreună.

— Bun, spuse Jan distrată. O să iau spaghetti al pomodoro.

Apoi începu să răsfoiască prin agenda de buzunar.

Natalie decise să comande paste proaspete cu spanac şi ricotta, în sos de roşii şi busuioc, felul ei de mâncare preferat de la Mario’s. Şi cum Jan nu dădea semne că ar vrea să mănânce, se străduia să prindă privirea vreunui chelner ca să comande pentru amândouă.

— Nu te-ai săturat de acelaşi fel de mâncare? o întrebă Jan, punând agenda deoparte.

Natalie dădu din cap.

— Nu, ştiu ce îmi place.

— Şi eu credeam că ştiu.

Tonul vocii lui Jan suna straniu.

— Ce vrei să spui?

— Nimic. Şi cum merge revista?

— Ca de obicei, îmi ocupă mult prea mult din viaţă. Philip m-a părăsit, în cazul în care voiai să ştii, dar nu îndrăzneai să mă întrebi.

Jan o privi cu înţelegere.

— Ghinion. A spus de ce?

— A, chestiile obişnuite — că nu vrea să se implice, că merit ceva mai bun. Desigur, nu asta a vrut să spună. Ceva nu a fost în regulă ultima oară când am făcut sex. Am spus că vreau să fiu eu deasupra pentru că orgasmele mele sunt mai puternice aşa…

Se opri, deoarece sosea chelnerul, şi amândouă îşi reţinură cu greu chicotele.

— Cred că i-a fost dor de noi, râse Natalie, pe când începeau să mănânce. Sunt convinsă că nimeni nu are conversaţii aşa de interesante.

— Continuă cu ceea ce începuseşi, îi porunci Jan.

— A, cu chestia aia. Da, şi nu i-a plăcut să-i spun că eu ştiu mai bine. S-a prefăcut că totul e în ordine, că îi place o femeie hotărâtă şi care îşi cunoaşte trupul. Dar ce i-am spus l-a dezarmat.

— Adică vrei să spui că tu te-ai distrat, şi el nu?

Natalie dădu aprobator din cap.

— Exact. Doamne, de câte ori mi s-a întâmplat asta! Şi ţi s-a întâmplat şi ţie, nu? Mă linişteşte ideea că nu sunt singura în situaţia asta.

— Nu, murmură Jan.

— Asta este tot ce ai de spus? N-ai nicio bârfă interesantă pentru mine? Cum stai tu cu viaţa sexuală?

— E OK, zise Jan, ridicând din umeri.

— Cum adică, OK? Te vezi cu cineva special?

— Nu.

— Dar te vezi cu cineva, măcar?

— Da, din când în când.

— Ai vreun motiv pentru care nu vrei să-mi povesteşti despre el? întrebă Natalie. E însurat sau ceva de genul ăsta?

— Nu, doar că nu e nimic interesant.

Natalie nu-şi putea crede urechilor.

— Viaţa ta sexuală este *mereu* interesantă. Ce s-a întâmplat? Ştiu că îmi ascunzi ceva. Ăsta e motivul pentru care nu m-ai mai sunat de când ai fost plecată? Ai întâlnit acolo pe cineva deosebit, pe care vrei să-l ţii secret?

— Of, Nat, zise Jan cu tristeţe, mi-aş dori să-ţi pot spune despre ce este vorba, dar nu pot. Vezi tu, nu este permis, adăugă ea în şoaptă.

— *Nu este permis?* ţipă Natalie.

— Sst!

— De ce tot vorbeşti în şoaptă şi de ce trebuie să vorbesc şi eu încet? Nu înţeleg ce ţi s-a întâmplat, spuse Natalie. Te-ai schimbat complet de când ne-am văzut ultima oară. Te-am jignit cu ceva?

— Nu, n-ai făcut nimic, răspunse Jan cu fermitate. Te rog, putem să schimbăm subiectul?

Natalie oftă.

— Dacă asta vrei, da. Dar seara nu o să fie la fel de distractivă ca de obicei. Mai bine mi-ai povesti despre locul ăsta unde ai fost în weekend. Arăţi trăsnet, aşa că trebuie să-ţi fi prins bine. Poate că ar trebui să merg şi eu acolo. Unde este?

— Ăă… e undeva la ţară.

— Asta este o informaţie foarte preţioasă. Ar trebui să-l găsesc foarte uşor.

— Nu-ţi pot spune unde e, zise Jan, iar vocea ei trăda exasperarea.

Natalie nu se mai simţise niciodată încurcată în prezenţa lui Jan. Fuseseră mereu ca nişte surori, puteau să vorbească despre absolut orice. Era evident că, din anumite motive ştiute doar de Jan, asta nu mai era posibil. Brusc, Natalie nu-şi mai dorea decât să se termine odată cina şi să se refugieze în apartamentul ei. Se simţea foarte rănită.

— Cred că ar fi mai bine să alegi tu subiectul de discuţie, pentru că se pare că orice aş alege eu nu-ţi este pe plac.

— Nat, îmi pare chiar foarte rău, răspunse Jan, aplecându-se peste masă, către prietena ei. Mi-aş dori să-ţi pot spune, îţi jur, dar nu pot, nu am voie.

— Atunci nu o face. Nu cred că mai vreau budinca. Hai să luăm doar cafea şi să ne despărţim, vrei?

— Of, dă-i naibii, înjură Jan. Ascultă, Nat. Coborî vocea. O să-ţi povestesc despre weekendul meu, dar nu ai voie să vorbeşti cu nimeni niciodată. Dacă o faci, o să distrugi totul. Aşadar, îmi promiţi să păstrezi secretul?

Acum Natalie era de-a dreptul intrigată.

— Desigur. Doar ştii cât de bine păstrez un secret.

— Da. Ei bine, sper, pentru că risc totul spunându-ţi lucrurile astea. Locul unde am mers se numeşte Paradisul. Este în Sussex. O tipă de la muncă mi-a spus despre el. Ştii, nu-şi fac reclamă. Oamenii află de ei din gură în gură, iar numele lor trebuie menţionat de cineva care a mai fost, înainte să poţi merge acolo.

— Dar de ce? întrebă Natalie curioasă. Trebuie să arăţi trăsnet sau de ce?

— Absolut deloc. Dacă era aşa, eu nu ajungeam acolo. Nu, de fapt, e un seminar de weekend.

— Un seminar de afaceri? Nu vreau să-mi petrec un weekend muncind. Vreau o pauză.

— Este un seminar de sex.

Natalie rămase cu gura căscată.

— Ce naiba vrei să spui?

— Exact ceea ce spun. Oamenii se duc acolo pentru a învăţa cum să-şi împlinească potenţialul sexual, dar un anumit tip, foarte special, de potenţial. Vezi tu, este pentru femei ca noi două sau pentru bărbaţi care-şi petrec toată ziua la birou, controlându-i pe alţii. Acolo te învaţă cum să laşi controlul în seama partenerului tău pentru a simţi plăcerea. L-am auzit pe unul dintre îndrumători spunându-i „şcoala supunerii“, ceea ce rezumă totul foarte bine.

— Nu-mi vine să cred ce aud, spuse Natalie uimită. Doar nu-mi spui că…

— Pentru numele lui Dumnezeu, nu ţipa!

Jan se uită nervoasă în jur.

— Scuze. Doar nu-mi spui că ai devenit supusă, nu?

— Ba da, se confesă Jan. A fost incredibil de greu la început. Ca să fiu sinceră, nu credeam că o să reuşesc să rămân acolo nici măcar o zi, dar eram hotărâtă să încerc. Şi hai să fim realiste! Viaţa mea sexuală nu era deloc minunată, condusă de mine aşa cum voiam, aşa că ce aveam de pierdut? Oricum, odată ce am început să mă abandonez şi să fac ce voiau ei, a fost atât de fantastic, încât îmi doream să învăţ din ce în ce mai mult.

— Ce te puneau să faci?

Jan clătină din cap.

— Asta chiar este ceva ce nu-ţi pot spune.

— Înţeleg că vor să păstreze locul acesta secret, zise Natalie. Ce nu înţeleg este de ce nu ai dat niciun semn de viaţă de când te-ai întors.

— Pentru că mă văd cu o mulţime de oameni care au fost la Paradis odată cu mine. Organizăm o petrecere la fiecare acasă, ne întâlnim să luăm cina şi totul se transformă, întotdeauna, în ceva mult mai excitant. Problema este că nu ni se permite să invităm persoane care nu au fost la Paradis şi de aceea nu te-am putut invita şi pe tine. Şi ce este şi mai groaznic, Nat, e că sunt atât de prinsă în asta, încât de-abia am reuşit să-mi iau o seară liberă pentru a mă vedea cu tine, cea mai bună prietenă a mea.

Natalie putea să-şi dea seama că, doar gândindu-se la toate astea, Jan se excita. Se înroşise în obraji, ochii îi străluceau, iar mâna ei, aşezată pe piciorul paharului de vin, tremura uşor. Deodată, Natalie simţi nevoia să fie şi ea aşa, să aibă ceva care să o excite în asemenea hal şi, de fapt, punctul cel mai arzător, să facă sex care să o satisfacă pe deplin.

— Crezi că eu aş putea merge acolo? întrebă ea.

Jan se încruntă.

— Sincer, nu cred că ţi-ar plăcea. Am simplificat foarte mult ceea ce se petrece acolo. Este o conducere foarte drastică şi, dacă nu faci ce ţi se spune, ei bine…

Vocea i se stinse.

— Ei bine, ce? întrebă Natalie.

— Te pedepsesc, şopti Jan.

— Te pedepsesc?

— Da, dar chiar şi pedepsele sunt concepute astfel încât să te excite, numai că într-un mod cu totul diferit faţă de toate experienţele tale anterioare. Chiar nu cred că ţi se potriveşte, Nat.

— Nici eu nu m-aş fi gândit că ţi s-ar potrivi ţie. Dar se pare că ţi-a plăcut. Eşti sigură că mă vor accepta şi pe mine dacă le spui numele meu?

— Cred că da, dar nu vreau să o fac.

Natalie se simţi de parcă prietena ei tocmai o pălmuise.

— Cred că eşti incredibil de egoistă, spuse ea, în cele din urmă. Ai fost acolo şi te-ai întors complet schimbată. Recunoşti că acum viaţa ta sexuală este fantastică şi că ai întâlniri aproape în fiecare seară. Ştii ce fac eu când mă întorc de la muncă, în fiecare zi? Mă duc acasă, beau prea mult vin şi mă bag în pat având pisica drept companie.

— Dar dacă te recomand şi nu-ţi place odată ajunsă acolo, asta va avea repercusiuni neplăcute asupra mea, i-a explicat Jan. Şi nu vreau să se întâmple aşa ceva. Nu vreau să stric ceea ce am obţinut, iar ei cu siguranţă vor pune sub semnul întrebării capacitatea mea de judecată dacă le trimit o persoană nepotrivită.

— Sincer, nu-mi pot da seama ce poate fi atât de teribil la locul acela, replică Natalie. Nu mai sunt o inocentă de optsprezece ani. Am douăzeci şi şapte de ani şi am ceva experienţă. Mă îndoiesc de faptul că mă va şoca ceva din ceea ce îmi vor cere.

— Ah, Natalie, habar nu ai despre ce vorbeşti, înţelegi? spuse Jan. Eşti la fel cum eram eu. Îţi

place să deţii controlul, atât la slujbă, cât şi în pat. Şi cele ca noi, cu cât îmbătrânesc, cu atât devin mai dominatoare. De asta am şi speriat toţi bărbaţii şi niciuna dintre noi nu a înţeles acest lucru. Cel puţin, eu nu-mi dădusem seama, înainte de a merge la Paradis.

— Sunt de acord cu tot ce ai spus, încuviinţă Natalie. Dacă îmi eşti cu adevărat prietenă, aş vrea să mi-o demonstrezi, recomandându-mă. Îţi promit că n-o să te dezamăgesc, indiferent cât de şocată voi fi, zise ea şi râse.

Jan ezită câteva secunde, apoi ridică din umeri.

— Atunci, aşa să fie! Doar că, ştiindu-te pe tine şi ştiind ce este acolo, te-aş ruga să te înscrii la cursul de două weekenduri. Nu cred că vei face faţă la cursul intensiv.

— Cum spui tu, se grăbi Natalie să o aprobe.

În sinea ei credea că Jan înnebunise. Nu-şi putea imagina nicio situaţie de natură sexuală căreia să nu-i poată face faţă.

— Aşadar, o vei face? Mă vei recomanda?

— Nu ţi-am spus că da?

Pentru prima dată de luni întregi, pe Natalie o entuziasma altceva în afară de muncă.

— În cât timp o să primesc veşti de la ei?

— Eu am aşteptat câteva săptămâni.

Natalie oftă.

— Oh, nu. Eu abia aşteptam să merg acolo weekendul viitor.

— Au rezervări făcute cu mult timp înainte. Acum trebuie să plec. Am ceva aranjat pentru noaptea asta.

Natalie nu s-a mai supărat, acum că ştia de ce era Jan atât de ocupată. Curând avea să fie şi ea la fel.

— Nicio problemă, răspunse ea zâmbind. Nu uita să-i suni şi să le spui despre mine mâine-dimineaţă, bine?

— N-o să uit, o asigură Jan.

Pe când ieşeau afară, în aerul proaspăt, Jan se uită la Natalie.

— Sper că fac ce este mai bine pentru tine, spuse ea încet. Dacă n-o să-ţi placă, să nu mi-o iei în nume de rău, bine?

— O să-mi placă la nebunie, spuse Natalie, sigură pe ea. Îmi doream ca viaţa mea să se schimbe, dar nu ştiam cum. Acum, tu mi-ai rezolvat această problemă.

— Dă-mi un semn după ce termini cursul, zise Jan, oprind un taxi.

— N-o să ne mai întâlnim până atunci? întrebă Natalie.

— Nu, strigă Jan, urcându-se în taxi. Nu mai am nicio seară liberă următoarele două luni.

Taxiul se îndepărta cu viteză, iar Natalie era cuprinsă de un tremur — un amestec de nervozitate şi nerăbdare. Înţelese că Jan avea dreptate — ea era mai rezervată decât prietena ei, aşa că un curs de două weekenduri era, probabil, mai potrivit pentru ea. Şi mai înţelese şi că făcuse primul pas într-o călătorie care o va conduce spre descoperirea unor lucruri noi despre sexualitatea ei. În mod neaşteptat, era deja excitată la gândul de a învăţa să renunţe la control şi să se lase dominată în pat. Era ceva la care nu s-ar fi gândit niciodată, înainte de a afla despre Paradis de la Jan şi de a vedea ce mare schimbare apăruse la prietena sa.

Capitolul 3

Peste şase săptămâni, Natalie conducea pe un drum de ţară, în Sussex, apropiindu-se cu viteză de Paradis. Acum, că aproape ajunsese, era puţin nervoasă. Dacă nu ar fi fost faptul că Jan riscase totul recomandând-o pe ea, probabil că şi-ar fi pierdut curajul, ar fi făcut stânga-mprejur şi s-ar fi întors la Londra. Oricum, în situaţia dată, asta nu se putea întâmpla. Nu avea de ales: trebuia să meargă până la capăt. Spera doar ca la sfârşitul celor două weekenduri să fie la fel de fericită şi de împlinită cum era Jan.

Paradisul era o casă mare, veche, aflată pe un teren ce se întindea pe şase acri. Pe când Natalie îşi parca maşina în curtea din spatele clădirii acoperite de iederă, văzu câteva persoane care se plimbau sub razele soarelui de vară. Era interesant că fiecare se plimba singur: niciunul dintre cei de acolo nu părea dornic să socializeze. Îşi scoase valiza din portbagaj şi se îndreptă spre recepţie. Pe jos era o mochetă groasă. În spatele tejghelei, în picioare, te întâmpina o fată cu părul castaniu. Îi zâmbi lui Natalie şi o întrebă cum se numea.

— Natalie Bowen.

Fata căută în lista printată pe care o avea în faţă.

— A, da, spuse cu acelaşi zâmbet exersat. Sunteţi cazată în camera numărul şaisprezece. Vă conduc eu.

Natalie era surprinsă. Se aşteptase să fie dusă într-o sală şi obligată să se amestece cu o mulţime de persoane necunoscute. Era clar că se înşelase. Până acum era ca şi cum s-ar fi cazat la un hotel obişnuit de provincie.

— Ne-aţi găsit uşor? o întrebă fata, care purta un ecuson pe care scria că numele ei era Sue.

— Da, mulţumesc. Indicaţiile pe care le-am primit au fost foarte bune.

— Atunci este în regulă. Poftiţi, probabil că doriţi să vă aranjaţi puţin înainte de masa de seară.

Acum, Natalie devenise şi mai uimită.

— N-ar trebui să-i cunosc şi pe ceilalţi oaspeţi mai întâi? întrebă ea.

— Desigur, puteţi face o plimbare pe domeniu, unde se află câţiva dintre ei, răspunse Sue. Aş vrea să vă atrag atenţia că domnul Gill preferă ca oaspeţii care sunt aici pentru prima oară să aştepte în cameră până când vor fi vizitaţi fie de către el, fie de către adjunctul său, Simon Ellis.

— Înţeleg, spuse Natalie sfioasă.

De cum rămase singură, începu să despacheteze, apoi se dezbrăcă, făcu un duş şi-şi puse o rochie de vară cu mânecă scurtă. Tocmai îşi peria părul lung şi blond, când uşa camerei se deschise şi înăuntru păşi un bărbat brunet, înalt.

— Bună, spuse el.

Dar, deşi vorbea pe un ton prietenos, nu zâmbea deloc.

— Eşti Natalie Bowen, corect?

— Corect, spuse Natalie cu un zâmbet. Întinse mâna. Şi tu eşti…?

— Simon Ellis, instructorul tău personal pe durata weekendului. Te-ai înscris la cursul de două weekenduri, da?

— Da.

— În regulă. Voiam să mă asigur că totul este clar, înainte de a începe.

Scoase un carneţel din buzunarul de la piept şi se uită în jur după un pix cu care să scrie.

— Poftim, spuse Natalie, foloseşte-l pe al meu. Eu tocmai voiam să completez acest formular cu

ce doresc pentru micul dejun.

— Mulţumesc. Ei bine, Natalie, când ai avut ultima oară orgasm?

Ea era pe jumătate întoarsă spre el când îi vorbise, dar când auzi întrebarea lui, se răsuci brusc şi îl privi cu ochii mari, şocată.

— Poftim?

El se încruntă.

— Sunt sigur că ai auzit ce am spus.

— Credeam că m-ai întrebat când am avut ultima oară orgasm.

— Păi, chiar *asta* te-am şi întrebat.

— Nu înţeleg ce te priveşte pe tine.

Simon o privi gânditor.

— Tot ce este legat de sexualitatea ta mă priveşte. Eu sunt aici ca să te ajut să te schimbi. Este imposibil să fac asta dacă nu ştiu cum eşti acum.

Natalie se simţea foarte stânjenită.

— Cred că ai dreptate, murmură ea.

— Ştii, nu este cazul să te cerţi cu mine. Din momentul în care ai intrat pe uşa Paradisului, ne aşteptăm să fii gata de a ne îndeplini dorinţele. A nu face acest lucru înseamnă că pleci. Eşti sigură că ai citit prezentările noastre? Şi cine anume te-a recomandat, până la urmă?

Începu să se uite peste nişte notiţe de pe clipboard-ul pe care îl avea la el.

— Este în regulă, spuse Natalie repede. Pur şi simplu, am uitat.

— Înţeleg. Să sperăm că nu vom mai avea şi alte neînţelegeri pe viitor. Poate că acum îmi vei răspunde la întrebare.

Natalie era foarte jenată.

— Să fie cam două luni de atunci, admise ea, în cele din urmă.

— Serios? Simon ridică din sprâncene. Vrei să spui că nu te-ai masturbat între timp?

— Nu.

— De ce nu?

Vocea lui trăda îndoială.

— Fiindcă n-am avut timp. Sunt atât de obosită când ajung seara acasă, că nu-mi doresc decât să beau un pahar de vin şi să mă culc.

— Dacă sexul nu este important pentru tine, de ce te afli aici? o întrebă el.

Natalie se gândi la un răspuns. Începea să se simtă foarte prost pe măsură ce el îi adresa întrebări din ce în ce mai intime.

— Este important pentru mine, dar prefer sexul cu partenerul meu.

— Este greu de crezut că vei putea face sex de calitate cu un partener dacă nu eşti în formă. Aşa, şi acum scoate-ţi rochia şi chiloţii şi aşază-te în scaunul de acolo.

Natalie simţea cum i se umezesc palmele. Iat-o închisă într-o casă din mijlocul provinciei Sussex, cu un bărbat necunoscut care îi ordona să se dezbrace. Acum înţelegea de ce fusese Jan aşa de ezitantă când venise vorba să o recomande, fiindcă o asemenea situaţie era de neconceput pentru Natalie. Înghiţi în sec.

— Acum?

— Ei bine, nu intenţionez să plec şi să mă întorc din nou când eşti tu gata pentru mine. Haide,

Natalie, este un ordin simplu.

Neîndemânatică, Natalie făcu ceea ce îi spusese el, dar de-abia când se aşeză pe scaun observă că nu era un scaun obişnuit. Şezutul, care era foarte adânc, stătea uşor înclinat spre spate, iar spătarul era înalt. Când se aşează, scaunul se balansă puţin pe spate, ridicându-i picioarele de pe pământ.

Îl privea pe Simon cum traversa camera, îndreptându-se spre ea. Pe măsură ce se apropia, îi vedea părul negru cu câteva fire cărunte şi faptul că, în ciuda culorii închise a ochilor şi a sprâncenelor, avea un ten foarte deschis. Umerii lui erau laţi, avea talia subţire şi nişte pomeţi absolut superbi.

Faţa i-ar fi fost atrăgătoare dacă ar fi existat vreo urmă de căldură sau de blândeţe. În schimb, felul în care îşi ţinea gura şi în care o privea părea ameninţător. Fără un cuvânt, el îi prinse gleznele şi îi împinse picioarele în spate, astfel că acestea ajunseră să atârne peste braţele scaunului.

— Aşa e mai bine, spuse bărbatul, uitându-se în jos la ea.

Natalie începu să roşească. Era total expusă în faţa lui, cu vulva desfăcută. Îşi dorea cu disperare să se acopere, dar nu avea curaj.

— Acum, masturbează-te pentru mine, spuse el calm.

Era prea mult.

— Nu pot, scânci ea.

— Cum adică, nu poţi?

— Îmi pare rău, dar este mult prea jenant pentru mine. Mă simt groaznic, stând aici aşa, cu tine…

Bărbatul oftă.

— Sper că nu vei fi o persoană dificilă, spuse el cu o politeţe rece. Nu ţi-am explicat acum cinci minute că aici, la Paradis, obedienţa este totul?

— Ba da.

— Am înţeles că eşti o femeie inteligentă. Ai propria ta afacere — oare despre ce era vorba? spuse, aruncându-şi din nou privirea peste notiţe. A, da, ai propria ta revistă. Desigur, în acest caz eşti suficient de isteaţă încât să înţelegi sensul cuvântului *obedienţă*.

— Da, îl înţeleg.

— Atunci, te rog, fii gata să mi te supui. Acesta este doar începutul: mi-e şi frică să mă gândesc cum vei fi atunci când vei interacţiona cu ceilalţi oaspeţi. Cu siguranţă, vei avea nevoie multe instrucţiuni de la mine, din câte îmi dau seama.

Natalie se întreba dacă era de bine sau nu. Tindea să creadă că nu, mai degrabă. Simon făcu doi paşi înapoi şi aşteptă, cu braţele încrucişate, ca ea să înceapă. Lui Natalie îi venea să plângă de umilinţă. Nu era ceea ce îşi imaginase, dar Jan nu-i prea dăduse detalii despre ce se petrecea cu adevărat aici. Spusese că era împotriva regulilor, iar Natalie vedea de ce. Încet, ezitantă, şi-a lăsat mâna să alunece în jos, pe abdomen.

— Stop, spuse Simon tăios, iar mâna îi îngheţă la jumătatea drumului. Nu e nevoie să te grăbeşti. Mângâie-ţi mai întâi sânii.

Natalie se simţea foarte ciudat.

— Dar nu aşa mă masturbez eu de obicei, îi explică ea.

— Fără îndoială, dar este ceea ce vreau eu să faci, spuse el, dând dovadă de un autocontrol de fier pentru a rămâne impasibil.

Ea îşi mută în grabă mâna dreaptă spre sânul stâng, pe care îl mângâie cu stângăcie. Era evident

că el o privea ca un vultur, dar, în ciuda acestui fapt, când degetele ei atinseră uşor pielea delicată, îşi simţi coapsele tresărind imperceptibil şi îşi dădu seama că începea să se excite. Imediat îşi lăsă mâna în jos, pe coaste.

— Încă nu, zise Simon. *Eu* îţi spun când să mişti mâna.

Natalie îşi muşcă buza de jos, dar făcu întocmai cum i se spusese. Timp de câteva minute care i se părură o eternitate, continuă să-şi mângâie fiecare sân, pe rând, până când deveniră tari şi dureroşi, cu sfârcurile ieşind mândre în afară. De-abia atunci îi permise Simon să-şi mişte mâna mai jos, dar chiar şi aşa, insistă ca ea să-şi mângâie şi burta şi partea exterioară a coapselor timp de câteva minute bune.

Deja, în acest moment o durere surdă i se răspândea între picioare şi îşi putea simţi labiile sexului deschizându-se. Când Simon îi îngădui, în cele din urmă, să se atingă între coapse, era ruşinos de udă, iar degetele ei alunecau uşor în sus şi în jos, pe canalul moale dintre labiile exterioare.

Când el încetă să-i mai dea instrucţiuni, Natalie îşi trecu degetul peste deschizătura vaginului înainte de a-l duce mai sus, mângâind carnea mătăsoasă şi umedă, până când putu atinge clitorisul umflat. În mod normal, îi lua mult timp să se masturbeze până ajungea la orgasm, dar de data aceasta a fost mult mai simplu. Deja durerea se transforma într-o senzaţie de pulsaţie plăcută. Căldura îi cuprinse pântecul, apoi clitorisul începu să se retragă, în timp ce orgasmul se apropia din ce în ce mai repede.

— Abţine-te, spuse Simon.

Enervată de întrerupere, Natalie îşi pierdu ritmul pentru o clipă şi scoase un mic ţipăt de dezamăgire că momentul orgasmului fusese ratat. Se gândi că dacă nu i se supunea, din nou, probabil că nu ar fi trecut nici măcar de primul weekend. Ştiind că, acum, clitorisul său era prea sensibil să fie atins, deşi era proeminent, se mulţumi să facă cercuri în jurul lui, aşteptând să apară din nou delicioasa senzaţie de furnicătură.

Îşi putea auzi respiraţia din ce în ce mai grea în camera liniştită şi, în timp ce îşi vâra şi îşi scotea degetul în vagin, se încordă instinctiv înăuntrul său, astfel încât presiunea crescândă îi trimitea valuri de plăcere în partea inferioară a corpului.

— Atinge-ţi punctul G, spuse Simon.

— Nu am putut niciodată să-l găsesc, răspunse Natalie — era excitată şi îngrozită de propria ei ignoranţă.

— Atunci o să ne ocupăm de asta în acest weekend. Continuă.

Nu s-ar fi putut opri nici dacă i-ar fi cerut-o, pentru că, acum, întregul corp îi era tensionat, iar când îşi mişcă mâna mai sus, pentru a freca din nou, uşor, protuberanţa întărită, gemu de plăcere în timp ce un orgasm violent îi străbătu trupul.

Respiraţia lui Natalie era încă rapidă, şi pulsul mărit, când Simon se apropie mai mult de ea.

— Să sperăm că asta i-a reamintit corpului tău cum este un orgasm. Nu ne place ca oaspeţii noştri să înceapă o sesiune neîncălziţi, aşa cum era cazul tău.

— Şi acum ce doreşti să fac? întrebă Natalie cu respiraţia întretăiată.

Colţurile gurii lui Simon se ridicară imperceptibil.

— Aşa este mult mai bine — mult mai aproape de comportamentul pe care ar trebui să-l ai aici. Şi din moment ce m-ai întrebat aşa de drăguţ, poţi să te ridici şi să te îmbraci.

Natalie simţi o urmă de dezamăgire, căci sperase oarecum că el îi va oferi puţină plăcere. Era înspăimântător să vezi cât de nepăsător rămăsese la scena pe care o urmărise. Dar când îşi luă ochii de

la faţa lui şi se uită în jos, văzu o umflătură impresionantă în pantaloni, ceea ce o făcu să răsufle uşurată. Era o uşurare, dar şi o umilinţă. Niciodată nu se mai masturbase până la orgasm în faţa unui bărbat, nici măcar pentru a satisface un amant, darămite un străin.

În timp ce ea se îmbrăca, Simon îşi privi clipboard-ul.

— Mai sunt câteva lucruri pe care aş vrea să le ştiu, înainte să plec. În primul rând, care este poziţia ta sexuală preferată?

— Nu sunt sigură că vei fi de acord, murmură Natalie.

Îşi putea da seama după expresia feţei lui că era amuzat de răspunsul său.

— Aici noi nu judecăm oamenii. Avem un singur scop, şi anume să-i ajutăm să se schimbe şi acesta este, la urma urmelor, şi motivul vizitei tale aici. Este greu să schimbăm ceva, dacă nu ştim ce făceai în trecut. Te asigur că nu este nimic personal în asta. Nici nu aprob, nici nu dezaprob nimic din ceea ce văd sau aud, atunci când lucrez la Paradis.

— Prefer să fiu eu deasupra, mărturisi ea.

— În genunchi, deasupra?

— Da.

— De unde poţi controla orice mişcare?

— Desigur, de aceea îmi place.

— Corect. Ai avut vreo experienţă care presupunea să fii legată?

— Absolut niciodată!

Simon păru luat prin surprindere de vehemenţa răspunsului ei.

— Mulţi oameni o fac, comentă el pe un ton blând.

— Ei bine, eu nu.

— Bine, o să notez asta. Desigur, înţeleg că nu te-ai jucat nici de-a S&M, nu-i aşa?

— Nu m-a rugat nimeni, niciodată.

— OK, să zicem că ar fi sugerat cineva, ai fi acceptat?

Natalie dădu din cap.

— Nu, n-aş fi făcut asta.

— Atunci, ca să concluzionăm: îţi place sexul direct, preferabil cu tine deasupra, şi nu te masturbezi regulat. Ai spune că este o descriere corectă a comportamentului tău sexual?

Natalie începea să se simtă ca un şoarece de laborator.

— Cred că m-am distrat mai mult decât faci să pară, protestă ea.

— Dar vrei să te distrezi şi mai mult, nu?

— Da.

— Şi aşa ajungem la întrebarea finală. Care este motivul real pentru care ai venit aici?

Simon o privea cu atenţie, iar Natalie ştia că trebuie să mărturisească adevărul, indiferent cât de dureros ar fi fost.

— Am o slujbă importantă şi, la muncă, deţin controlul total. Aşa îmi place mie şi este felul în care m-am comportat şi în viaţa amoroasă. Necazul este că nu am avut succes. Am avut o mulţime de iubiţi, iar uneori m-am îndrăgostit foarte tare, dar bărbaţii mă părăseau întotdeauna. Mă tot frământam să înţeleg de ce, când… Se opri brusc, realizând că fusese pe punctul să explice cum Jan i-a spus despre Paradis.

— Când ce? întrebă Simon răbdător.

— Acum câteva luni, când ultimul amant m-a părăsit, mi-a spus de ce. A spus că sunt obsedată de control şi că atitudinea mea în pat îl face să-i piară cheful. Nu ştiam cum să fac să mă schimb, şi nici nu eram convinsă că voiam. Apoi, pe măsură ce mă gândeam la asta, am devenit conştientă că, probabil, aveam foarte multe de pierdut, doar că nu ştiam cum să procedez. Din fericire, am întâlnit o prietenă, într-o seară, la cină, şi i-am spus ce simţeam. Ea m-a întrebat cât de mult îmi doream să mă schimb şi, după un timp, mi-a spus că este posibil să fiu potrivită pentru a deveni clientă a Paradisului.

— Înţeleg. Şi nu ţi-a spus exact ce se petrece aici?

— Mi-a spus că nu poate să-mi povestească, dar că era un loc unde puteam învăţa şi mă puteam schimba din punct de vedere sexual. O ocazie pentru mine să experimentez, dar într-un mediu sigur.

Simon dădu aprobator din cap.

— Este foarte bine spus. Te afli, cu adevărat, într-un mediu foarte sigur. Problema este că nu ai niciun fel de experienţă privind lucrurile pe care ne aşteptăm să le faci în următoarele două weekenduri. O să fiu cinstit cu tine, Natalie: nu cred că vei reuşi să rezişti întregul curs.

— Ce anume îţi dă dreptul să mă judeci? întrebă ea, furioasă că cineva îşi putea imagina că ea ar fi renunţat la ceva ce începuse.

— Mă pricep foarte bine să analizez preferinţele şi abilităţile sexuale ale oamenilor. Ai petrecut atât timp în scaunul şoferului, încât nu-mi pot imagina că vei vrea să te muţi şi să devii pasager. Totuşi, depinde doar de tine să-mi dovedeşti că greşesc, nu?

— Asta poţi s-o mai spui o dată, zise ea supărată.

— Şi mai e ceva, remarcă el. Comportamentul tău ar trebui să fie mereu respectuos şi obedient, chiar şi faţă de mine, instructorul tău personal. Ştiu că te-am supărat, dar te vor mai supăra şi alţii pe parcursul sejurului. Trebuie să înveţi să-ţi stăpâneşti reacţiile şi să accepţi lucrurile cu zâmbetul pe buze, ba chiar să ceri scuze pentru neatenţia ta.

Spre norocul lui Natalie, tocmai când era pe punctul de a spune că, dacă Jan i-ar fi povestit despre ce era vorba, probabil că n-ar fi venit, Simon părăsi, în grabă, camera.

Lăsase o broşură pe măsuţa de toaletă. Natalie o deschise şi văzu că, la ora şapte şi jumătate, înainte de cină, avea loc un cocktail în holul principal. Asta însemna că mai avea de pierdut o oră şi jumătate, aşa că se hotărî să facă o plimbare care spera s-o ajute să se liniştească. Atât trupul, cât şi mintea îi erau profund tulburate.

Părăsi camera, luând-o pe coridor. Trecând pe lângă una dintre uşi, văzu că aceasta era pe jumătate deschisă şi că dinăuntru veneau zgomote ciudate. Dornică să afle ce se întâmplă, aruncă o privire înăuntru.

Un bărbat înalt, bine făcut, cam de treizeci şi ceva de ani, stătea în mijlocul camerei, gol-puşcă. Avea mâinile legate la spate, iar ochii îi erau acoperiţi. Sue, pe care Natalie o văzuse ultima oară la recepţie, era îngenuncheată între picioarele lui. Mâinile ei îi mângâiau coapsele, în timp ce gura şi limba erau foarte ocupate să-i lingă şi să-i sugă testiculele şi penisul erect. El tremura din cap până în picioare, muşchii abdomenului îi erau încordaţi, iar din gâtlej îi ieşeau sunete guturale ciudate, care îi atrăseseră atenţia lui Natalie.

— Doar cinci minute, iar apoi o să-ţi dau voie să ejaculezi, spunea Sue, desprinzându-şi un moment gura de pe el şi dându-i câteva minute de respiro.

— Nu pot rezista atât! urlă el.

— Mă tem că va trebui, altfel vei fi pedepsit — şi sunt sigură că îţi aminteşti de la vizita anterioară ce înseamnă *asta*.

Natalie îşi ţinea respiraţia. Nu mai văzuse aşa ceva niciodată în viaţa ei. Venele de pe partea inferioară a penisului erau umflate, iar capul era de un vineţiu intens. Din când în când, bărbatul îşi împingea şoldurile în faţă, ca reacţie la atingerile extrem de intime ale buzelor cu moliciune de catifea ale fetei, care îl aduceau din ce în ce mai aproape de extaz. Era uşor de observat cu câtă disperare încerca să se supună ordinului fetei. Dar în timp ce Natalie îl privea, bărbatul scoase un ţipăt agonizant de disperare şi începu să tremure violent, pe când, încălcând ordinul, îşi dădu drumul în gura lui Sue.

După ce bărbatul se linişti, Sue se ridică în picioare, iar Natalie o văzu cum îi apucă sălbatic unul dintre sfârcuri.

— Nu prea vrei să înveţi, nu-i aşa? spuse ea calm.

Apoi se duse să închidă uşa. Natalie o luă la fugă pe coridor, sperând că nu fusese observată. Dar ceea ce văzuse i se întipărise pentru totdeauna în minte.

Scena o speriase, dar o şi excitase în egală măsură. În timp ce se plimba pe frumosul domeniu, Natalie nu se putea gândi decât la bărbatul din cameră: la erecţia puternică, la pieptul amplu — şi la tendoanele gâtului care se încordaseră când acesta îşi lăsase disperat capul pe spate, ejaculând, în sfârşit.

Capitolul 4

La exact şapte şi jumătate, Simon Ellis şi ceilalţi îndrumători îl urmau pe Rob Gill în sala de recepţii, unde cei douăzeci de oaspeţi de weekend îi aşteptau. Cum se întâmplă de regulă în prima seară a oricărui curs, oaspeţii stăteau adunaţi în grupuri mici, stânjeniţi, majoritatea simţindu-se — probabil pentru prima oară în ani de zile — nesiguri pe ei înşişi.

Era momentul care îi plăcea cel mai mult lui Simon. Adora expresiile de îngrijorare de pe feţele oaspeţilor atunci când îi priveau cu admiraţie pe îndrumători: îi dădea un magnific sentiment de putere. Şi era un sentiment bine-venit, într-o zi ca asta, după o săptămână groaznică pentru el, ca jurnalist liber-profesionist. Acolo, în lumea reală, lucrurile stăteau altfel pentru el, spre deosebire de majoritatea oaspeţilor. El se lupta să-şi găsească o nişă, în timp ce aproape toţi invitaţii erau oameni de succes. Erau genul de oameni care puteau să-l înalţe sau să-l distrugă, ceea ce făcea ca munca lui din weekend să fie cu atât mai plăcută.

Pe când Rob îşi începea discursul de deschidere obişnuit, Simon se uita în jos de pe podiumul înalt, lăsându-şi privirea să cuprindă întreaga încăpere. O căuta pe Natalie Bowen, şi nu era greu să o descopere. Era cea mai înaltă femeie de acolo şi cea mai elegantă. Părul ei lung şi blond îi curgea pe umeri, iar rochia albastră, simplă pe care o purta îi accentua silueta zveltă. Simon putea ghici cu uşurinţă conturul picioarelor ei suple şi lungi de dedesubt. Chiar şi atunci când o evaluase, în manieră profesională, o altă parte a minţii admirase acele picioare. Erau neobişnuit de atrăgătoare, iar el era nerăbdător să o iniţieze în obiceiurile de la Paradis.

Simţindu-şi bărbăţia întărită, încercă să se gândească la altceva şi începu să se uite la ceilalţi invitaţi. Era neobişnuit pentru el să fie excitat de cineva aşa de devreme. Desigur, în timpul sesiunilor de terapie, se excita întotdeauna foarte tare — era necesar, altfel nu ar fi putut să-şi facă munca — dar de data aceasta părea că este ceva personal. Se întreba dacă avea legătură cu faptul că Natalie era în aceeaşi branşă ca el, doar că avea un succes mult mai mare. Oricare ar fi fost motivul, avea să adauge o nouă dimensiune plăcerii din acest weekend.

Îşi dădu seama că discursul lui Rob se apropia de încheiere, aşa că îşi aruncă ochii pe foaia de hârtie pe care o ţinea în mână. Pe ea erau scrise trei nume: două femei şi un bărbat. Desigur, Natalie era una dintre femei. În următoarele două zile, ea nu avea să facă nimic fără Simon, fie că era participant direct, fie că era doar prezent pentru a-i urmări progresele. Mai erau şi alţi îndrumători acolo, dar Simon era adjunctul lui Rob. Lui i se încredinţau, de obicei, persoanele despre care Rob credea că vor fi mai dificile. În cazul lui Natalie Bowen, Simon era convins că şeful său avea dreptate.

— Asta este tot ce am de spus, concluzionă Rob. Apoi se întoarse spre îndrumătorii — perechi de câte o femeie şi un bărbat — care stăteau în spatele său.

Doar Simon avea voie să stea lângă el, ca semn, pentru invitaţi, că el era al doilea la comandă.

— Îndrumătorii vă vor anunţa acum în ce grup veţi fi integraţi în seara asta, explică Rob. După ce mâncaţi, veţi merge la grupurile voastre, iar weekendul de antrenament va începe. Sper din suflet ca, duminică seara, când ne vom întâlni din nou aici, să simţiţi că ne-am respectat cu vârf şi îndesat promisiunea făcută fiecăruia dintre voi.

Simon hotărî să-i adune pe ceilalţi elevi ai săi înaintea lui Natalie. Bărbatul se numea Chris, un broker de treizeci de ani, în al doilea său weekend la Paradis. Cealaltă femeie era Heather Lacey — la douăzeci şi nouă de ani era pe cale de a deveni milionară, datorită lanţului de saloane de frumuseţe. Ca şi Natalie, era prima oară când venea aici, dar Simon bănuia că era mai uşor de antrenat. Păruse

aproape timidă la prima lor întâlnire, deşi ea susţinea că era prea puternică pentru majoritatea bărbaţilor.

Pe când Chris, Heather şi cu el se apropiau de Natalie, Simon văzu cum ochii de un albastru-închis ai blondei se măresc puţin, un semn sigur de nervozitate.

Cei patru mâncară împreună, la o masă mai retrasă, într-un colţ, dar, ca de obicei, Simon se asigură că discuţia nu avea legătură cu sexul. Spre deosebire de ceilalţi instructori, el prefera această abordare, deoarece îi ţinea pe clienţi tensionaţi. Ştia că aşteptau nişte instrucţiuni verbale sau explicaţii, în acest punct. Neprimindu-le, deveneau confuzi şi, Simon ştia din proprie experienţă, erau mai uşor de controlat.

Era trecut de ora zece când se ridicară, în cele din urmă, de la masă.

— E timpul să urcăm, le spuse şi apoi se îndepărtă rapid, lăsându-i pe cei trei elevi să se grăbească să-l prindă.

Îi conduse pe cele două rânduri de scări până la etajul destinat antrenamentului, unde fiecare îndrumător avea camera sa. A lui Simon era spaţioasă, cu covor din pluş, cu draperii grele care erau date într-o parte în acel moment, un pat mare, o canapea, scaune şi alte câteva piese de echipament pe care el le folosea în anumite etape din cadrul fiecărui weekend.

Deşi decorul camerei era atrăgător, avea un aer de loc interzis, în parte din cauza luminii difuze. Nu exista lumină de plafon, doar lămpi. Din nou, aceasta era o parte din strategia lui Simon de a-i dezorienta pe vizitatori. Dacă erau prea relaxaţi, prea în largul lor, era dificil să-i „convingă“ să-şi schimbe felul de a fi, chiar dacă acesta era lucrul pentru care plătiseră.

Îl privi pe Chris.

— Scoate-ţi hainele, îi ordonă.

Chris, care petrecuse deja un weekend la Paradis, se supuse imediat. Simon observă cum Heather şi Natalie se apropiaseră una de cealaltă şi priveau încordate scena.

Chris era un bărbat destul de mic de statură, dar unul dintre hobby-urile sale era să-şi antreneze muşchii cu antrenorul său personal şi, drept rezultat, avea un trup extraordinar. De asemenea, avea şi un penis imens. Momentan, acesta atârna moale pe coapsa stângă, dar Simon ştia că destul de curând avea să înceapă să se mişte. Îşi aminti cum Chris era foarte prompt, iar acesta era unul dintre lucrurile pe care trebuia să înveţe să le controleze. Unul dintre motivele pentru care venise era că nu-l prea interesa decât propria plăcere, astfel că îi era greu să-şi ţină în frâu reacţiile naturale ale corpului pentru a-i oferi partenerei sale mai multă plăcere.

— Bine, fetelor, acum dezbrăcaţi-vă. Păstraţi doar lenjeria pe voi, spuse Simon.

Amândouă ezitau, uitându-se îngrijorate una la cealaltă.

— Este un ordin, nu o cerere, le reaminti el. Dacă vreuna dintre voi se mişcă prea încet, va trebui să vă dojenesc sever.

Imediat, cele două femei începură să se dezbrace.

Simon o luă pe Heather de mână. Ea purta doar un furou şi chiloţi de dantelă, iar pieptul ei plin făcu o impresie rapidă asupra lui Chris, al cărui penis începu să se mişte.

— Foloseşte-ţi gura pe el până când se întăreşte, îi indică Simon, ştiind din notiţele sale despre Heather că acesteia nu-i plăcea să facă felaţie partenerului.

Heather se uită la el cu groază.

— Nici măcar nu-l cunosc. E ceva ce eu nu…

— Este exact motivul pentru care te afli aici. Tu chiar doreşti să faci o schimbare, nu-i aşa, Heather?

— Da, dar…

— Nu există niciun „dar“. Nu-l lăsa să te mai aştepte: este deja excitat fără ca tu să-l fi atins.

Pe când Heather se lăsa în genunchi încet şi fără tragere de inimă, şi începea să lingă capul penisului lui Chris, care se întărea rapid, Simon se uită la Natalie. Purta un sutien din dantelă şi bikini cu talie înaltă, iar picioarele ei lungi erau învelite într-o pereche de ciorapi din mătase cu bandă adezivă. Simon îşi dădu seama că era întruchiparea femeii ideale pentru el: întotdeauna avusese o slăbiciune pentru blondele înalte şi suple. Ştia că nu trebuia să îi lase nici pe ea, nici pe Rob să descopere acest lucru. Orice fel de implicare emoţională între clienţi şi îndrumători era strict interzisă la Paradis.

— În timp ce Heather îşi face treaba, tu stai în spatele lui Chris şi freacă-te de el, spuse el hotărât.

Natalie nici nu încercă să protesteze. Curând, se împingea în Chris, atingându-i fesele şi spatele cu coapsele ei suple şi mişcându-se delicat într-o parte şi în cealaltă, mângâind pielea lui Chris cu sânii ei susţinuţi de sutienul din dantelă.

În timp ce penisul acestuia devenea din ce în ce mai tare şi mai mare, Heather devenea din ce în ce mai reticentă şi mai lipsită de dorinţă. În ciuda a ceea ce i se spusese, ea tot făcea pauze, îşi trăgea capul şi se uita la Simon părând că aşteaptă să-i fie permis să termine. Simon ignoră rugămintea mută din privirea ei imploratoare.

— Nu uita, Chris, tu nu ai voie să ejaculezi, îl avertiză pe tânărul care nu avea nicio şansă, căci era torturat aproape de limita insuportabilului de către cele două femei frumoase.

— Pentru Dumnezeu, nu mă face să mă abţin prea mult, gâfâi Chris. Acum este mai greu decât weekendul trecut.

— Sigur că este — nu mai eşti novice. Heather, continuă, te descurci de minune. Natalie, tu vino aici, în mijlocul patului.

Luând-o de mână, Simon o conduse de-a curmezişul camerei, o puse să-şi scoată chiloţii, apoi o aşeză în patru labe. De-a lungul şirei spinării îi apăruseră broboane de sudoare, iar Simon zâmbi în sinea lui. Era clar: în ciuda rezervelor ei, era deja excitată.

— Nu te mişca, îi spuse el. O să aştepţi aşa până când o să-l las pe Chris să te penetreze. După ce o va face, nu va dura mult până o să aibă orgasm. Depinde de tine dacă vrei să ai un orgasm înaintea lui.

Natalie se uită la el ca la un nebun.

— N-o să pot avea niciodată un orgasm aşa, nu dacă doar mă penetrează, şi mai ales în poziţia asta.

— În acest caz, mă tem că va trebui să fii pedepsită după ce termină el. Gândeşte-te la asta cât aştepţi.

Deodată se auzi un geamăt dinspre Chris, iar Simon plecă rapid de lângă Natalie, lăsând-o sprijinită în mâini şi în genunchi, şi se duse să vadă progresele lui Chris.

Natalie aştepta, tremurând, pe pat. Îşi dorea din toată inima să nu fi venit aici weekendul ăsta. Niciodată, nici în cele mai sălbatice fantezii ale ei nu îşi închipuise o asemenea scenă. Faptul că era gata să lase un străin s-o penetreze, într-un mod pe care nici măcar nu-l considera excitant, şi să mai

asiste şi alţi doi oameni în timp ce o făcea, era terifiant. Lucrul ciudat era că, deşi toată situaţia o îngrozea, o şi excita în egală măsură. Toate terminaţiile nervoase păreau să freamăte în aşteptare. Atunci când se frecase de Chris, aproape că avusese un orgasm doar presându-şi osul pubian de el şi imaginându-şi cum se simţea Chris, obligat fiind să-şi stăpânească propria-i excitaţie.

Acum, totuşi, avea un motiv de îngrijorare. În ciuda faptului că trupul ei era excitat, Natalie ştia din experienţele anterioare că nu va avea orgasm atunci când Chris o să o penetreze pe la spate. Ceea ce însemna că va trebui să se supună pedepsei lui Simon, iar asta o umplea de groază.

În spatele ei, Natalie auzi cum lui Heather i se spusese să se oprească. Apoi, peste câteva secunde, simţi patul mişcându-se sub greutatea lui Chris.

— Îndoaie-ţi coatele şi sprijină-ţi fruntea pe saltea, îi sugeră Simon. În felul acesta o să fii mai deschisă pentru el.

Abia avu timp să facă ce i se spusese, când simţi mâinile lui Chris în jurul taliei. Apoi, cu o mişcare rapidă, îl simţi adânc în ea, cu scula lui enormă lărgind-o atât de mult, încât aproape că durea.

— Las-o mai moale, Chris, spuse Simon. Nu uita că Natalie trebuie să aibă un orgasm înaintea ta.

— A trebuit deja să mă abţin, se plânse Chris. Îmi pare rău, dar nu mă mai pot ţine mult.

Într-o încercare disperată de a obţine un orgasm, Natalie începu să-şi încordeze şi să relaxeze muşchii, strângându-i în jurul circumferinţei imense a sculei lui Chris. Şi funcţionă, fiindcă mici săgeţi de plăcere începură să-i circule prin trup. Şi apoi, înainte ca acestea să se transforme în ceva mai intens, şoldurile lui Chris începură să se mişte din ce în ce mai repede, lovindu-se de fesele ei, iar în câteva momente el scoase un strigăt de triumf, în punctul culminant al plăcerii.

— N-ai avut orgasm, Natalie, nu-i aşa? întrebă Simon.

Îi venea să plângă — un amestec de frică şi frustrare. Deşi crezuse că totul fusese un eşec pentru ea, Natalie ajunsese foarte aproape de un orgasm.

— Chris şi-a dat drumul prea repede, se plânse ea.

— Nu, *tu* ai fost prea înceată, i-o întoarse Simon. Şi acum, Chris, vreau să-ţi foloseşti gura cu Heather. Este rândul ei să aibă parte de plăcere. Natalie, vino şi aşază-te aici, lângă mine. Vei fi pedepsită după ce vor pleca ei.

Nervoasă, Natalie coborî din pat şi rămase în picioare lângă Simon, privind cum Heather, fără tragere de inimă, se întinde pe spate, în mijlocul patului. Chris încerca să-şi vâre capul între coapsele ei, dar ea le strângea prea tare. Simon se încruntă.

— Aşa nu merge. Natalie, noi doi va trebui să-l ajutăm pe Chris. O să apucăm fiecare de câte o gleznă de-a lui Heather ca să-i depărtăm picioarele.

— Vă rog, nu! ţipă Heather.

Simon o ignoră. Natalie o apucă de una dintre glezne, trăgând-o spre colţul din partea stângă a patului, în timp ce Simon îi ducea piciorul în direcţia opusă. Acum Chis avea acces liber la Heather, şi lucrurile deveniră şi mai simple când Simon îi trase chiloţii jos şi-i vârî o pernă sub şolduri.

Natalie simţi cum trupul lui Heather se încordează, opunând rezistenţă, când Chris începu să lingă şi să sugă între coapsele ei.

— Este prea brutal, protestă Heather.

— Da, lucrăm la asta, spuse Simon. Fii atent, Chris. Sunt sigur că nu vrei să fii pedepsit, mai ales când te-ai descurcat atât de bine până acum.

Chris păru să priceapă aluzia, deoarece, treptat, trupul înţepenit al lui Heather se relaxă, deşi era

evident că îi venea greu să simtă vreo plăcere din ceea ce i se făcea.

— Îndoaie-ţi limba înăuntrul ei, îl sfătui Simon. Vezi dacă-i poţi găsi punctul G şi insistă acolo.

Brusc, Natalie simţi muşchii piciorului lui Heather cum se încordează, iar aceasta începu să-şi mişte capul, fără încetare, dintr-o parte într-alta, în timp ce scotea mici gemete de plăcere. Apoi, cu o viteză uimitoare, fu scuturată de un tremur violent.

— Aşa, spuse Simon cu o voce satisfăcută. N-a fost prea rău, nu? Bine lucrat, Chris. Te-ai întrecut pe tine însuţi în seara asta. Şi tu, şi Heather puteţi merge în camerele voastre.

— Dar eu? întrebă Natalie, uitându-se neliniştită la el.

— Ştii foarte bine că tu nu poţi pleca. Tu vei fi pedepsită.

Heather îşi luă hainele, o privi cu compasiune pe Natalie şi părăsi camera, stânjenită de ceea ce i se întâmplase, dar roşie la faţă datorită plăcerii care i se oferise. Chris era cu mult mai relaxat şi părea mulţumit de sine, deşi îi aruncă lui Natalie o privire plină de milă.

— Ce-o să faci? întrebă ea nervoasă.

— O să afli într-un minut. Vezi scaunul fără spătar de acolo?

Ea dădu din cap aprobator.

— Vreau să te apleci peste el. Ţine-ţi tălpile pe podea şi asigură-te că sânii îţi atârnă. Eşti înaltă, aşa că nu ar trebui să ai nicio problemă cu asta.

Natalie începu să tremure.

— Vreau să ştiu ce-o să îmi faci.

— După cum ţi-am spus, o să afli într-un minut. Nu-ţi place să primeşti ordine, nu-i aşa?

— Nu şi dacă urmează să fiu rănită.

— Nu cred că asta contează, pur şi simplu nu-ţi place să le primeşti, spuse Simon tăios.

— Şi de ce te-ar interesa pe tine? întrebă Natalie surprinsă.

El îşi dădu seama că remarca lui fusese lipsită de profesionalism şi încercă să repare rapid greşeala.

— Nu mă interesează. Era punctul de vedere al unui îndrumător.

Natalie nu-l crezu. Avea sentimentul că era vorba de ceva mult mai personal decât lăsa el să se vadă, dar nu avea nicio dovadă. În orice caz, era la fel de interesată de Simon, pe cât era el de ea. Simon părea detaşat şi periculos, dar ea simţea că, în mod cert, dacă ar fi vrut, ar fi fost un amant excelent.

— Grăbeşte-te! îi strigă el, întrerupându-i reveria, trebuie să te supui comenzilor mai repede, altfel, mă tem că îţi vei fi irosit banii.

Incapabilă să amâne momentul mai mult, Natalie se aplecă peste scaunul acela înalt, simţind cum sângele îi năvăleşte în sânii care atârnau liberi. Voia să-şi ridice capul şi să vadă peste umăr ce urma să i se întâmple, dar deja ştia că nu era o idee bună. Aştepta tensionată şi, deodată, simţi mâna lui Simon mişcându-se uşor pe trupul ei.

Împrăştia un fel de ulei peste tot. Era o senzaţie delicioasă şi, atunci când el ajunse la baza şirei spinării şi unse şi mica adâncitură de acolo, Natalie scoase un suspin de plăcere. Cu siguranţă, nu asta era pedeapsa ei, îşi zise, altfel nu s-ar fi supărat să fie pedepsită de cât mai multe ori. El continuă să o ungă cu ulei printre fese şi pe spate, preţ de câteva minute, după care se îndepărtă.

Când se întoarse, corpul ei era moale şi receptiv — Natalie aproape că adormise. Apoi, fără niciun

avertisment, simţi o durere usturătoare pe fese şi scoase un ţipăt de uimire.

— A durut!

— Păi, asta era şi ideea. Eşti pedepsită, ai uitat? Este doar un bici din latex. Nu-ţi va lăsa semn şi nici nu te va răni, spuse Simon.

Pentru prima oară, vocea lui era mângâietoare, reconfortantă.

— Stai relaxată, Natalie. Dacă mergi pe mâna mea, vei descoperi că poate exista şi plăcere în asta.

Timp de un minut, Natalie nu l-a crezut. Era îngrozită. Niciodată, în viaţa ei, nu fusese lovită în timp ce făcea sex. Dar, înainte de a putea spune ceva, biciul din latex o lovi peste pielea plină de ulei şi simţi, încă o dată, senzaţia înţepătoare de arsură, cum îi străbate corpul. Numai că, de data aceasta, durerea nu mai era la fel de puternică. Se relaxă un pic, iar când Simon o lovi a treia oară, îşi dădu seama că el avusese dreptate. Pielea ei începea să se simtă încălzită în mod plăcut, înţepătura era mai degrabă ca o mică iritaţie şi începuse să simtă o uşoară pulsaţie între picioare. Îşi simţea clitorisul întărindu-se, şi începu să se frece de scaun, străduindu-se să se excite puţin.

— Nu ai voie să faci asta, spuse Simon.

Dar nu părea supărat, ci, mai degrabă, amuzat.

— Vezi, am avut dreptate în legătură cu pedeapsa?

O mai lovi de două ori până când Natalie îşi simţi pelvisul în flăcări. În ciuda interdicţiei lui, ea începu să se împingă din nou în scaun, nerăbdătoare şi înnebunită să ajungă la orgasmul pe care îl simţea tot mai aproape.

— Stai liniştită, când ţi se spune, zise Simon, cu vocea puţin mai aspră de data asta şi, cu un geamăt, ea se supuse.

Apoi, spre uşurarea sa, simţi cum mâna lui alunecă dedesubt: acum, degetele lui cunoscătoare îi despărţeau labiile, apăsând pe vulvă şi palpând neobosit locul acela mic şi umflat, care tânjea să fie atins.

În momentul când degetele uleioase ale lui Simon găsiră clitorisul, Natalie gemu relaxată. El îşi mişca degetele cu atâta pricepere, atingând-o exact aşa cum îi plăcea să fie atinsă, încât, în câteva secunde, muşchii i se încordară şi se adunară într-un nod strâns, înainte de a se dizolva într-un orgasm binecuvântat, intens, care îi inundă fiecare centimetru din corp.

— Nu sunt sigur dacă asta o să te înveţe să mi te supui sau nu, pe viitor, spuse Simon sec. Mai bine te-ai îmbrăca şi te-ai întoarce în cameră, acum. Mâine va fi o zi foarte aglomerată pentru tine.

Capitolul 5

În dimineaţa următoare, Natalie deschise ochii şi îl văzu pe Simon, în picioare lângă pat, aplecat deasupra ei.

— S-a întâmplat ceva? întrebă ea.

— E ora şapte. Este timpul să-ţi începi ziua.

Ea era încă adormită şi destul de dezorientată.

— Ce vrei să spui?

— Vreau să spun că începem devreme azi, să mă asigur că primeşti suficient pentru cât ai plătit. Şi că tot veni vorba, nu cred că l-ai cunoscut pe Marc. Se pregăteşte să devină îndrumător, aşa că, în următoarele zile, va urmări ceea ce facem noi. De asemenea, din când în când, este posibil să şi ia parte la acţiune. Ar fi o idee bună să-ţi pui un halat pe tine: mergem sus, la mine în cameră.

— Nu pot înainte să fac un duş, protestă Natalie.

— Bineînţeles că poţi. Acesta este un exemplu de sex neprogramat.

— Nu-mi place genul ăsta de sex. Vreau să fac un duş mai întâi, să mă fac frumoasă şi…

— Dar asta e ceea ce noi încercăm să schimbăm, nu, Natalie? spuse Simon cu blândeţe. Eşti prea fandosită. Şi dacă, să zicem, aş fi fost iubitul, şi nu antrenorul tău, aş fi fost foarte dezamăgit de reacţia ta din această dimineaţă. Mie, personal, îmi place o sesiune molcomă, în pat, dis-de-dimineaţă.

Natalie îşi dădu seama că nu are nicio scăpare, decât să se supună, aşa că apucă halatul din bumbac. Apoi, cu picioarele goale şi cu părul ciufulit îi urmă pe cei doi bărbaţi la etaj.

De cum intră în camera de antrenament a lui Simon, văzu că şi Heather fusese adusă şi stătea pe marginea unuia dintre scaune, părând foarte morocănoasă. În mod clar, nici ei nu-i plăcea mai mult decât lui Natalie să fie trezită dimineaţa ca să facă sex. Părul ei şaten-deschis şi tuns scurt era nepieptănat, iar pleoapele îi atârnau grele de somn, ca şi cum n-ar fi dormit suficient.

— Aşa, scopul nostru în dimineaţa asta este: un orgasm înainte de micul dejun, explică Simon. Îmi dau seama că niciuneia dintre voi nu-i prea surâde ideea, dar vă asigur că, în viitor, iubiţii voştri vor aprecia munca noastră. Problema voastră, a amândurora, este că vreţi să faceţi sex numai în momentul şi locul alese de voi. Nu prea ştiţi ce înseamnă a da şi a primi. Amândouă simţiţi nevoia de a deţine controlul tot timpul. Ei bine, chiar în acest moment, aţi pierdut controlul — v-a fost luat. Îmi doresc cu adevărat să puteţi înţelege că viaţa este mult mai palpitantă dacă se întâmplă aşa ceva.

Le aruncă o privire, apoi îi zâmbi lui Natalie. Nu era un zâmbet prietenos, ci mai degrabă unul amuzat.

— O să începem cu tine. Marc, ai pus suportul pe pat?

Marc încuviinţă din cap.

— Bine, atunci dezbracă-te şi aşază-te pe spate pe el, Natalie.

Natalie simţi un ghem în stomac. Era clar că avea să fie pusă să facă sex în poziţia misionarului, pe care o detesta — ceea ce, probabil, însemna că urma încă o sesiune frustrantă care se va termina cu o pedeapsă pentru ea. Era extrem de revoltată în timp ce îşi scotea hainele, lăsându-le să cadă pe podea. Se urcă în pat.

Scoţându-şi şi el hainele, Simon se întinse pe pat, alături de ea.

— Îmi pare rău să o spun, dar nu arăţi nici prea relaxată, nici prea sexy.

— Asta, probabil, din cauză că nici nu mă simt relaxată sau sexy.

— Din câte îmi dau seama, nu te străduieşti prea tare să te schimbi, nu? spuse el în şoaptă.

Apoi îi apucă bărbia strâns între degete.

— Sper că nu vei fi foarte încăpăţânată. Ar însemna o pierdere de bani pentru tine şi de timp pentru mine. Avem o listă foarte lungă de oameni care aşteaptă să vină la Paradis. Tu ocupi un loc pentru două weekenduri. Cel puţin poţi încerca să profiţi la maximum de sejurul tău.

— N-am ştiut că va fi aşa, şuieră Natalie, cu nervii la limită. Am crezut că vor fi mai multe seminarii şi discuţii în grup. Jan nu mi-a spus ce urmează să se întâmple.

— Dacă nu-ţi place, poţi pleca acasă oricând.

— Ţi-ar conveni de minune, nu? murmură Natalie. Mi-ai spus ieri că nu crezi că voi sta pe toată perioada cursului şi îmi pot da seama că încerci să demonstrezi că ai dreptate. Nu ştiu de ce, dar am senzaţia că nu mă placi nici cât negru sub unghie.

— Te cam înşeli, spuse Simon blând. Îmi place mult de tine, poate chiar prea mult, dar nu-mi place tipul tău de sexualitate.

— Credeam că n-ai voie să iei lucrurile personal, replică Natalie.

Avea un sentiment de triumf, pentru că îl forţase să admită că îi păsa — acest străin distant, brunet, care exercita atâta fascinaţie asupra ei.

— Nu am. Acum putem continua lecţia, te rog? Mi-ai spus, atunci când completam formularul tău, că preferi să fii deasupra când faci sex. Acum o să-ţi arăt că este la fel de plăcut şi să nu fii. Şi Heather are aceeaşi problemă, aşa că o rog să se uite cu atenţie la ceea ce facem noi.

În timp ce vorbea, Simon începu să-şi mişte mâinile pe trupul lui Natalie, trasând cercuri în jurul fiecăruia dintre sânii ei mici dar tari, oprindu-se uneori ca să-i întărâte sfârcurile, frecându-le între arătător şi degetul mare.

Era o senzaţie minunată, şi Natalie începu să se relaxeze, deşi ştia că era o pierdere de vreme să se excite. Nu va reuşi niciodată să ajungă la orgasm în poziţia aceasta. Mâna lui Simon se mişcă în jos, pe coastele ei şi peste burtă. Apoi coborî capul şi-şi vârî limba în buricul ei, ceea ce-i provocă un fior în stomac. Simon îi mângâie îndelung burta, coapsele şi şoldurile, iar în timp ce o atingea în zonele acelea, ea simţi că cineva îi linge degetele de la picioare. Iritată, aruncă o privire, ridicându-şi capul, şi îl văzu pe Marc.

— Rămâi întinsă şi savurează senzaţiile, spuse Simon. Marc ştie ce face. A fost foarte bine instruit de mine înainte să te luăm.

Natalie devenea foarte excitată. Era ceva absolut delicios de decadent în a avea doi bărbaţi care să se străduiască să-i ofere plăcere. Degetele i se strânseră, pe când Marc îşi trecea limba peste tendoanele de la laba piciorului. Când el îi atinse carnea tare din jurul gleznei, Natalie se înfioră de plăcere. Asta în timp ce mâinile lui Simon continuau să-i mângâie trupul, în partea de jos, dar fără să-i pătrundă între coapse.

În cele din urmă, Marc îşi dezlipi gura de pe picioarele lui Natalie, şi Simon se urcă deasupra ei, ţintuind-o cu ochii lui negri.

— Ştii că ai putea avea un orgasm dacă ai vrea, nu? zise el încet. Eşti destul de excitată.

Întinse mâna între coapsele ei şi-şi trecu degetele peste vulva ei umedă.

— Vreau să am un orgasm, strigă ea, dar ştiu că n-o să pot.

— Ba da.

Simon începu să se lase pe ea, dar numai cu jumătatea de jos a trupului, deoarece se sprijinea în

mâini, cu pieptul departe de al ei. Pentru prima oară Natalie simţi cum penisul lui o atingea, alunecând peste labiile exterioare, apoi mişcându-se în sus şi în jos prin canalul alunecos, în timp ce corpul ei se deschidea cu totul pentru a-l primi.

Spre încântarea lui Natalie, Simon nu intră deodată în ea. Mai întâi, îşi mişcă şoldurile circular, presându-i osul pubian şi frecându-i clitorisul cu capul moale al penisului erect. Spre deosebire de majoritatea bărbaţilor, el se poziţionă cu picioarele în afara picioarelor ei, ceea ce însemna o presiune mai mare pe vulva ei: terminaţiile ei nervoase reacţionară imediat. Simţi fiori de plăcere răspândindu-i-se uşor prin corp, pornind dintre coapse şi urcând până la micile globuri umflate ale sânilor ei.

Natalie simţea că era foarte aproape de orgasm. Dacă ar putea să se lase în voia a ceea ce i se întâmpla, să se bucure de plăcerea pe care i-o oferea Simon şi să se relaxeze total, în mod cert ar avea un orgasm. Dar era imposibil. Nu conta cât de priceput se mişca sau cât de delicat o penetra, rotindu-şi şoldurile înainte de a-şi retrage penisul şi ridicându-l pentru a-i atinge mereu clitorisul, momentul final de eliberare refuza să apară.

Corpul ei era atât de încordat încât simţea că o să explodeze dacă nu are orgasm. Dar tânjea să-l întoarcă pe Simon cu faţa în sus, să se urce pe el şi să se mişte ea în sus şi în jos, înfigându-se în minunatul lui penis, aplecându-se peste el, astfel încât el să-i poată suge sfârcurile dureroase în timp ce avea un orgasm. Doar la asta se gândea şi, cu cât se gândea mai mult, cu atât dispăreau mai repede senzaţiile delicioase pe care i le oferea Simon.

Nebună de dorinţa de a fi satisfăcută, Natalie îşi ridică şoldurile în sus, încercând să controleze ritmul, în timp ce mâinile ei prinseră fesele lui Simon pentru a-i schimba frecvenţa mişcărilor. Imediat trupul lui Simon îngheţă.

— Ai stricat totul, nu? zise el.

Lăsată în aşteptare, cu simţurile provocate, dar cu senzaţiile deja aproape dispărute, ea îl privi cu tristeţe.

— Ce vrei să spui?

— Ai încercat să preiei controlul din nou.

— Nu m-am putut abţine, nu te mişcai cum trebuie…

— Şi eu care credeam că-ţi place, spuse Simon, ridicându-şi trupul de pe al ei.

— Nu mă lăsa aşa! strigă ea.

— Îmi pare rău, dar trebuie să înveţi. Te-am prevenit că o să-ţi fie greu. Hai să vedem dacă Heather este mai norocoasă decât tine.

— Nu putem să mai încercăm o dată? întrebă Natalie.

Ştia că dacă ar încerca din nou, dacă ar închide ochii şi l-ar lăsa să facă ce voia, plăcerea revenea. Era înnebunită să mai simtă încă o dată acea stare incredibilă de excitaţie.

— Nu ai decât o singură încercare, spuse Simon scurt.

Apoi, luând-o de mână, o dădu jos din pat.

— Pune-ţi cămaşa de noapte şi halatul pe tine şi fii atentă, poate înveţi privind-o pe Heather.

— Nu *vreau* să mă uit la Heather, se răţoi ea.

— Atunci ar fi trebuit să faci ceea ce ţi s-a spus. Haide, Heather, vino. Crezi că o să te descurci mai bine decât Natalie?

Heather nu răspunse. În mod evident, era excitată de scena pe care tocmai o urmărise şi, pentru o clipă, Natalie o urî. Dacă ar fi fost ea a doua, atunci probabil că s-ar fi descurcat mai bine. Era nedrept

din partea lui Simon să o pună pe ea prima şi ştia că o făcuse intenţionat, ca să-i fie ei mai greu.

În timp ce Heather se urca pe suport, şi Simon începuse să-i mângâie uşor sânii puţin mai mari, Natalie îşi aminti cum se simţise când îi atinsese pe ai ei. Tremura. Întregul corp i se excită din nou şi ea nu se putea opune. Nu avea de ales decât să stea acolo şi s-o privească pe Heather în timp ce primea toată plăcerea căreia, ea, Natalie, îi dăduse cu piciorul într-un mod atât de prostesc.

Simon îi făcu lui Heather tot ce-i făcuse lui Natalie. Din câte îşi dădea Natalie seama, nu exista nicio diferenţă în abordarea lui, iar asta o supără, deoarece, în timp ce o atingea pe ea, părea foarte implicat. Lăsa impresia că simţea ceva pentru ea. Dar privindu-l acum, înţelese că greşise. Era aşa cum spusese el: îşi făcea doar meseria — şi, după sunetele scoase de Heather, o făcea foarte bine.

Când Marc începu să-i lingă degetele lui Heather, aceasta înnebuni de plăcere, permiţând senzaţiei de extaz să o cuprindă, fără să opună nici cea mai mică rezistenţă, spre deosebire de Natalie. Când Marc se ridică, Heather încercă să preia iniţiativa, în timp ce Simon se aşeza deasupra ei. Dar scurtul moment de rezistenţă dispăru rapid, odată ce-l simţi apăsându-i muntele lui Venus cu pubisul. Nu mult după aceea, Natalie văzu o roşeaţă care-i acoperi gâtul şi decolteul lui Heather.

Putea să-şi imagineze foarte bine presiunea care creştea în cealaltă femeie. Minunata încordare a muşchilor, fiorii intenşi de plăcere pe care, în mod cert, îi simţea în zona abdomenului în timp ce Simon se mişca în sus şi în jos, atingându-i carnea moale şi umedă, înainte de a aluneca înăuntru prin orificiul nerăbdător.

Spre deosebire de Natalie, Heather gemea zgomotos şi nu făcea nicio încercare de a-l controla pe Simon. Ba chiar părea pierdută în propria ei lume, o lume alcătuită în întregime din senzaţii, senzaţii pe care Natalie, stând în picioare şi privind, nu putea decât să şi le amintească şi să le regrete. Foarte repede, devenise evident că Heather, spre deosebire de Natalie, urma să aibă un orgasm. Natalie, care nu mai privise niciodată un cuplu făcând sex astfel, se întreba dacă ar putea şi ea să aibă unul. Se simţea pregătită, dar trupul ei avea nevoie de mângâieri, de atingeri intime şi ştia că Marc nu ar fi primit permisiunea de a o atinge.

După câteva minute, Simon crescu ritmul, dar încă se controla. Ceea ce nu se putea spune despre Heather, a cărei respiraţie era precipitată. Apoi, cu un strigăt puternic, anunţă un orgasm. Natalie privea cum trupul lui Heather se răsucea şi se întorcea sub membrul erect al lui Simon, până când, deodată, brusc, închise ochii şi rămase întinsă, nemişcată şi relaxată, cu trupul inert.

— A fost prima oară când ai avut orgasm fiind sub un bărbat? întrebă Simon pe un ton neutru.

Vocea lui rece risipi atmosfera încărcată de erotism din încăpere.

— Da, recunoscu Heather.

— Te-ai descurcat foarte bine. Vom mai încerca şi cu altcineva diseară.

Se uită la ceas.

— E timpul să vă pregătiţi pentru micul dejun. La zece şi jumătate vă duc să vedeţi cum sunt învăţaţi bărbaţii să fie supuşi. *Ţie* ar trebui să-ţi placă, adăugă el, uitându-se direct la Natalie.

— Nu-mi plac bărbaţii ascultători, spuse ea, apărându-se.

— Serios? Atunci ce fel de bărbaţi îţi plac? Bărbaţii dominatori nu sunt foarte fericiţi să li se spună ce au de făcut.

— Poate de aceea şi am atâtea probleme cu relaţiile mele.

— Exact, spuse el cu blândeţe. Şi de aceea vreau să te ajut să te schimbi. Problema e că tu nu vrei

cu adevărat să fii ajutată.

Natalie îşi dorea să-i spună lui Simon că se înşela, că ea chiar voia să se schimbe, dar era greu să renunţe la control. În orice caz, nu mai avu ocazia, deoarece Simon şi Marc ieşiră din cameră lăsându-le pe ea şi pe Heather singure.

Heather se uită la Natalie.

— E cam jenant, nu?

— Este departe de ceea ce mi-am imaginat, admise Natalie. Nici nu mi-a trecut prin cap că o să fie atât de multă… practică.

— Habar nu am avut la ce să mă aştept, dar chiar nu-mi păsa, se confesă Heather. Eram atât de obosită să tot pierd bărbaţii la care ţineam, încât eram dispusă să fac orice care să mă ajute să mă simt mai fericită.

— Dar asta ne va face fericite? întrebă Natalie. Cum ştim că este ceea ce ne dorim *noi*, şi nu ceea ce îşi doresc bărbaţii de la noi?

— Asta m-a cam deranjat puţin, dar după dimineaţa asta încep să întrevăd avantajele, spuse Heather râzând. Este absolut incredibil, nu?

— Cine?

— Simon, desigur.

— Este în regulă.

— Hai, fii serioasă. Ştie toate butoanele pe care trebuie să apese.

— Normal că ştie, este meseria lui. Asta nu înseamnă că este o persoană drăguţă sau sexy. Cred că trebuie să fii puţin ciudat ca să poţi face meseria pe care o are el.

— Cred că majoritatea bărbaţilor şi-ar vinde sufletul pentru o slujbă ca asta, comentă Heather. Eu nu cred că este ciudat. Îmi doresc să fi avut voie să ne împrietenim cu îndrumătorii după ce plecăm de aici. Dacă e să încep o viaţă nouă, mi-ar plăcea ca el să se alăture distracţiei. Ar fi un invitat formidabil la petreceri.

— Ţi s-a părut uşor să ai orgasm? întrebă Natalie după o uşoară ezitare. Mie mi s-a părut foarte greu. Nu-mi place deloc să fiu dedesubt, dar să se mai şi uite cineva… Iar gândul că Simon mă evalua înrăutăţea şi mai mult situaţia. Aproape ajunsesem la orgasm, dar el nu se mişca deloc aşa cum voiam eu.

— Probabil a fost mai uşor pentru mine, recunoscu Heather. La urma urmelor, mă uitasem la voi doi şi asta m-a excitat la culme. Şi mai e ceva: niciodată înainte de acest weekend nu m-aş fi putut imagina privind oameni care fac sex. De fapt, cred că Simon a făcut totul perfect. Tu poate că voiai să-l ghidezi ca să-i demonstrezi că nu el este cel care domină.

— Te crezi psihanalist amator? întrebă Natalie, începând să se enerveze.

— Scuze, nu am vrut să te supăr. Doar că ştiu cât este de greu şi mă gândeam că poate ne ajutăm una pe cealaltă.

Lui Natalie i se făcu ruşine de reacţia ei.

— Ai dreptate, ar trebui să ne ajutăm reciproc. Probabil că m-a preocupat prea mult faptul că plăcerea mea era în mâinile lui. Însă este un obicei foarte greu de stăpânit.

— Dar despre posibilitatea de a privi cum sunt obligaţi bărbaţii să fie ascultători, ce părere ai?

Natalie se gândi un moment.

— Nu-mi prea pot imagina. Tu poţi?

— Nu, dar trebuie să fie foarte interesant. Bărbaţii de aici sunt ca şi noi, oameni de succes în domeniul lor de activitate. Vorbeam cu unul dintre invitaţi, ieri, plimbându-mă pe domeniu. Conduce o mare companie multinaţională şi toată lumea ascultă de el. A fost căsătorit de două ori şi are trei relaţii eşuate. Spune că nu-şi poate schimba comportamentul deloc, şi că se surprinde preluând controlul în pat chiar şi atunci când ştie că nu este ceea ce-şi doreşte partenera. Mi-ar plăcea să văd cum este instruit. E foarte frumuşel.

— Probabil ţi se pare atrăgător pentru că este puternic şi important, observă Natalie. N-ar fi nici pe jumătate la fel de atrăgător dacă ar fi supus.

— Este ciudat, nu? spuse Heather. Amândurora ne place să controlăm lucrurile în pat, dar niciuna dintre noi nu este atrasă de bărbaţi docili. Nu-i de mirare că viaţa noastră e dată peste cap.

Natalie se uită la ceasul de pe perete.

— Mai bine ne-am duce să ne pregătim pentru micul dejun. Am impresia că nu-l mai servesc după nouă.

— Da, mai bine să nu întârziem, sunt sigură că şi asta se consideră o ofensă demnă de pedeapsă.

Natalie se uită gânditoare la cealaltă femeie.

— Ştii, cred că tu o să înveţi să te schimbi mai repede decât mine.

— De ce spui asta?

— Nu ştiu. Poate pentru că tu eşti mai relaxată în privinţa întregii situaţii decât mine. Oricum, te-am văzut cu Simon mai devreme şi îmi dau seama că eşti capabilă să-l laşi pe el să controleze lucrurile.

— Asta nu înseamnă că voi putea lăsa şi pe altcineva să preia controlul.

Natalie oftă.

— Ştiu, dar eu încă nu am renunţat deloc la control.

Heather îi zâmbi încurajator.

— Nu-ţi face griji, este încă devreme şi am auzit că Simon nu a avut niciun eşec.

Pe Natalie o trecură fiorii.

— Nu o să-i convină să fiu eu prima, nu?

— Nu, fu de acord Heather. Cu siguranţă că nu.

Capitolul 6

La zece şi jumătate, la o oră după ce luaseră micul dejun, Simon îşi făcu apariţia şi le conduse pe Natalie şi pe Heather afară din salonul unde stăteau de vorbă şi le aruncau priviri celorlalţi oaspeţi.

— E timpul pentru următoarea parte din traseul învăţării, fetelor, spuse el. Sper că aţi aşteptat cu mare nerăbdare acest moment.

— Nu neapărat, răspunse Natalie. Nu cred că o să mă excite.

Simon părea sceptic.

— Dar tu, Heather?

— Nu sunt sigură, mărturisi femeia.

— Măcar tu eşti deschisă. Problema ta, Natalie, este că te opui schimbării la fiecare pas. Nu pari să-ţi dai seama că eşti singura care va pierde. Pentru mine nu contează dacă în weekendurile acestea vei învăţa sau nu ceva.

— Serios? Credeam că este foarte important pentru tine. La urma urmelor, eşti cunoscut pentru faptul că n-ai avut niciun eşec.

— Nu e vorba despre a reuşi sau despre a eşua, spuse el tăios. Nu este niciun examen, e un curs de dezvoltare personală. Ai venit pentru că ai vrut să te schimbi, iar dacă vei pleca fără să fi făcut asta, este alegerea ta personală.

— Deci nu ai considera-o ca pe un eşec al tău?

Simon se apropie de ea.

— Dacă încerci să mă enervezi, mai bine opreşte-te, şopti el. Joci un joc foarte periculos.

— Poate că am prins gustul jocurilor periculoase.

— Încă nu eşti pregătită să te pui cu mine, spuse el încet. Îţi depăşeşti limitele.

— Plecăm sau nu? întrebă Heather.

Simon dădu aprobator din cap.

— Da, ar fi bine să ne grăbim sau vor începe fără noi. Totuşi, nu este de dorit: Rob preferă ca bărbaţii să aibă spectatori pentru acest exerciţiu.

Camera unde le duse Simon se afla la parter. Era spaţioasă şi, ca şi cealaltă, acoperită cu pluş, cu trei şezlonguri demodate şi cam atât, în materie de mobilier. Rob, cu ochii săi albaştri, sfredelitori, stătea în picioare într-o parte a camerei. Alături de el se aflau trei fete. În mijlocul camerei, erau trei bărbaţi complet dezbrăcaţi.

— Femeile sunt îndrumătoare? îl întrebă Natalie pe Simon.

— Nu, spuse el încet. Nu avem suficienţi angajaţi pentru toate activităţile de aici. Din fericire, aproape toţi avem prieteni cu mintea deschisă, care, fireşte, sunt mai mult decât dornici să-l ajute pe Rob. Cele trei sunt prietene de-ale lui Marc. Le face mare plăcere să muncească aici.

— Ce se va întâmpla? întrebă Natalie.

Rob le aruncă o privire.

— Vă rog, sunteţi amabili să vă aşezaţi pe podea, lângă uşă? Şi v-aş rămâne îndatorat dacă nu aţi pălăvrăgi în timp ce noi muncim. Ştiu că Andrew, Oliver şi Sebastian vor fi bucuroşi să aibă public, dar e de preferat să fie unul tăcut.

— Ordinul e ordin, murmură Natalie.

Rob îi aruncă o privire tăioasă, de avertisment, înainte de a se concentra asupra bărbaţilor, care erau tot goi, în picioare, în mijlocul camerei.

— Acum, vă invit să vă prezentaţi, le ordonă el.

Primul dintre ei făcu un pas înainte. Natalie îşi zise că avea în jur de patruzeci de ani. Era de înălţime medie, cu părul castaniu-închis şi cu o barbă stilizată. Părea tipul macho şi nu era greu să-şi imagineze cum se purta la petreceri, apucând femeile de braţ, convins că ele erau recunoscătoare să-i intre în graţii.

— Eu sunt Andrew, spuse el pe un ton agresiv. Sunt director executiv la o companie de vânzări şi marketing şi singurul lucru pe care îl urăsc este să mi se spună Andy.

Cel de-al doilea bărbat păşi înainte. Era un tip cu totul diferit. Înalt, având puţin peste 1,90, era destul de slab şi osos, iar părul său şaten-deschis era ciufulit şi ondulat şi era dat pe spate. Părea să aibă în jur de treizeci şi cinci de ani şi ceea ce-l scotea în evidenţă erau ochii căprui, mari, care aveau o privire blândă şi erau împodobiţi cu o pereche de gene extraordinar de lungi şi de dese.

— Eu sunt Oliver, am propria mea companie de distribuţie şi nu există lucruri care să-mi displacă, poate cu excepţia femeilor care încearcă să domine în pat.

— Prin asta să înţeleg că tu ştii întotdeauna cel mai bine, comentă Rob.

Oliver fu surprins de comentariu.

— Cred că ştiu să satisfac o femeie.

— Nu crezi că femeile ar putea să-şi cunoască propriul trup mai bine decât tine?

Oliver zâmbi. Avea un zâmbet fermecător.

— Ele ar putea *crede* că ştiu. Dar eu ştiu că, dacă mi-ar da o şansă de a le arăta ce pot face, şi-ar schimba părerea.

— Atunci, nu înţeleg de ce eşti aici, făcu Rob. Următorul.

Cel de-al treilea bărbat păşi în faţă. Era de aproximativ aceeaşi vârstă şi statură cu Oliver, dar mult mai bine făcut.

— Mă numesc Sebastian. Sunt directorul unei companii din City şi sunt aici pentru că femeile îmi spun că sunt prea agresiv în pat.

— Şi crezi că au dreptate? întrebă Rob cu interes.

— Nu prea. Nu. Consider că majoritatea femeilor ar vrea să dea timpul înapoi, la vremurile îndepărtate, dar consideră că este incorect politic, aşa că inventează tot felul de pretexte.

— Înţeleg. Tu crezi că le-ar plăcea să ne întoarcem la omul primitiv, nu?

— Nu chiar, protestă Sebastian. Nu sugerez că ar trebui să le dau una în cap şi să le târăsc în peşteră. Doar că bărbaţii sunt făcuţi să domine. Ăsta e mersul naturii.

— Bine, spuse Rob amabil. Acum, toţi trei aţi ales să participaţi la acest curs deoarece, oricât de convinşi aţi fi voi că abordarea voastră în privinţa femeilor este cea corectă, experienţa v-a demonstrat că nu aveţi relaţii de succes fiindcă femeile consideră că ceva nu funcţionează. Aţi ales să veniţi aici şi să învăţaţi să vă schimbaţi. Aceasta este prima voastră vizită aici şi fără îndoială că deja vi se pare cam ciudat. În orice caz, aceasta va fi cea mai intensivă dintre lecţiile voastre de până acum şi mă interesează să văd cum reacţionaţi.

Cred că asta spune ceva despre societatea noastră — că toţi aveţi poziţii de putere la muncă, şi astfel — ca şi multe femei, desigur — păstraţi aceeaşi atitudine pe care o aveţi la serviciu şi atunci când vă urcaţi în pat cu partenera voastră. Ce trebuie să înţelegeţi este că nu este necesar să deţineţi controlul tot timpul.

— Încep să cred că a fost o greşeală să vin la cursul ăsta, spuse Sebastian.

Rob îl privi întrebător.

— De ce?

— Deoarece aici sunt foarte multe femei puternice care învaţă şi ele acelaşi lucru. O să sfârşim prin a fi toţi obedienţi şi niciunul nu o să fie satisfăcut.

— A fi mai puţin agresiv nu înseamnă neapărat a fi supus, spuse Rob. Acesta este un alt lucru pe care o să ajungi să-l înveţi. Acum trebuie să începem. Sunteţi gata, fetelor?

Se uită la cele trei fete de lângă el.

Fetele, două blonde şi o brunetă, erau foarte atrăgătoare. Uşor, ele îşi desfăcură nasturii halatelor albe pe care le purtau şi porniră încet până ajunseră fiecare în faţa unuia dintre bărbaţi. Toate purtau pantofi cu toc înalt şi ciorapi cu portjartier, cu nişte furouri scurte care le acopereau sutienele şi chiloţii. Lenjeria avea acelaşi model, doar culorile erau diferite: una dintre blonde purta culoarea crem, cealaltă, negru, iar bruneta, un alb feciorelnic.

Fetele se poziţionară în faţa bărbaţilor, puţin spre lateral, astfel încât şi Natalie, şi ceilalţi spectatori să poată vedea reacţiile acestora la ceea ce avea să urmeze. Încet, languros, fiecare fată începu să se dezbrace. Chiar şi Natalie considera că acest spectacol era excitant — fetele îşi coborau bretelele furourilor de pe umeri, înainte de a le lăsa să cadă, iar mătasea le mângâia trupurile. Le lăsară pe podea, păşind peste ele, încă încălţate cu pantofii cu toc.

Timp de câteva secunde stătură provocator în faţa bărbaţilor ale căror penisuri începură imediat să se întărească, apoi se mângâiară seducător pe coapse, în sus şi în jos, strecurându-şi degetele sub portjartier. În timp ce făceau asta, îşi atingeau delicat abdomenul, exact deasupra liniei bikinilor. Următoarea mişcare fu să-şi scoată chiloţii, iar apoi îşi desfăcură ciorapii, rulându-i încetişor de-a lungul picioarelor lungi şi zvelte. Aplecându-se, sutienele miniaturale le dezveliră sânii, iar Natalie auzi cum bărbaţii îşi ţinură respiraţia la unison când femeile se răsuciră, asigurându-se că partenerii lor puteau vedea fiecare bucăţică de carne înnebunitoare.

În mod inteligent, în ciuda faptului că era clar că fetele făceau asta frecvent, ele pretindeau că sunt modeste şi se tot uitau în jos. Una dintre blonde îşi ţinea faţa întoarsă de la Oliver, ca şi cum ar fi fost prea timidă să-l privească, iar Natalie îşi dădu seama că această atitudine îl excita şi mai mult. Penisul erect arăta tare ca piatra şi bărbatul părea cel mai întărâtat dintre cei trei.

Fetele îşi păstrară sutienele pe ele până la final; blonda din faţa lui Oliver se mişca şi mai încet decât celelalte două fete. De două ori îşi duse mâna la spate şi apoi, ca şi cum s-ar fi răzgândit, şi-o trecu prin păr, în timp ce mâna cealaltă se plimba pe partea stângă a corpului. Deja breteaua de pe umărul stâng îi căzuse, dar ea îl făcea în continuare pe Oliver să aştepte şi, numai după ce fetele celelalte fură complet goale, păru că găsise, în sfârşit, curajul de a şi-l scoate şi ea.

După sunetul respiraţiei lui Simon, Natalie putea observa că nici el nu rămăsese impasibil la ceea ce se petrecea. Evident, probabil că văzuse scena de câteva ori, dar, pentru prima oară, Natalie realiză ce putere aveau femeile care se prefăceau supuse asupra bărbaţilor, chiar dacă aceştia ştiau că nu era adevărat. Se întreba cum s-ar simţi să facă striptease pentru un bărbat în felul acela şi luă hotărârea să încerce, cândva, în viitor.

Odată dezbrăcate, femeile se întoarseră şi se uitară la Rob, care le spuse:

— Acum, vreau ca fiecare dintre voi să le oferiţi un orgasm simpaticilor voştri parteneri. Atenţie,

acest lucru nu implică niciun soi de penetrare. Cu alte cuvinte, vă puteţi folosi mâinile, limba sau chiar degetele de la picioare, dacă vreţi, dar nimic altceva. Acolo sunt trei şezlonguri, puteţi merge să vă aşezaţi pe ele, oricând doriţi, dar puteţi foarte bine şi să începeţi chiar unde sunteţi acum. Depinde în totalitate de voi. O să mă uit cu atenţie şi o să vă corectez dacă văd că greşiţi. Înţelegeţi?

Cei trei bărbaţi murmurară un răspuns ininteligibil — Natalie se gândi că era un semn de aprobare — şi apoi păşiră cu toţii în faţă, nerăbdători să le atingă pe fete.

Natalie nu fu deloc surprinsă să vadă că toţi cei trei bărbaţi apucară sânii fetelor, deşi atingerea lui Oliver părea mult mai subtilă decât cea a companionilor lui.

— Andrew, nu frământi aluat, îl atenţionă Rob tăios, iar Natalie văzu o undă de furie traversând faţa lui Andrew, înainte ca acesta să-şi schimbe felul în care atingea sânii brunetei.

Privindu-i pe bărbaţi cum aţâţau fetele, îşi amintea de felul în care se purtaseră cu ea foştii ei iubiţi. Celor trei le lipseau subtilitatea şi delicateţea de care are nevoie o femeie pentru a obţine o satisfacţie reală. Dacă ar fi existat un scenariu care să arate motivul pentru care femeile începuseră să preia controlul în pat, ei bine, această demonstraţie vorbea de la sine, îşi spuse Natalie. În orice caz, i se părea un progres că unii bărbaţi începeau să înţeleagă că greşeau, chiar dacă aleseseră să plătească pentru a învăţa acest lucru, în loc să-şi asculte partenerele.

După câteva minute, toţi cei trei bărbaţi fie îşi conduseseră, fie îşi luaseră în braţe partenera, cert e că se aflau în şezlonguri. Acum, Rob le permise spectatorilor să înainteze spre mijlocul camerei, de unde puteau vedea foarte bine ceea ce se petrecea.

În scurt timp, deveni clar pentru Natalie că nici Andrew, nici Sebastian nu observau răspunsul fetei. Totuşi, Oliver era diferit. Deşi era excitat, mângâia pe îndelete corpul partenerei sale, iar gura îi trecea de la un sfârc la celălalt până când blonda de sub el începu să geamă uşor, din ce în ce mai înfierbântată.

— Chiar îmi place tipul, şopti Heather către Natalie.

Dar, înainte de a mai spune ceva, Simon îi aruncă o privire tăioasă, făcând-o să tacă din gură. În sinea ei, Natalie era de acord cu Heather. Exista ceva foarte atrăgător la Oliver şi se părea că, după acest curs, avea să devină un amant foarte bun. Nu era acelaşi gen de fascinaţie pe care Simon îl exercita asupra ei. Pe de altă parte, îi era permis să interacţioneze cu Oliver, în timp ce o relaţie cu Simon era strict interzisă. Faptul că era interzis făcea ca toată situaţia să fie şi mai tentantă pentru ea.

Rob, care privise foarte atent, păşi deodată în faţă şi-l bătu pe Andrew pe umăr.

— Încerci să o faci să aibă orgasm prea repede, îi explică el. Melanie, tu nu-ţi doreşti să te atingă între coapse încă, nu-i aşa?

— Nu, fu bruneta de acord.

— Dacă nu se grăbeşte, o să explodez, protestă Andrew. Felul în care s-a dezbrăcat este suficient să înnebunească un bărbat. Oricum, este gata să-şi dea drumul. Simt.

— Poate că nu ai auzit ce a spus ea, sugeră Rob. Melanie a spus că nu este încă pregătită să fie atinsă acolo.

— Atunci ce vrea? întrebă Andrew.

— Foloseşte-ţi imaginaţia.

Natalie se îndoia că Andrew ar fi avut imaginaţie. Opinia ei se dovedi corectă, când, după ce făcu câteva cercuri cu degetele în jurul sânilor fetei, bărbatul îi vârî din nou mâna dreaptă între coapse.

— Ridică-te, îi porunci Rob.

Andrew se uită peste umăr la instructor.

— Poftim?

— M-ai auzit. Dă-te jos de pe ea. N-ai făcut aşa cum ţi s-a spus, aşa că vei fi pedepsit.

În timp ce Andrew stătea în faţa lui Rob, Oliver şi Sebastian continuau să-şi stimuleze partenerele. În mod surprinzător, partenera lui Oliver părea foarte departe de climax. În schimb, cea a lui Sebastian dădea semne că e aproape: începuse să-şi mişte capul cu păr blond dintr-o parte într-alta şi scotea sunete de plăcere în timp ce bărbatul îşi folosea limba cu îndemânare pe sfârcurile ei. Părea atât de minunat, încât Natalie îşi simţi şi ea sfârcurile întărite.

Dezlipindu-şi cu greu privirea de la ceilalţi doi, aştepta să vadă care va fi pedeapsa lui Andrew. Rob puse o mână pe ceafa lui şi îi împinse capul în jos, astfel încât îl forţă să se aplece în faţă de la brâu în sus. Atunci, Melanie se duse în spatele lui Andrew, stoarse pe deget un pic de gel dintr-un tub şi îl strecură delicat între fesele lui. Andrew încercă instantaneu să se ridice, scoţând un mic sunet de protest la această invazie nedorită. Dar mâna lui Rob rămăsese fermă pe ceafa sa.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el. Melanie face ceva ce nu te excită? Poate că acesta este felul ei de a-ţi arăta ce senzaţie ai.

— Nu-mi place ca o femeie să-mi facă asta, se plânse Andrew.

Degetul lui Melanie continuă să se mişte fără milă prin deschizătura crispată şi, deodată, Andrew scoase un strigăt alarmat.

— Doamne, spune-i să se oprească ori o să-mi dau drumul! zise el.

— Mai bine te-ai opri, Melanie, la urma urmelor tu oricum te descurci mult mai bine.

Zâmbind, Melanie făcu ceea ce i se spusese, iar Andrew primi permisiunea de a se ridica. Penisul erect era enorm, cu venele umflate, iar Natalie putea vedea o picătură de lichid transparent în găurica din capăt.

— Nimic nu se compară cu un masaj la prostată făcut de o femeie, nu, Andrew? murmură Rob. E clar că eşti nerăbdător să ai orgasm, dar mă tem că va trebui să aştepţi să aibă Melanie unul, mai întâi.

— Eu plătesc pentru weekendul ăsta, protestă Andrew, nu văd de ce ar trebui…

— Atunci, pleacă, spuse Rob, calm. Ceilalţi doi oaspeţi nu par să se plângă, dar tu nu ai nicio obligaţie să stai.

Ca şi Andrew, Natalie se uită spre ceilalţi doi. Chiar şi fata lui Oliver începuse să se mişte, excitată, în timp ce blonda lui Sebastian era foarte aproape de orgasm.

— Vezi, spuse Rob, dacă ai face ceea ce ţi se spune, ai învăţa mai repede să-ţi schimbi obiceiurile şi te-ai distra mai mult.

— Ideea mea de distracţie, acum, ar fi să am un orgasm, continuă Andrew.

— Aşteptarea va face lucrurile mai plăcute, îl asigură Rob, pe un ton ce nu admitea replică.

Fără tragere de inimă, Andrew o urmă pe Melanie înapoi pe scaun. Ea se lungi din nou, iar el se aşeză deasupra ei. Dar acum îşi folosi gura ca s-o stimuleze, atingându-i sânii. După sunetele de plăcere pe care fata începu rapid să le scoată, Natalie presupuse că Andrew se descurca mult mai bine de data asta.

Câteva minute, liniştea domni în încăpere. Dar apoi se auzi un strigăt nervos dinspre partenera lui Oliver.

— Te-ai oprit prea devreme, protestă ea.

O exclamaţie înăbuşită de enervare veni din partea lui Oliver.

— Ce s-a întâmplat, Alice? întrebă Rob, trăgându-l pe Oliver jos de pe ea.

— Mă pregăteam să termin, când el a schimbat ritmul, explică Alice.

— Îmi obosise mâna, explică Oliver. Şi am crezut că i-ar plăcea o schimbare.

— Se pare că te-ai înşelat. Mă tem că este rândul tău să fii pedepsit. Ce păcat: te descurcai de minune.

Oliver fu mai puţin agresiv decât Andrew la auzul acestei veşti. Supus, se dădu jos de pe Alice, stând în picioare şi aşteptând. Rob o ajută pe Alice să se ridice şi amândoi schimbară câteva cuvinte în şoaptă. Apoi, tocmai în timp ce partenera lui Sebastian scoase un ţipăt, cuprinsă de extaz şi zbătându-se fără scăpare sub el, pradă orgasmului care pusese stăpânire pe ea, Oliver fu legat la ochi şi împins cu fermitate în genunchi.

Natalie se aplecă uşor înainte. Oliver îngenuncheat cu obedienţă la picioarele lui Alice, incapabil să vadă ceva, era cea mai excitantă scenă de până atunci. Şi Heather era la fel de înfierbântată şi cele două femei îşi aruncară o privire înainte de a se uita la neajutoratul Oliver. Alice îl împinse înainte pe Oliver, până când fruntea acestuia atinse covorul, forţându-l să adopte o poziţie de supunere totală. Apoi, Rob îi dădu o bucată de coardă cu care ea îi legă lejer mâinile la spate, având-l în totalitate la cheremul ei. Corpul lui tremura, dar Natalie nu ştia dacă de excitaţie sau de teamă.

În timp ce Rob îi dădea lui Alice un bici mic, Heather trase aer în piept cu putere.

— Îmi doresc să mă fi lăsat pe mine să fac asta, şopti ea.

Natalie nu răspunse, de teamă să nu le dea Rob afară din cameră dacă le-ar fi auzit vorbind în atmosfera foarte încărcată.

În timp ce Oliver aştepta, Alice îşi duse braţul drept în spate şi apoi, cu o mişcare lină, descendentă, atinse cu biciul de călărie fesa lui stângă. El scoase un ţipăt de durere, dar chiar înainte ca ecoul să se stingă, Alice îi biciui fesa dreaptă. Deşi el continua să protesteze, fata menţinea ritmul, lovind fiecare fesă pe rând, până când pielea lui începu să strălucească. Loviturile erau, în mod clar, suficient de puternice ca să-l usture, dar nu sălbatice ca să-l rănească. Şi totuşi, fu prea mult pentru Oliver, fiindcă, nu peste mult timp, el începu să-i roage pe călăi să-l lase în pace.

La un semn al lui Rob, Alice se opri, aruncă biciul pe podea şi îl ajută pe Oliver să se ridice. Îi dezlegă mâinile, dar îi lăsă legătura pe ochi. Acum, şi Natalie, şi Heather puteau să vadă că, în ciuda disconfortului aparent, pe Oliver îl excitase toată tărăşenia. Pielea penisului era foarte întinsă şi părea gata să plesnească, iar testiculele erau ridicate în sus, strânse la rădăcină.

— Ai grijă, Oliver, îl atenţionă Rob. Ţine minte că nu ai voie să-ţi dai drumul până nu o satisfaci pe Alice.

— Atunci, lasă-mă, te rog, să o ating din nou pe Alice, imploră Oliver. Nu mai pot aştepta mult.

— Sper că îţi poţi aminti ce anume îi place, adăugă Rob.

Natalie îşi spuse în gând că probabil şi Oliver spera să-şi amintească. Legătura de la ochi fu îndepărtată şi cei doi se îndreptară spre sofaua lungă. În timp ce Alice se întindea din nou, un strigăt de plăcere izbucni din pieptul lui Melanie, căci Andrew reuşise, în cele din urmă, să-i ofere un orgasm. Îi luase mult timp şi, o dată sau de două ori, în timp ce Oliver era pedepsit, Rob trebuise să meargă la el şi să-i atragă atenţia. Dar, în final, ca şi Sebastian, îşi atinsese scopul. Acum nu mai rămăsese decât Oliver.

De data aceasta, Oliver nu făcu nicio greşeală. Natalie se aştepta să reia de unde rămăsese, adică având mâna între coapsele lui Alice. Dar nu, el preferă să-i mângâie ovalul feţei şi gâtul, coborându-şi degetele peste umerii ei şi ajungând la subsuori, moment în care se aplecă şi începu să-i lingă părţile laterale ale sânilor. În acelaşi timp, îi sugea, pe rând, sfârcurile, până când şoldurile ei începură să se contorsioneze de plăcere.

Abdomenul lui Natalie se încordase şi o năpădi un val de căldură. Privindu-le pe cele trei femei cum erau satisfăcute, aduse la orgasm de bărbaţi care fuseseră obligaţi să se supună regulilor, era atât de excitant, încât era disperată să se descarce şi ea. Lângă ea, Heather îşi mângâia sânii, pe furiş, prin materialul subţire al rochiei. Era clar că, de data asta, Alice era mult mai excitată decât la început.

În cele din urmă, mâna lui Oliver se mută între coapsele ei, iar când Alice îşi depărtă picioarele, Natalie văzu că blonda era udă de plăcere.

Degetele lui Oliver se mişcau uşor şi atent pe când desfăceau labiile partenerei, începând să caute locul unde fusese mai înainte. Îl găsi şi aproape instantaneu ea începu să se contorsioneze şi să se zbată într-o frenezie de senzaţii. Din fericire pentru Oliver, nu mai dură mult până când Alice scoase un ţipăt de încântare în momentul în care tensiunea sexuală acumulată în partida prelungită fu, în sfârşit, eliberată într-un iureş de plăcere — plăcere pe care Natalie ar fi dat orice s-o împărtăşească.

— Excelent, aprecie Rob, cu o satisfacţie evidentă în glas. Iar acum, voi trei puteţi face dragoste cu partenerele cum doriţi. Dar ţineţi minte că sunteţi evaluaţi şi tipul de îndrumare pe care îl veţi primi în perioada următoare va depinde de modul cum vă comportaţi acum.

Natalie se îndoia că vreunul dintre bărbaţi va mai ţine cont de ceva, după ce auziseră că aveau voie în sfârşit să-şi descarce tensiunea sexuală furibundă, vârându-şi penisurile care pulsau de excitaţie în partenerele lor.

Sebastian îşi prinse partenera de talie şi, pe neaşteptate, o propti de perete. Evident, obişnuită cu acest tip de reacţie, fata îşi puse rapid piciorul drept în jurul coapsei lui stângi, pentru a-i permite să o penetreze mai adânc. Îşi încolăci unul dintre braţe în jurul gâtului lui, în timp ce îşi strecură mâna cealaltă pe lângă talie pentru a-i apuca fesele, impunându-i ritmul dorit de ea.

Frenezia acuplării lor era foarte excitantă, iar Natalie începu să se foiască simţind o nevoie crescândă de stimulare sexuală. Se simţea mai aţâţată decât îşi putea aminti că fusese vreodată, deşi nu făcea decât să-i privească pe alţii. O şocase că se putea excita în felul acesta. Nu ar fi crezut niciodată că era posibil, dacă nu ar fi simţit-o pe propria-i piele.

Andrew nu făcu nimic altceva decât să o pună pe Melanie să se întindă pe burtă, pe sofaua pe care o folosiseră cu câtva timp înainte. Îi împinse picioarele până când aceasta ajunsese să stea aproape în patru labe, apoi se năpusti s-o penetreze fioros, aproape brutal, fără să încerce măcar să o mângâie în vreun fel. Era clar că, pentru el, plăcerea partenerei nu mai prezenta interes. Uitase de toate în graba lui după orgasmul mult aşteptat. În mai puţin de un minut, se prăbuşea peste spatele lui Melanie, cu respiraţia întretăiată. Privindu-i pe cei doi, Natalie ştia că Melanie nu primise nimic. Clar, Andrew mai avea multe de învăţat.

Atât ea, cât şi Heather erau foarte interesate de Oliver. Imediat ce bărbaţilor li se acordase permisiunea de a avea orgasm, ceilalţi doi se năpustiră spre a-şi atinge scopul, dar Oliver se purtă diferit. El se aşeză pe marginea şezlongului şi o puse pe Alice în poala lui, cu spatele către el. În timp ce fata îşi odihnea capul pe umărul lui, el îşi încolăci braţele în jurul ei, cu mâna stângă mângâindu-i

sânii, iar cu dreapta coborând în jos, peste şolduri, către locul dintre coapse.

Pelvisul lui Natalie se încordă şi o trecu un fior privindu-l pe Oliver cum o mângâia pe Alice între picioare, atingându-i clitorisul uşor, în aşa fel încât şi clitorisul lui Natalie se umflă şi începu să doară, trupul ei tânjind după satisfacţia pe care Alice o primea. Numai după ce Alice avu spasme de plăcere, cu tot corpul tremurând, începu Oliver să o mişte în sus şi în jos, înfigând-o în penisul lui. Era evident că şi Alice era la fel de excitată ca şi el, fiindcă, atunci când bărbatul ejaculă, mai avu şi ea un orgasm. Cu sânii sensibilizaţi şi cu o durere între coapse, lui Natalie îi venea să plângă de frustrare.

— Interesant, spuse Rob încetişor. Bine, aş vrea să vorbesc cu voi trei în particular. Restul trebuie să plece acum.

Buimace de atâta dorinţă refulată, Natalie şi Heather se ridicară în picioare şi, însoţite de Simon, ieşiră în hol. Simon le privi atent.

— Nu cred că mai este nevoie să vă întreb dacă aţi fost sau nu afectate de experienţa de mai devreme, zise el. V-a plăcut vreunul dintre bărbaţi în mod special?

— Mie mi-a plăcut Oliver, spuse repede Heather.

— Şi mie, recunoscu Natalie.

— Înţeleg, răspunse Simon. O să aranjăm ceva în după-amiaza asta. Sunt sigur că Oliver va fi fericit că va avea voie să preia comanda, de data asta. La urma urmelor, nu vă putem permite, fetelor, să vă ataşaţi prea tare de dominaţie. Sunteţi aici pentru a învăţa să vă supuneţi.

— Aş fi supusa lui Oliver la orice oră, şopti Heather către Natalie.

Natalie nu răspunse, dar era sigură că Simon auzise. După ce-l privise pe Oliver, înclina să fie de aceeaşi părere cu Heather, dar era şi nervoasă la gândul că ea şi Heather urmau să-l împartă, în timp ce Simon ar privi.

— Ne întâlnim la ora două, în camera mea de instrucţie, hotărî Simon. Până atunci, timpul vostru vă aparţine.

După ce Simon plecă, Heather scoase un oftat de uşurare.

— Uau, ce excitant, nu? Dacă Simon nu era acolo, cred că aş fi întrebat dacă pot lua locul fetei ăleia, Alice.

— Ţie chiar îţi place Oliver, nu? întrebă Natalie.

— Este tipul de bărbat care îmi place.

— Cu excepţia faptului că nu se va bucura prea tare să i se spună ce să facă.

— Pare că învaţă repede. Cu siguranţă, Alice nu s-a plâns. Oricum, până când termin cursul acesta, nici n-o să mai am chef să-i tot spun ce să facă, nu-i aşa?

Natalie nu era prea sigură.

— Aşa spun ei, dar nu sunt convinsă că vor reuşi să mă schimbe pe mine atât de rapid.

— Măcar ai două weekenduri în care să înveţi. Eu nu am decât unul, aşa că trebuie să scot tot ce pot din el, zise Heather.

— Cred că o să merg să fac un duş şi să mă schimb, spuse Natalie, care simţea o nevoie acută de singurătate pentru a se gândi la ceea ce văzuse de dimineaţă.

— Bună idee, fu Heather de acord. Deci, ne vedem la două, în camera obsedatului de control.

— Chiar crezi că Simon este obsedat de control?

— Trebuie să fie. Îi face atât de multă plăcere munca lui, că nu-mi vine nicio altă explicaţie în minte. Am ajuns la concluzia că nu ar fi deloc partenerul ideal pentru mine.

— Nici pentru mine, spuse Natalie.
Dar, într-un ungher al minţii, ştia că nu spusese adevărul.

Capitolul 7

La ora stabilită, Natalie se întâlni cu Heather, Oliver şi Simon în camera de antrenament. Ea sosi ultima, iar Simon se uită la ceas cu nervozitate.

— Ai întârziat.

— Nu mi-ai dat o oră.

— Ai fi putut să mă întrebi.

— Credeam că mi se cere să fiu supusă, să ascult ordine. Ţin să precizez că e greu atunci când nu există ordine clare de urmat, i-o întoarse Natalie cu îndrăzneală.

Simon roşi puţin, obrajii săi, în mod obişnuit, palizi, devenind rozalii.

— Măcar eşti aici, acum. Oliver şi cu mine am revăzut ceea ce vreau să facă el. Tu şi cu Heather nu aveţi nevoie de instrucţiuni, fiindcă tot ce vi se cere vouă este supunere. Cu alte cuvinte, veţi răspunde la acţiunile lui Oliver şi nu trebuie să încercaţi nicio clipă să preluaţi controlul. S-a înţeles?

Natalie se uită la Heather să vadă dacă ripostează, dar Heather doar ridică din umeri.

— Cred că da, spuse Natalie, nesigură.

— Acesta este motivul pentru care te afli aici, îi reaminti Simon. Vreau să vă dezbrăcaţi toţi şi să vă lungiţi pe pat. Este suficient de încăpător pentru toţi trei.

Natalie observă că Oliver era nerăbdător să înceapă. Abia termină Simon de vorbit, că el era deja dezbrăcat şi întins pe pat, aşteptând ca fetele să vină lângă el. Heather fu aproape la fel de rapidă, dar lui Natalie îi era mai greu.

Îi tot venea în minte imaginea cu fetele care se dezbrăcaseră atât de provocator de dimineaţă, excitându-i pe bărbaţi, şi tânjea să facă şi ea la fel. Cum Simon nu-i spusese să o facă, ştia că nu avea voie, dar se simţea plină de frustrare la ideea că îi era interzis. Voia să domine puţin, atunci când membrul lui Oliver se întări. Dar, în acel moment, gustul puterii era exact ceea ce ea nu avea voie să simtă.

— Grăbeşte-te, spuse Simon.

În cele din urmă se dezbrăcă şi se urcă în pat lângă cei doi. Oliver se aşeză rapid între cele două femei, iar Natalie simţi din nou frustrarea când el se întoarse cu spatele la ea, stând întins, cu faţa la Heather. Imediat, mâna lui începu să se mişte pe trupul lui Heather şi, foarte curând, Natalie putu să o audă gemând de plăcere.

— Te poţi freca de spatele lui Oliver, Natalie, spuse Simon din colţul camerei.

Recunoscătoare, ea se mulă pe trupul lui puternic şi începu să-şi frece pelvisul de fesele tari.

Oliver răspunse împingându-se spre spate şi crescând, astfel, presiunea, iar ea simţi primii fiori de plăcere săgetându-i muntele lui Venus. Rapid, îşi încolăci braţele în jurul lui şi începu să-şi frece sânii de spatele lui, până când sfârcurile i se întăriră, începând să pulseze. Îşi apăsă de pielea lui fiecare centimetru al corpului, zvârcolindu-se pentru a primi cât mai multă plăcere. În tot acest timp, gemetele de satisfacţie ale lui Heather o întărâtau şi mai mult, înnebunind-o de dorinţa de a fi şi ea stimulată la fel.

Era clar că Oliver se distra de minune. Îşi folosea limba şi buzele pe gâtul, ceafa şi sânii lui Heather, iar mâinile îi mângâiau partea de jos a corpului, până când aceasta, în final, ajunse la orgasm, iar intensitatea senzaţiei o făcu să-l strângă cu putere pe Oliver. Pentru câteva clipe, mâinile celor două femei se întâlniră, iar Natalie putu să simtă zvâcnetele lui Heather trecând prin corpul bărbatului.

După ce o aduse pe Heather la orgasm, Oliver se întoarse spre Natalie, care putea să se bucure în

sfârşit de această partidă de amor. Era atât de dornică să elibereze tensiunea care se adunase în ea, încât nu fu deloc deranjată de faptul că mâna lui Oliver se duse direct între coapsele sale. Ba chiar era mulţumită, deoarece clitorisul ei era uriaş şi pulsa dureros. Penisul lui Oliver era prins între trupurile lor, şi ei îi plăcea la nebunie cum se simţea: tare şi, în acelaşi timp, catifelat.

Când Oliver începu să-i sugă sfârcurile mici şi întărite, ea închise ochii şi se lăsă purtată de minunata senzaţie pe care i-o oferea el. Simţea că punctul culminant era aproape şi, pentru prima oară de când venise la Paradis, se relaxă, dându-şi voie să se bucure de ceea ce i se oferea. Deodată, fără niciun avertisment, Oliver îşi mişcă şoldurile violent, gemând de plăcere. Îşi luă gura de pe sfârcul lui Natalie, iar degetele care se mişcaseră cu atâta pricepere între picioarele ei îşi pierdură ritmul.

Încercând să se ridice, Natalie se uită peste trupul lui Oliver şi o văzu pe Heather cu mâna între fesele lui, ceea ce nu putea însemna decât un singur lucru. Satisfăcută, ea încerca acum să-l satisfacă pe Oliver, masându-i prostata. Dar Natalie ştia din amara ei experienţă că, dacă Oliver era concentrat la ceea ce îi făcea Heather, atunci ea avea de pierdut.

Înfuriată pe situaţie, întinse mâna în jos, între ea şi Oliver, până când degetele depistară punctul sensibil din vârful penisului. Prinse capul penisului între degetul mare şi celelalte degete şi strânse. Ştia că manevra aceea îl va face să-şi piardă pofta de a ejacula, dar îi scăpă din vedere geamătul de frustrare scos de Oliver la intervenţia ei şi reacţia plină de furie a lui Simon.

— Ce naiba crezi că faci? întrebă el.

— Era gata să ejaculeze, explică Natalie.

— Şi ce dacă?

— Mă încurca. Nu era corect, era rândul meu să am orgasm şi…

Simon se holba la ea.

— Nu aveai absolut niciun drept să te bagi. Din cauza ta, habar nu am cât de bine se poate controla Oliver. Voiam să văd dacă putea să te aducă la orgasm în timp ce Heather îi masa prostata sau dacă îşi pierdea controlul. Ştii, nu eşti singura persoană din încăpere care se află aici ca să înveţe. Şi Heather, şi Oliver îşi doresc asta. Eşti una dintre cele mai egoiste persoane pe care mi-a fost dat, spre nenorocul meu, să le îndrum.

— Îmi pare rău, dar asta fac de fiecare dată când bărbaţii sunt pe punctul de a ejacula prea repede.

— Serios? În cazul ăsta, nu mă mir că relaţiile tale au viaţă scurtă. Bine, acum dă-te jos din pat.

— Ce vrei să spui?

— Spun că, pentru moment, distracţia ta s-a terminat. Poţi veni să stai în picioare lângă mine. O să ne uităm la Oliver şi la Heather. Apoi, pentru că mi-e clar că eşti departe de a şti ce înseamnă obedienţa, va trebui să-ţi dăm o lecţie.

Natalie ştia că Simon avea dreptate. Nu se gândise deloc la ceea ce făcea. Fusese o reacţie instinctivă şi îşi dorea să poată da timpul înapoi. Trupul ei era încă disperat, tânjea după eliberarea de tensiunea sexuală, şi, totuşi, din nou, avea să fie doar spectator, nu participant.

Se aştepta ca Heather să-i arunce o privire complice. În loc de asta, când îi întâlni privirea, aceasta îi zâmbi satisfăcută. Era evident că era încântată de acest deznodământ, ceea ce o făcea pe Natalie să fie şi mai supărată pe sine însăşi.

Oliver, care stătuse lungit pe pat, în tăcere, în timp ce Natalie şi Simon se certaseră, părea uşurat că acum nu o mai avea decât pe Heather ca parteneră. Fără întârziere, el o întinse pe spate şi apoi îngenunche şi îi ridică fesele uşor, potrivindu-le între coapsele lui. În timp ce făcea asta, alunecă

delicat înăuntrul ei. Heather îşi odihnea picioarele pe umerii lui, mângâindu-i pielea de pe braţe cu vârfurile degetelor de la picioare. Oliver se mişca odată cu ea. Apoi, îi spuse să stea nemişcată şi se lăsă uşor pe spate, ceea ce însemna că penisul lui apăsa cu putere pe punctul G. Heather începu să scoată mici gemete de plăcere, care deveneau tot mai puternice pe măsură ce el insista să rămână nemişcat.

Natalie îşi putea imagina senzaţiile magnifice care îi cuprinseseră cu siguranţă partea inferioară a corpului; stătea tremurând lângă Simon în timp ce privea cum pleoapele lui Heather se închiseră. Respiraţia ei era din ce în ce mai rapidă, iar mâinile i se încleştară pe genunchii lui Oliver, în timp ce acesta rămase în aceeaşi poziţie, presându-i punctul G câteva minute. În cele din urmă, toţi muşchii ei se încordară spasmodic, din cauza plăcerii intense pe care Natalie ştia că un astfel de orgasm o producea.

Când trupul lui Heather se linişti, Oliver se retrase fără a ejacula. Apoi îşi lăsă capul şi-şi folosi gura. Aproape imediat, Heather începu să se zvârcolească, în timp ce limba lui îi lingea locul extrem de sensibil. Natalie privea şoldurile celeilalte femei cum se ridicau de pe pat, fiindcă, pentru a doua oară, trupul ei căzu pradă spasmelor extatice de plăcere. Abia atunci, Oliver se îndepărtă de ea şi se uită la Simon, aşteptând instrucţiuni.

— Te descurci foarte bine, Heather, spuse Simon aprobator. Acum e timpul să te îmbraci. Diseară vei socializa cu un grup mai mare de oameni, fiindcă sunt sigur că vei continua să fii obedientă. Cel puţin sper că am dreptate să gândesc astfel, deoarece, dacă tu dai greş, eu voi fi cel vinovat.

— Nu voi da greş, promise Heather.

Era clar, după nerăbdarea din voce, că era dornică să întâlnească noi parteneri.

Simon dădu aprobator din cap şi îi zâmbi cu jumătate de gură, apoi se întoarse spre Natalie.

— În ceea ce te priveşte, habar nu am când te voi putea lăsa liberă printre ceilalţi clienţi. Poate că această lecţie te va ajuta să-ţi aminteşti de ce te-ai hotărât să vii aici. Oliver, vreau să rămâi în pat, voi avea nevoie de tine în câteva minute. Natalie, vino şi întinde-te lângă mine.

Chiar în timp ce vorbea, Simon îşi scotea hainele şi inima lui Natalie începu să bată cu putere. Pe de o parte, era excitată, iar pe de altă parte, îi era frică. Deşi tânjea să simtă trupul lui Simon lipit de al ei, mai ştia şi că lecţia avea să presupună şi altceva în afară de plăcere.

Fără să o privească în faţă, mâinile lui Simon apucară sânii lui Natalie. Îi împinse în sus, după care se aplecă spre ei şi începu să-şi plimbe limba de la un sfârc la altul, din când în când, prinzându-i uşor vârfurile sensibile între dinţi. Lui Natalie îi plăcea la nebunie, aşa că începu să-şi răsucească umerii după gura lui.

— Stai liniştită, spuse Simon, altfel lecţia va fi mai drastică decât am plănuit.

Era greu pentru Natalie să i se supună. Dar făcu tot posibilul, deşi buzele şi limba lui Simon zăboviră îndelung pe sânii ei, excitând-o tot mai tare, până când tentaculele plăcerii începură să-i cuprindă corpul. Apoi, el îi apăsă abdomenul inferior cu podul palmei drepte, mişcându-l circular până când ea îşi simţi vulva umflată şi umedă. Atingerile lui pricepute şi experimentate o făcură ca în câteva minute să simtă că se apropie de orgasm. Însă exact în clipa când muşchii ei se pregătiră pentru eliberare, Simon îşi retrase palma.

— Hai să vedem cât de excitată eşti, murmură el, lăsându-şi degetele să alunece între coapsele ei.

Ea îl simţi atingându-i carnea umedă şi lubrifiată. Pentru o clipă, vârful degetului lui îi mângâie

clitorisul dintr-o parte, iar ea îşi ţinu respiraţia de plăcere.

— Sigur e excitată, îi spuse el lui Oliver, care aştepta, înainte de a o rostogoli pe Natalie pe o parte şi de a se întinde în spatele ei. Dă-mi tubul cu gel lubrifiant de acolo, Oliver, îi ordonă el bărbatului.

Natalie se încordă, iar degetele lui Simon îi atinseră uşor fesele.

— Relaxează-te, gelul va face ca totul să fie mai uşor pentru tine.

Din nefericire, cuvintele lui avură tocmai efectul opus asupra lui Natalie: asta era ceva ce nu voia şi niciodată nu-i permisese nimănui, şi, totuşi, ştia că e inutil să protesteze. De data asta trebuia să se supună, altfel, ar fi fost posibil să fie dată afară de la curs, o probabilitate care o umplea de nelinişte.

Atent, Simon îi depărtă fesele. Apoi, Natalie simţi gelul rece cum era împrăştiat în jurul orificiului îngust, apoi degetul lui se mişcă încet şi precaut în ea, ungând-o cu gel pe măsură ce înainta. Instinctiv, muşchii ei încercară să-l expulzeze, dar Simon se opri puţin, aşteptând ca muşchii să i se relaxeze un pic înainte de a continua să o lubrifieze bine în afară şi înăuntru. Când fu mulţumit, îi spuse să se ridice în picioare. Apoi se întoarse pe spate, uitându-se de jos la ea.

— Cred că ştii ce urmează să se întâmple, nu-i aşa? o întrebă, cu blândeţe.

Natalie scutură din cap, nevenindu-i să creadă că ceea ce îşi imaginase urma să se întâmple.

— Nu, spuse ea încet, nu ştiu.

— Vreau să te lungeşti peste mine şi să mă laşi în tine, acolo unde a fost degetul.

Lui Natalie nu-i fusese niciodată atât de frică.

— O să doară, se plânse ea.

— Sigur că nu. Ai încredere în mine, am făcut asta de multe ori. O să-ţi placă, îţi promit.

Natalie se uită la Heather, iar aceasta dădu din cap încurajator. Oliver, deja pe deplin excitat, stătea în picioare, aşteptând ca ea să se supună. În cele din urmă, văzând că nu avea de ales, Natalie se aşeză pe spate peste Simon, dar penisul lui rămăsese prins între el şi ea.

— Va trebui să ne ajuţi, Oliver, spuse Simon. Ridică-i şoldurile şi lasă-le uşor spre mine. Natalie, trebuie să te relaxezi şi mai mult. Respiră pe gură, te va ajuta.

Natalie nu era convinsă că ar putea-o ajuta ceva. Dar când mâinile puternice, cu degete lungi, ale lui Oliver îi apucară strâns şoldurile, simţi brusc un fior de excitaţie, dându-şi seama de ceea ce se întâmpla. Ea era goală şi doi bărbaţi o mângâiau. Şi nu numai asta; dacă ar putea să facă ce i se spune, în câteva minute ar fi amândoi în ea, iar ea ar fi plină aşa cum nu mai fusese umplută niciodată.

Mâinile lui Simon îi desfăcură fesele, iar ea simţi capul catifelat al penisului atingându-i intrarea lubrifiată. Oliver îi ţinea trupul în echilibru, iar Simon începu să o penetreze, mişcându-şi şoldurile în sus, împingând capul penisului dincolo de muşchii de la intrare care opuneau rezistenţă. Pentru scurt timp, ea se încordă din nou, dar apoi o senzaţie puternică începu să crească în adâncul trupului său, făcând-o să se bucure de această ciudată intruziune. Simon şi Oliver o manevrară cu grijă, până când Simon intră cât de adânc posibil în ea. Atunci, Oliver îngenunche deasupra ei, desfăcându-i genunchii şi deschizându-i vulva spre el.

Natalie ar fi vrut să-l roage să-i atingă sau să-i sugă sânii, care erau dureroşi şi pulsau, dar ştia că nu-i era permis. Nu putea să primească decât ceea ce îi ofereau cei doi bărbaţi. Oliver păru să înţeleagă dorinţa ei, căci, pe când îşi rotea şoldurile, mişcându-şi penisul în ea şi apăsând pe terminaţiile nervoase extrem de sensibile de la intrarea în vagin, îşi aplecă faţa spre ea şi-i supse pielea moale a areolelor.

Natalie se auzi strigând de plăcere, ca un animal, când cei doi bărbaţi începură să se mişte, încet la început şi apoi, după ce fu clar că ea se relaxase, mai repede. Abia atunci când mişcările lui Oliver deveniră mai intense, trupul ei începu să protesteze faţă de felul în care Simon îi umplea cea de-a doua deschizătură, cea mai intimă. Începu să se neliniştească, dar disconfortul se transformă în valuri de plăcere ameţitoare care o inundau.

Natalie nu mai simţise niciodată în viaţa ei aşa ceva şi, înainte să aibă timp să realizeze ce se întâmplă, simţurile îi fură copleşite de extraordinarele senzaţii care li se ofereau. Fără niciun avertisment, un orgasm o sfâşie atât de intens, încât simţea că o să leşine de plăcere.

Când se sfârşi, simţi cum Oliver începea să se retragă. Brusc, îşi dădu seama că ea nu voia asta: voia ca el să stea, să continue să o umple. Cu un gest instinctiv, îşi încordă vaginul în jurul lui, prinzându-l în căldura ei moale şi catifelată.

— Nu! protestă Oliver. Încă nu am voie să ejaculez.

Dar, deşi auzea cuvintele, Natalie nu le distingea, fiindcă trupul ei era deja în pragul unui alt orgasm. În timp ce Oliver îşi dădea drumul, avea şi ea orgasm, de data asta, strigând în gura mare, înnebunită de plăcere.

— Ei, ce-ai făcut? întrebă Simon, în timp ce Oliver se dădea jos din pat, iar Simon o ridica de pe el.

— Nimic, murmură ea, încă pierdută într-o pâclă de senzualitate.

— Ce a făcut, Oliver?

— S-a strâns în jurul meu şi m-a muls până mi-am dat drumul.

Simon clătină din cap, nevenindu-i să creadă.

— Se pare că nu vei învăţa niciodată, Natalie.

— N-am vrut să se întâmple, explică ea. Era aşa de plăcut încât n-am vrut să se termine.

— Cred că mai bine te duc înapoi în camera ta, spuse Simon încet. O să văd dacă o sesiune privată se va dovedi mai eficientă. La urma urmelor, eşti trecută de jumătatea primului tău weekend şi încă nu poţi să fii obedientă mai mult de cinci minute.

— Asta înseamnă că mă vei pedepsi din nou? întrebă ea, simţind cum i se usucă gura.

— Mă tem că nu mi-ai dat de ales, spuse el ameninţător.

Atât Heather, cât şi Oliver îi aruncară o privire plină de milă, în timp ce Simon îi dădea hainele, pregătindu-se să o conducă.

Capitolul 8

Când ajunseră înapoi în camera ei, Natalie era uşor enervată. Deşi ştia că făcuse greşeli, totuşi avea senzaţia că lui Simon îi făcea mare plăcere să o disciplineze.

— E ceva ce nu-ţi place la mine? îl întrebă pe când intrau în cameră.

— Sigur că nu, replică el, închizând uşa. Nu vreau să-ţi iroseşti banii, asta-i tot.

Natalie nu era convinsă.

— Ce-o se întâmple acum?

Simon se gândi o clipă.

— Treci în pat.

— Îmbrăcată sau goală?

— Aşa cum eşti.

Ascultătoare, se întinse pe pat, foarte conştientă de faptul că, în graba ei de a părăsi camera de antrenament, nu-şi pusese chiloţii sub rochia roz-bombon cu nasturi.

— Spune-mi, ai o slujbă normală? îl chestionă ea.

— Sigur că am, spuse el brusc, prinzându-i încheieturile mâinilor şi legându-le de tăblia patului.

Ştiind că nu are voie să se opună la ceea ce făcea el, Natalie decise să continue conversaţia, încercând să se gândească la altceva.

— Cu ce anume te ocupi?

El smuci eşarfa de mătase pe care i-o înnodase în jurul mâinii drepte.

— Dacă vrei să ştii, sunt jurnalist liber-profesionist, permanent la mila celor ca tine.

— Înţeleg, spuse Natalie triumfătoare. De aceea nu mă placi — dai vina pentru eşecul tău ca jurnalist pe oameni ca mine.

— Cine a vorbit de eşec?

— Numele tău nu mi-e cunoscut.

— Poate că nu citeşti genul potrivit de reviste, sugeră el pe când începea să fixeze legăturile în jurul gleznelor ei subţiri.

— Spune-mi pentru cine lucrezi.

— Majoritatea revistelor de mare tiraj m-au folosit o dată sau de două ori. Şi gata, e suficient despre mine. Să-ţi explic ce urmează. Nu am prea mult timp să mă asigur că ai învăţat măcar lecţiile elementare ale supunerii. Am impresia că singura modalitate de a te împiedica să intervii este să te leg — de aceea am ajuns la capitolul ăsta atât de repede. O să fii uşurată să afli că o să te simţi bine, dar numai în felul în care vreau eu.

Natalie începu să se excite. Ochii li se întâlniră, iar ea avu o senzaţie ciudată în stomac, o senzaţie de ameţeală pe care o simţea mereu atunci când punea ochii pe cineva pe care îl dorea cu adevărat. O expresie stranie apăru pentru o clipă pe chipul lui Simon, ca şi cum şi el ar fi simţit mai mult decât un interes profesional pentru ea. Dar aproape instantaneu, chipul lui deveni impasibil din nou.

— Cred că e timpul să începem, sugeră el.

Apoi deschise trusa cu fermoar pe care o adusese cu el din camera de antrenament.

Cu atenţie, începu să-i desfacă nasturii rochiei, cu degetele atingându-i uşor pielea, pe măsură ce mâinile îi coborau, iar ea simţea cum rochia îi expune trupul lung, subţire şi gol de dedesubt. Natalie şi-ar fi dorit să-şi scoată rochia dintr-o mişcare, aruncând-o departe. Dar fiindcă era legată, trebuia să se adapteze la ceea ce făcea Simon.

De îndată ce îi dezgoli tot trupul, el luă o perie din trusă şi, începând de la picioare, se apucă să-i dezmierde fiecare centimetru de piele, cu mişcări foarte delicate. Senzaţia era minunată: Natalie era atât de excitată, încât, atunci când el începu să folosească peria în spatele genunchilor ei şi pe pielea sensibilă de pe interiorul coapselor, simţi cum se zguduie violent. Îşi arcui şoldurile, într-o mişcare instinctivă pe care corpul ei o făcea pentru a încerca să fie atins şi mai sus.

— Văd că-ţi place, murmură Simon. Ştii, ai un trup foarte receptiv. Păcat că nu vrei să înveţi să obţii plăcere maximă din asta.

— Ba da, vreau, spuse Natalie cu respiraţia întretăiată. De asta sunt aici.

— Atunci joacă după reguli.

— De ce te-ai oprit? gemu ea.

— Pentru că nu vreau să te exciţi prea tare.

Lui Natalie îi venea să urle la el de furie. În schimb, îşi întoarse capul într-o parte, hotărâtă să nu-l lase să vadă frustrarea care cu siguranţă i se citea pe faţă. După câteva minute, trupul i se linişti, iar Simon începu iar să-i treacă peria peste piele. De data asta, atingerile se concentrară pe oasele şoldurilor şi pe curba taliei, trimiţându-i fiori în pântec. Natalie simţea că-şi pierde minţile — deja avea o durere teribil de puternică între picioare. Era o durere care se putea calma cu un singur fel de atingere, iar ea ştia că Simon n-avea s-o atingă acolo — cel puţin, nu deocamdată.

— E bine, nu-i aşa? şopti el.

— E o binecuvântare, gemu ea.

Apoi Natalie simţi peria încercuindu-i fiecare sân, pe rând, până când pielea moale se umflă, sânii devenind grei şi plini. Murmura cuvinte de neînţeles, iar braţele ei trăgeau de legături, în timp ce se lupta să se mişte în sus, încercând să aducă sfârcurile în contact cu peria. Dar Simon o legase prea strâns şi, desigur, ştiind ce îşi dorea, era suficient de crud ca să nu-i stimuleze absolut deloc sfârcurile. Natalie îi simţea atât de tensionaţi şi de dureroşi, încât, în cele din urmă, scoase un sunet de frustrare.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el cu o îngrijorare ironică.

— Nimic.

Simon dădu din cap aprobator.

— Ce fată bună. Poate că, până la urmă, începi şi tu cu adevărat să înveţi. Acum, cred că suntem gata de o schimbare.

Când auzi un bâzâit monoton, în surdină, Natalie simţi o undă de relaxare, dându-şi seama că el avea să folosească un vibrator. Exact asta îi trebuia: o atingere fermă care să-i declanşeze orgasmul. Cel puţin asta îşi imagina ea că va primi. Dar Simon avea alte idei.

Folosea vibratorul subţire cât un creion cu o îndemânare de torţionar, atingând-o şi excitând-o constant, dar niciodată în locul care i-ar fi permis să se elibereze. Îi trecu vibratorul pe linia interioară a coapselor, lovi uşor areolele şi apoi îl mişcă în sus şi în jos la baza abdomenului. Dar nu îl puse niciodată în apropierea sfârcurilor sau a clitorisului.

Foarte curând, Natalie simţea că înnebuneşte de frustrare, iar corpul ei înfierbântat, tensionat şi înfometat se zbătea într-o încercare disperată de a primi atingerea fugară de care avea atâta nevoie.

— Arăţi superb, spuse Simon când, în cele din urmă, opri vibratorul. Mi-aş dori să te poţi vedea.

— Mă bucur că nu pot, replică ea enervată. Când îmi vei permite să-mi dau drumul?

— Nu încă.

Simon se îndepărtă de ea timp de câteva minute. Natalie îşi dădu seama că el aştepta ca trupul ei să coboare de pe culmile unde fusese ridicat, astfel încât la atingerea următoare să nu existe pericolul unui orgasm instantaneu pentru ea. Niciodată până atunci nu o mai adusese cineva atât de aproape de orgasm, de atâtea ori, doar pentru a-i lăsa corpul aţâţat şi vibrând pe punctul de a se elibera. Când Simon se întoarse în sfârşit, aducând o pană de păun lungă, pe care o ţinea în mână, Natalie scoase un geamăt de disperare.

Delicat, insidios, el o mângâia cu vârful fin. I-l roti în buric până când şoldurile îi zvâcniră, iar clitorisul începu să-i pulseze. Simon îi mângâie leneş partea de sus de pe interiorul coapselor, lăsând pana să alunece uşor peste labiile ei umflate. Dar chiar şi aşa, Natalie era incapabilă să-şi dea drumul. Habar n-avea de cât timp folosea pana. În cele din urmă, tocmai când ea era sigură că la următoarea atingere, indiferent ce avea să se întâmple, trupul ei va fi inundat de plăcere, Simon lăsă pana însufleţită să cadă pe burta ei goală şi se ridică, uitându-se la ea.

— Bine, o să mă întorc să te văd după ce-mi termin pauza de ceai.

Lui Natalie nu-i venea să-şi creadă urechilor.

— Nu mă poţi lăsa aşa! ţipă ea.

— De ce nu?

— Pentru că am nevoie să-mi dau drumul.

— Aşteptarea va face lucrurile şi mai intense pentru tine.

— Nu, nu le va face! strigă ea în timp ce Simon se pregătea să iasă pe uşă. Întoarce-te! Habar nu ai prin ce trec eu. Te rog, atinge-mă din nou.

— Unde? întrebă el, părând vag interesat.

— Oriunde, gemu ea.

— Îmi pare rău, dar nu e suficient de clar. Credeam că cineva ca tine ştie exact ce îşi doreşte, spuse el cu un zâmbet.

Apoi, înainte ca ea să-i poată răspunde, ieşi din cameră, închizând încet uşa în urma lui.

Abia când Simon ieşi, Natalie înţelese cât era de neajutorată. Nu-i slăbise deloc legăturile, ceea ce însemna că era incapabilă să-şi mişte mâinile şi picioarele. Fără să ştie când se va întoarce, începu să se simtă puţin speriată. Apoi, amintindu-şi ce-i spusese el, că era ziarist, frica ei începu să se transforme în furie. Natalie simţea că aceasta era răzbunarea lui, că îi plătea ei pentru toate refuzurile pe care le primise, fără îndoială, de la femeile editori. Furia o salvă de la senzaţia intensă de frică, dar în acelaşi timp era şi un afrodiziac. Deşi nu mai era stimulat, corpul său era încă excitat. Senzaţiile se mai domoliseră un pic, dar simţurile aţâţate încă cereau satisfacţie. Natalie încercă să-şi îndoaie genunchii şi să se balanseze astfel încât să pună presiune pe osul pubian, dar legăturile nu erau prea generoase. Sfârcurile continuau să îi ardă, iar durerea din coşul pieptului refuza să dispară. Cu cât se gândea mai intens la Simon şi la munca lui, cu atât îşi amintea ceea ce-i făcuse înainte de a pleca. Era ca şi cum ar fi simţit încă o dată mângâierea delicată a periei, presiunea excitantă a vibratorului şi atingerile plăcute ale penei care zăcea acum neputincioasă pe trupul ei. Părea că îşi bate joc de ea, aducându-i aminte de plăcerea pe care i-o dăruise mai devreme.

Nu ştia exact cât stătuse acolo, întinsă. Se gândi că trecuse aproape o oră, când uşa se deschise şi Simon se întoarse, în sfârşit. Ridicându-şi capul de pe pernă, se uită la el.

— Dar ştiu că nu te-ai grăbit.

— Nu e frumos cum mă întâmpini. Ar trebui să-mi fii recunoscătoare că m-am deranjat să mă întorc.

— Nu mă puteai lăsa aşa. Chiar şi Rob Gill cred că se aşteaptă ca invitaţii să apară la cină.

— Lui Rob nici prin cap nu i-ar trece să se amestece în metodele mele de antrenament, spuse Simon posomorât. Dar recunosc că cina nu ar mai fi la fel fără tine. Pe de altă parte, în seara asta are loc un joc interesant, pe care n-aş vrea să-l pierzi.

Traversând camera, ajunse lângă ea şi se uită în jos spre corpul ei suplu. Apoi, aplecându-se peste ea, îi suflă delicat peste sfârcuri, care se întăriră imediat, devenind două vârfuri încordate.

— Doamne, eşti încă foarte excitată, murmură el pentru sine.

— La ce te aşteptai?

— Habar nu am la ce să mă aştept de la tine.

— Ei bine, sper că vei…

Îndreptându-şi spatele, Simon o privi cu uimire.

— Nu-mi vine să cred. Tu încă încerci să-mi dai ordine, nu?

Părea aşa de supărat, încât Natalie îşi pierdu cumpătul.

— Nu, protestă ea vehement. Sigur că nu.

— Păi, mie aşa mi-a sunat, spuse el blând.

Cu o expresie ciudată pe faţă, îşi smulse hainele de pe el. Apoi, fără niciun preambul, se urcă peste ea şi, cu o mişcare rapidă a şoldurilor, o penetră.

Natalie scoase un ţipăt de încântare. Simon era mare, şi puternic, şi, în cele din urmă, golul acela care o durea îngrozitor era umplut în timp ce el intra şi ieşea violent din ea. Natalie îl privi cu atenţie. Dar Simon avea ochii închişi, iar gura îi era strânsă de concentrare, ca şi cum nu l-ar fi interesat plăcerea ei, ci doar propriul orgasm. Îşi dădea seama că era nervos, dar cu siguranţă era şi foarte excitat — iar asta o excita şi pe ea. Curând, îşi simţi corpul crispându-se pe măsură ce orgasmul ei mult aşteptat se apropia şi, chiar dacă el nu o atingea nicăieri, asta nu o deranja. Asta era tot ceea ce îi trebuia; de fapt, asta era tot ceea ce îşi dorise, să-l simtă adânc în ea şi, în timp ce şoldurile i se ridicară, se strânse toată în jurul lui. Imediat, primele săgeţi de plăcere ce anunţau orgasmul apărură.

— Da! Da! strigă şi, apoi, după atâta aşteptare, simţi şuvoiul fierbinte de plăcere inundându-i corpul, iar simţurile sale înnebunite erau în sfârşit asaltate de pulsaţiile divine ale orgasmului.

În timp ce Natalie îşi dădea drumul, muşchii ei se strânseră involuntar în jurul lui Simon, iar ea îl simţi tremurând. Acesta scoase un geamăt în timp ce ejacula, golindu-se în ea.

Acum, în sfârşit, deschise şi el ochii. Dar nu era niciun pic de tandreţe în ei. Natalie nu ştia de ce, dar se aşteptase să fie. Deşi o penetrase violent, nepăsător, era sigură că motivul nervozităţii lui era acela că simţea ceva pentru ea. Acum, uitându-se în ochii lui închişi la culoare, impenetrabili, nu mai era aşa de convinsă.

— Sper că asta te-a satisfăcut, spuse Simon în timp ce se retrăgea din ea.

Carnea ei se crispă când îl simţi că iese şi ar fi dorit să-l roage să se întindă lângă ea, făcând totul mult mai personal. Dar ştia că asta nu numai că încălca regulile obedienţei, dar ar fi fost şi lipsit de profesionalism. Pentru prima oară fu recunoscătoare că avea să se întoarcă şi weekendul următor, deoarece era hotărâtă să facă astfel încât să-l cunoască mai bine pe adevăratul Simon.

— Ei bine, a fost în regulă? insistă Simon.

— Da, mulţumesc, spuse Natalie, cu o voce intenţionat docilă.

— Dumnezeule, nicio reclamaţie?

— Niciuna.

— Atunci va trebui să te dezleg.

Natalie se uită la el în timp ce îi elibera încheieturile.

— Pari dezamăgit.

— Aiurea. Surprins, poate, dar nu dezamăgit.

— N-ai simţit absolut nimic? şopti Natalie.

Simon se opri brusc.

— Ce vrei să spui?

— Nu a fost special pentru tine?

— Îmi făceam doar meseria.

— Chiar aşa?

— Mă tem că e chiar aşa. Sunt sigur că egoul tău ar fi măgulit la maximum dacă ar fi fost vorba de ceva special, dar, din păcate, eşti tipul de femeie care vine în mod normal la noi. Mai încăpăţânată, poate, dar asta este singura diferenţă dintre tine şi celelalte cliente.

— Înţeleg.

— N-o lua personal, spuse el pe un ton glumeţ, în timp ce îi desfăcea ultima legătură, ajutând-o să se ridice în şezut. Chiar dacă aş fi fost interesat de tine, ceea ce, accentuez, nu este adevărat, n-aş fi avut voie să o fac. Mi-aş pierde slujba aici dacă m-aş încurca vreodată cu vreo clientă.

— Iar slujba ta de aici înseamnă mult pentru tine?

— Da, primesc mai multă satisfacţie de aici decât din celelalte lucruri pe care le fac.

— Ce trist, spuse Natalie.

Evident, Simon era surprins.

— Cum adică „trist“?

— Ei bine, nu cred că ştii mai bine decât noi, ceilalţi, cum să rămâi într-o relaţie, dacă găseşti mai multă plăcere aici decât în ceea ce faci zi de zi.

— Nu suntem aici să discutăm viaţa mea particulară, suntem aici ca să ne ocupăm de a ta. Ne vedem la cină.

Era sigură că el abia aştepta să plece, dar nu conta. Măcar îl prinsese, îi zdruncinase puţin masca şi asta trebuia să facă dacă voia să progreseze.

— Ce spuneai despre programul din seara asta? întrebă ea.

— În seara asta eşti programată pentru o experienţă destul de diferită. Este un mod de a antrena şi femeile, şi bărbaţii în acelaşi timp. Femeile sunt împărţite pe perechi şi fac dragoste unele cu altele, în timp ce bărbaţii le privesc. Ideea e că femeile vor avea ocazia să afle cum este să oferi plăcere şi să fii satisfăcută de o altă femeie, în timp ce sperăm ca, privind, bărbaţii să înveţe ceea ce îşi doresc cu adevărat femeile.

— Nu fac dragoste cu o altă femeie! ripostă Natalie, oripilată doar la acest gând.

— De ce nu? La urma urmelor, pari să crezi că îţi cunoşti trupul mai bine atunci când vine vorba despre bărbaţii care fac dragoste cu tine. În mod cert, o femeie va şti fără să fie nevoie să-i spui ceva.

— N-o pot face, protestă Natalie, încercând să vizualizeze scena pe care i-o descrise Simon.

— În acest caz, va trebui să pleci. Această lecţie este obligatorie, nu opţională.

— Dar nu vreau să plec.

Natalie îşi putea auzi frica din voce şi se dispreţui pentru asta, dar Simon se opri în loc. Se aşeză lângă ea, pe pat.

— Ascultă, Natalie. Atunci când te-ai hotărât să vii aici, ai fost foarte curajoasă. Ai acceptat că nu erai mulţumită de viaţa ta sexuală şi că voiai să faci o schimbare. Necazul este că, atunci când schimbi vechile obiceiuri, înseamnă să capeţi obiceiuri noi, altfel, nu ai cu ce să le înlocuieşti pe cele vechi.

— Dar nu mă interesează femeile.

— Nu înţelegi despre ce e vorba cu adevărat. Nu e important dacă eşti sau nu atrasă de alte femei. Ideea este că în timpul celor două weekenduri vei experimenta plăcerea, dar plăcerea dăruită ţie în moduri complet noi. Nu e ca şi cum vei fi încuiată într-o cameră cu o femeie şi lăsată de capul tău. Vor fi o grămadă de bărbaţi împrejur. M-am gândit că asta s-ar putea să-ţi placă.

— De ce?

— Gândeşte-te la puterea pe care o ai. Acei bărbaţi vor fi înnebuniţi după tine. Asta cu siguranţă va fi un lucru excitant, nu?

— Vreau să încerc totul, spuse Natalie conştiincioasă. Dar nu ştiu dacă voi găsi curajul necesar.

Spre uimirea ei, Simon îi puse mâna dreaptă pe ceafă şi îşi trecu degetele prin părul ei.

— Voi fi acolo, cu tine, o asigură el. Gândeşte-te că este o altă lecţie de-a mea. Dacă începi să-ţi pierzi cumpătul, gândeşte-te la mine — asta ar trebui să te motiveze. Ştiu, crezi că vreau să dai greş, aşa că prezenţa mea îţi va da mai mult curaj. La urma urmelor, n-ai vrea să mă auzi spunând că am avut dreptate în ceea ce te priveşte.

— Nu mai vreau să mă pedepseşti, spuse Natalie.

— Serios? zise Simon şi râse. Şi eu care credeam că tocmai ai savurat una dintre pedepse.

Apoi îşi ascunse repede amuzamentul. Dar, o secundă, se dăduse de gol, iar Natalie o ştia, chiar dacă Simon credea că scăpase neobservat.

— Ei bine, va trebui să sper că totul va fi bine, spuse ea.

— Asta este starea de spirit potrivită. Poate că te vei descurca, la urma urmelor.

— Poate că da, spuse Natalie. Sper că nu va fi o dezamăgire prea mare pentru tine.

— Nu, voi fi foarte bucuros pentru tine.

— Şi surprins?

Simon scutură din cap.

— Nu, femeile ca tine au încetat de mult să mă mai surprindă.

Şi părăsi camera.

În timp ce făcea duş şi se îmbrăca pentru cină, Natalie se tot gândea la ultimele lui cuvinte. Nu-i plăcea să fie inclusă într-un grup: „o femeie ca tine“. Era hotărâtă ca, până la sfârşitul celor două săptămâni, Simon să o vadă ca pe o femeie unică. Şi, spera ea, una pe care să o şi dorească.

Capitolul 9

Când Natalie coborî în sala de mese, în seara aceea, fu condusă la o masă mare, rotundă, la care erau deja aşezate încă şapte persoane: patru bărbaţi şi trei femei tinere. Amintindu-şi ce îi spusese Simon, le studie cu atenţie pe fete. Una dintre ele era o blondă savuroasă, mică de statură, cu părul scurt şi creţ. Alta avea părul drept, închis la culoare şi ochii blânzi, căprui: Natalie îşi zise că semăna cu Winona Ryder. Cea de-a treia fată era indiancă, avea un chip prelung, frumos, iar părul îi atârna pe spate ca o perdea groasă şi strălucitoare.

Natalie îşi trase un scaun.

— Bună, eu sunt Natalie.

— Eu sunt Juliette, spuse blonda. Ea — şi arătă către cea care semăna cu Winona Ryder — este Victoria şi…

— Şi eu sunt Sajel, spuse indianca zâmbind.

Natalie aştepta ca bărbaţii să se prezinte, dar ei nu o făcură. În schimb, după ce înclinară capetele, politicos, în direcţia sa, continuară să vorbească între ei, ignorându-le pe fete şi părând mai interesaţi de conversaţia între bărbaţi.

— Necioplţi, nu? remarcă Juliette.

— Eu cred că nu se simt în largul lor, spuse Victoria.

Vocea ei era gravă şi atrăgătoare.

— Probabil că se tem pentru diseară.

— Nu ne temem cu toţii? întrebă Natalie.

— Eu abia aştept, mărturisi Sajel. Ce profesie ai? continuă ea. Eu sunt avocată, iar viitorul meu soţ, Anil, care stă vizavi de tine, la masă, este medic stagiar. Părinţii noştri se aşteaptă ca noi să ne căsătorim. Dar el mă consideră prea autoritară şi, sincer, mie mi se pare prea posesiv cu mine. Amândoi sperăm ca acest curs să ne ajute să ne echilibrăm relaţia, fiindcă ştim că nu ne putem dezamăgi părinţii. Într-un fel sau altul, va trebui să facem lucrurile să meargă.

Natalie se strâmbă.

— E groaznic, să te căsătoreşti cu cineva pe care nu-l iubeşti.

— Nu neapărat. Noi suntem norocoşi sub multe aspecte. Provenim din acelaşi mediu, familiile noastre sunt prietene de ani de zile. Mă rog, oamenii care se căsătoresc din dragoste nu sunt mult mai pricepuţi la a face relaţia lor să funcţioneze. Cel puţin eu şi Anil ştim că avem câteva lucruri în comun.

— Dar dacă nu vă potriviţi în pat…

— Suntem atraşi unul de celălalt, spuse Sajel în şoaptă. Doar că Anil nu se aştepta la o soţie atât de dominatoare ca mine. Cred că venirea la Paradis i-a prins bine: l-a ajutat să înţeleagă că nu sunt o excepţie.

Uitându-se la Anil, Natalie înţelegea de ce îl găsea Sajel atrăgător. Avea un chip minunat şi ochi căprui strălucitori. Dar avea şi o expresie dură a gurii care sugera un caracter mai puternic decât ar fi lăsat să se înţeleagă dintr-o privire asupra feţei lui.

— Cine sunt ceilalţi bărbaţi? o întrebă pe Juliette.

— Le cunosc doar numele: Toby, Mark şi Adam. Cred că au avut o experienţă neplăcută după-amiaza asta, căci l-am auzit pe Toby spunându-i lui Adam că, dacă nu ar fi fost faptul că nu-şi poate lua banii înapoi, ar fi fost de mult plecat.

Natalie râse.

— Nu sună foarte promiţător. Probabil că li se pare la fel de greu ca şi mie.

— Este dificil, aprobă Sajel. Cine e îndrumătorul tău personal?

— Simon Ellis.

— Este tipul înalt, cu ochii întunecaţi şi faţa palidă?

— Da.

— Este foarte atrăgător. Cum este ca profesor?

— Foarte exigent.

— Dar excitant?

Natalie hotărî să fie precaută.

— Nu, nu avem voie să fim interesate de îndrumători, nu?

— *Regula* spune aşa, răspunse Juliette. Dar asta nu înseamnă că nu avem sentimente. Înseamnă doar că trebuie să le ascundem. Eu am fantezii cu îndrumătorul meu. Îl cheamă Shaun şi începe să creadă că nu aveam nevoie să vin la acest curs deoarece îi cedez prea uşor!

În acel moment, chelnerii aduseră crema de somon. În timp ce păşeau printre mese, rumoarea din încăpere se domoli, toată lumea savurând mâncarea şi vinul excelente. După cremă, urmară coastele de miel cu sos de rozmarin şi vin roşu, iar ca desert, primiră o delicioasă cremă de zahăr ars cu sos de lămâie. Vinul, un sortiment uşor, italian, sec, completă mâncarea şi avu un efect relaxant asupra lui Natalie. Pentru prima oară începu să simtă că era în vacanţă, nu la un curs solicitant.

Timp de aproape o oră după ce masa luă sfârşit, toată lumea din sala de mese fu lăsată să facă ce vrea. Apoi apărură îndrumătorii şi începură să-şi adune elevii. În timp ce Simon se apropia de ea, Natalie aştepta cu oarecare nervozitate să afle care va fi cealaltă femeie de la masă cu care va fi pereche. Spre marea ei uşurare, Simon îi făcu semn lui Sajel să-i urmeze. Cumva, Natalie simţise că indianca, nefiind la fel de jenată precum ceilalţi, avea să facă situaţia mai uşoară.

Simon căra cu el două bagaje cu haine şi înmână câte unul fiecăreia dintre fete.

— Puteţi folosi sala mea de curs ca să vă schimbaţi. Când sunteţi gata, lăsaţi-vă hainele acolo şi veniţi la capătul coridorului. A doua cameră în stânga voastră. Vă voi aştepta.

— Câţi oameni vor fi acolo? întrebă Natalie, îngrijorată.

— Nu ştiu sigur. Totuşi, vor fi câţiva. Nu-ţi face griji, nu veţi fi singurele fete. Vă vor fi alături şi Victoria, şi Juliette.

— Dar vor fi şi alţi bărbaţi în afara celor patru pe care i-am întâlnit la cină? insistă Natalie.

— Mă tem că va trebui să aştepţi până când te vei fi schimbat şi vei afla singură, spuse Simon, neavând deloc un ton politicos.

Sajel îşi luase deja geanta cu haine şi se îndepărta, aşa că Natalie decise să nu-l mai interogheze pe Simon. Era clar că evenimentele din seara aceea erau gândite ca o surpriză pentru ea, deşi ei niciodată nu-i prea plăcuseră surprizele. Prefera să-şi planifice mereu lucrurile, aşadar presupuse că elementul acesta de nesiguranţă făcea parte din drumul ei către supunere.

— Ce ai primit de purtat? o întrebă ea pe Sajel, în timp ce aceasta îşi scotea hainele din geantă.

— Nu seamănă cu nimic din ceea ce am purtat înainte, spuse Sajel şi zâmbetul îi dispăru de pe faţă.

Natalie o privea cum îmbrăca un corsaj din dantelă cu bikini asortaţi, un compleu minunat, alb, un

portjartier şi ciorapi albi. O pereche de pantofi albi cu toc completa ţinuta. Când indianca fu complet îmbrăcată, Natalie realiză cât de inteligent fusese aleasă lenjeria, pentru a scoate în evidenţă tenul arămiu al lui Sajel şi silueta suplă, accentuată de bustieră şi de felul în care aceasta îi apropia sânii unul de celălalt, ridicându-i puţin.

— Mă întreb dacă ţinuta mea este la fel, se încurajă Natalie. Sper să fie.

Ei bine, se înşela. Ţinuta ei era complet diferită: o cămăşuţă de noapte bleu, cu bretele foarte subţiri pe umeri şi panglici care îi atârnau în faţă. Imediat sub pelvis, se despărţea în două jumătăţi care, atunci când se mişca, lăsau să i se vadă picioarele în toată frumuseţea şi supleţea lor. Fiecare parte a compleului era tivită cu dantelă bleu deschis. Mai avea şi o jachetă de aceeaşi culoare pentru a-şi acoperi umerii. Spre uşurarea ei, găsi şi o mică pereche de bikini de aceeaşi culoare, care abia îi acoperea muntele lui Venus. Nu erau ciorapi pentru ea, doar o pereche de pantofi cu tocuri înalte, tot albi.

— Ce-i asta? întrebă, când simţi ceva rece pe fundul genţii.

Încet, trase afară un mic lănţişor.

— Este pentru gleznă, îi explică Sajel.

— Vezi dacă nu ai şi tu unul în geanta ta, o îndemnă Natalie pe indiancă. Cred că este un simbol al servituţii sau ceva asemănător.

Sajel găsi şi ea un lănţişor din argint pentru gleznă. Îl puse rapid la picior, şi apoi fetele se priviră una pe cealaltă.

— Şi chiar trebuie să mergem în halul ăsta pe hol? întrebă Natalie.

— Nu ştiu ce va crede Anil, murmură Sajel. Este foarte posesiv şi până acum nu a participat la niciuna dintre şedinţele mele de antrenament. Nu cred că se va bucura că mă văd aşa alţi bărbaţi.

— S-ar bucura să te vadă numai el aşa, râse Natalie, încercând s-o mai înveselească pe Sajel.

Acum era rândul acesteia să fie nervoasă.

— Nu cred că pot să intru acolo, spuse ea, cu voce stinsă.

— Normal că poţi, replică Natalie hotărâtă. Eşti avocată, o femeie inteligentă şi sofisticată. Ştii de ce te afli aici şi, dacă asta face parte din antrenamentul nostru, atunci asta o să facem. Nu trebuie să-i lăsăm să vadă că ne este frică.

Sajel îşi îndreptă spatele.

— Ai dreptate. Să mergem!

Spre uşurarea lui Natalie, coridorul părea gol. Dar chiar atunci, Simon apăru în pragul unei uşi şi ea simţi cum îi stă inima. Bărbatul încuviinţă mulţumit din cap înainte de a se da la o parte pentru a le face loc să intre.

— Amândouă arătaţi foarte bine. Toată lumea va fi încântată, spuse el încet.

Natalie fu prima care intră în încăpere. Era o cameră drăguţă, cu tavanul înalt, cu ferestre mari şi cu scaune stil aşezate în cerc. Un covor gros, verde-deschis, acoperea podeaua, iar în mijlocul cercului se aflau o grămadă de perne viu colorate. Cercul de scaune era larg, deoarece se aflau o mulţime de bărbaţi acolo, iar Natalie o auzi pe Sajel cum trase aer în piept, atunci când văzu cu ochii ei câţi bărbaţi urmau să le privească. Erau cel puţin doisprezece, fără să-i mai pună la socoteală pe Rob Gill şi asistenţii lui.

În timp ce fetele traversau camera, doi dintre bărbaţi făcură loc pentru ca ele să poată trece printre scaune, ajungând în spaţiul din mijloc. Juliette şi Victoria erau deja acolo.

Ceea ce purta Victoria era departe de a fi o ţinută. Avea o pereche de bikini negri, micuţi, din dantelă, foarte decupaţi şi un sutien din dantelă neagră, fără cupe, astfel încât sânii ei surprinzător de grei erau încercuiţi de dantelă, aproape ca şi cum ar fi purtat un harnaşament.

Juliette oferea un contrast incitant. Purta un costum strâns lipit pe corp, roşu-aprins, decupat atât de adânc, încât i se vedeau oasele şoldurilor. Decolteul îi expunea sânii apetisanţi, în timp ce fermoarul din faţă îi traversa torsul, ajungând până între picioare. La încheieturile mâinilor avea benzi roşii, ca o imitaţie de cătuşe, deşi avea mâinile libere. Arăta foarte teatral şi foarte puternică în comparaţie cu Victoria, care era vizibil stânjenită şi se uita în pământ.

Când cele patru fete ajunseră în mijlocul cercului, Rob Gill, care le privea insistent, se ridică în picioare.

— Aceste patru fete frumoase o să se satisfacă una pe cealaltă, acum, le explică el bărbaţilor. Vreau să priviţi cu atenţie şi să învăţaţi ce vedeţi. Mulţi dintre voi se plâng că femeile vă spun adeseori că nu le înţelegeţi trupul, că nu le puteţi satisface fiindcă faceţi ceea ce credeţi voi că le-ar plăcea, şi nu ce şi-ar dori ele cu adevărat. Evident, e logic — femeile îşi cunosc bine trupul, aşa că ele ar trebui să fie capabile să se satisfacă rapid una pe cealaltă, probabil folosind tehnici la care nu v-aţi gândit sau pe care nu aţi avut răbdarea să le încercaţi. Aveţi întrebări?

Toby, unul dintre bărbaţii de la masa lui Natalie, ridică mâna.

— Eu am una. Cum vei şti dacă am învăţat ceva din asta sau nu?

— Pentru că, mai târziu, vi se va oferi ocazia de a ne arăta ce aţi învăţat.

— Cu fetele acestea?

— Va trebui să aştepţi şi să afli singur răspunsul la această întrebare, spuse Rob. Bine, fetelor, aveţi pe masa de acolo o mulţime de uleiuri şi diverse instrumente pe care le puteţi folosi pentru plăcerea reciprocă. Puteţi începe când vreţi, două aici, în partea dreaptă a cercului, iar celelalte acolo, în stânga. Luminile vor fi mai difuze — dar nu prea mult, pentru că vreau ca bărbaţii să vadă exact ceea ce se întâmplă. Încercaţi să uitaţi de spectatori, dacă puteţi. Concentraţi-vă doar pe a primi şi a dărui plăcere, deoarece asta va face totul mai uşor pentru voi.

În clipa când Rob termină de vorbit, luminile se micşorară şi, cu coada ochiului, Natalie putu să vadă că Juliette deja o împinsese pe Victoria jos, pe perne, apoi îngenunchease lângă brunetă şi începuse să-şi mişte mâinile pe trupul acesteia. Natalie rămase în picioare, simţindu-se ciudat. Pur şi simplu, nu ştia de unde să înceapă.

O văzu pe Sajel uitându-se în jur. Întâlnind privirea lui Anil, trecu imediat la acţiune.

— Aşază-te, Natalie. O să te fac să te relaxezi cu un masaj indian pentru cap.

Sajel puse două perne una peste alta, iar apoi o aşeză pe Natalie pe ele. Ea rămase în picioare în spatele lui Natalie, astfel încât blonda se putea sprijini de trupul ei.

Aproape în aceeaşi clipă, Natalie simţi degetele lui Sajel cum îi treceau uşor prin păr. Îi mângâia pielea capului, centimetru cu centimetru, şi atingerea ei era incredibil de uşoară, iar degetele foarte delicate. Era o senzaţie foarte plăcută şi Natalie începu treptat să se relaxeze. Acum, Sajel îşi folosea ambele mâini şi, cu degetele întinse, le lăsa să cadă încet pe scalpul lui Natalie, iar acolo îşi aduna degetele, executând, apoi, un alt salt şi o aterizare într-un alt loc, tot cu degetele răsfirate. Făcu asta până când acoperi în întregime creştetul capului lui Natalie, iar aceasta începu să simtă gâdilături pe tot scalpul.

Apoi, Sajel schimbă ritmul, iar mişcările îi deveniră mai domoale, mai liniştite. Aşeză o mână pe vârful capului lui Natalie cu degetele spre frunte şi o trase uşor către ceafă. Îşi folosea, alternativ, ambele mâini, creându-i lui Natalie senzaţia că îi curgeau valuri prin păr — aceasta nu putea spune unde se termina atingerea unei mâini şi unde începea a celeilalte. Închise ochii, simţindu-se moleşită şi aproape somnoroasă. Degetele lui Sajel o dezmierdau. Lăsându-şi capul pe spate, se abandonă în întregime mângâierilor delicate ale fetei. Îşi dorea ca senzaţiile să continue la nesfârşit, dar, imediat cum se relaxă complet, mâinile lui Sajel se opriră.

În acest moment, indianca îi desfăcu bretelele, îi dezlegă panglicile şi cămaşa de noapte a lui Natalie căzu la podea. Apoi, punându-şi mâinile pe umerii lui Natalie, o împinse cu grijă pe spate, pe pernele pe care le aşezase sub forma unui pat.

— Mă duc să aduc nişte ulei, îi şopti ea lui Natalie.

Când Sajel se întoarse, Natalie simţi mâinile delicate ale fetei ungându-i umerii cu ulei, mângâindu-i spatele în jos, pe şira spinării, şi masându-i coccisul, iar fiori de plăcere o inundară. Se frecă de perne şi îşi stimulă involuntar clitorisul. Scoase un geamăt, simţind cum pântecul îi ia foc.

Mâinile mici ale lui Sajel îi scoaseră bikinii bleu, şi, apoi, îi masară pe rând, cu ulei, fiecare fesă, făcând-o pe Natalie să se zvârcolească şi mai tare. Începea să simtă pulsaţia de dorinţă insistentă, dintre picioarele sale, în timp ce se zbătea sub atingerea delicată a fetei.

Vag, auzea că Victoria scotea sunete ascuţite, de plăcere, din partea cealaltă a cercului, dar nu o prea interesa. Tot ce conta era plăcerea pe care Sajel i-o dăruia, o plăcere pe care nu şi-ar fi imaginat vreodată că va fi capabilă s-o primească de la o altă femeie.

— Acum întoarce-te, murmură Sajel.

După ce se întoarse pe spate, Sajel îi picură puţin ulei pe sâni şi apoi începu să-i maseze carnea excitată, făcând cercuri în jurul fiecărui sân, iar apoi din ce în ce mai aproape de sfârcuri. Natalie gemea de plăcere, frecându-şi sânii şi ridicându-i în sus, în aşteptarea momentului binecuvântat, când Sajel avea să-i atingă sfârcurile. Când acest lucru se întâmplă — indianca îşi folosi rădăcina degetelor pentru a unge uşor cu ulei vârfurile mici şi încordate, apoi le trase şi le dădu drumul — Natalie, fără niciun avertisment, se pierdu într-o explozie de plăcere care-i făcu muşchii să se încordeze.

Zguduită de forţa orgasmului său, ea întoarse capul. În ciuda iluminatului slab, îl văzu pe Simon aplecat în faţă, urmărind-o cu atenţie. Ochii li se întâlniră, iar Natalie îşi mută privirea, stânjenită că trupul ei răspunsese atât de repede la atingerea unei femei; ea, care ar fi instruit aproape orice bărbat dornic să-i ofere aceeaşi plăcere în weekendul acesta.

Sajel respira tot mai precipitat şi, abandonând masajul, se dezbrăcă de bustieră şi de chiloţi şi se urcă pe Natalie. Îşi freca superba piele măslinie de carnea albă a lui Natalie, iar Natalie fu trecută de un fior atunci când sânii li se presară unii de alţii.

În timp ce se mişca peste Natalie, Sajel îşi potrivi muntele lui Venus pe al ei. Natalie îşi ieşise aproape din minţi, fiindcă era dornică să fie atinsă mai intim de partenera ei, tânjea să fie mângâiată între labii, unde clitorisul ei pulsatil aştepta înfometat să i se dea atenţie.

Sajel părea să ştie instinctiv ceea ce îi trebuia lui Natalie. Fără un cuvânt, alunecă în jos, peste trupul blondei, îi desfăcu picioarele şi apoi, depărtându-i labiile cu o mână, începu să-şi plimbe limba peste carnea umedă şi plină de dorinţă. Atingerea limbii ei era uşoară şi delicată, dar şi incredibil de versată. O răsucea în sus şi apoi făcea o pauză de tachinare, înainte de a-i atinge clitorisul lui Natalie.

— Te rog, nu te opri, gemu Natalie, mişcându-şi neîncetat capul pe perne.

— Nu-ţi face griji, murmură Sajel. Ştiu exact ce simţi. O să-ţi dai drumul acum.

Cuvintele fetei fuseseră aproape suficiente pentru a-i declanşa un orgasm, dar când indianca îi atinse capul clitorisului cu vârful ascuţit al limbii, Natalie ţipă.

Plăcerea îi inundă trupul ca un val fierbinte, distrugător, care o făcu să simtă furnicături în degetele de la mâini şi de la picioare.

Pe când trupul lui Natalie era cuprins de intensitatea orgasmului, Sajel o lăsă singură. Dar apoi, după ce trupul i se linişti, ea îşi puse din nou gura între coapsele desfăcute ale lui Natalie. De data asta, îi linse şi îi supse înfometată sexul, până când tentaculele delicioase ale plăcerii începură să o asalteze din nou, într-un crescendo al cărui punct culminant veni neaşteptat de rapid, dizolvându-se într-un alt spasm minunat de eliberare.

Epuizată, Natalie se uită fix la Sajel.

— A fost atât de bine, şopti ea.

— Acum este rândul meu, spuse Sajel cu un zâmbet, în timp ce se aşeza confortabil pe perne.

Natalie trebui să se forţeze să iasă din extazul care o cuprinsese.

Pe jumătate ameţită, se uita în jos la Sajel, nesigură de ceea ce ar fi trebuit să facă.

Era evident că Sajel era foarte excitată. Sfârcurile ei închise la culoare erau proeminente, iar sânii i se umflaseră, în timp ce pielea îi era acoperită cu un strat fin de transpiraţie. Când Natalie o mângâie cu atenţie între coapse, Sajel îşi împinse şoldurile în sus şi Natalie putu să simtă bobiţele de umezeală de pe părul pubian întunecat şi mătăsos.

Pe când încerca să se gândească la ce avea de făcut pentru a-i oferi lui Sajel tot atât de multă plăcere, pe cât îi oferise aceasta ei, Natalie auzi un ţipăt ascuţit dinspre Victoria, urmat de suspine de încântare. O văzu pe Juliette stând în picioare peste brunetă, cu un bici din latex în mână. Pe coastele şi pe sânii Victoriei apăruseră mici urme roşii, dar, după sunetele scoase, era clar că biciul declanşase un orgasm care dură foarte mult timp. După ce o privi pe Victoria, îşi dădu seama că ar trebui să-i facă ceva diferit lui Sajel. Aşa că se duse la masă ca să vadă ce putea găsi.

Acolo se afla o varietate uimitoare de sticle, eşarfe, mănuşi de mătase, biluţele iubirii şi vibratoare, dar ea nu avea nici cea mai vagă idee despre ce ar putea să-i ofere lui Sajel cea mai mare satisfacţie. Apoi, privirea i se opri pe un vibrator în formă de pistol. Pe lângă vibratorul însuşi, care era neobişnuit fiindcă sub stratul de latex de la suprafaţă se aflau o mulţime de perle micuţe care se micşorau atunci când era pornit, mai era şi un stimulator cu vibraţii, pentru clitoris, de vreo doisprezece centimetri. Acesta avea un cap moale, ca de gelatină, cu două viteze, care se rotea. Natalie încercă să-şi imagineze cum s-ar simţi cu vibratorul în ea şi, imediat, muşchii pelvieni i se încordară. Ar crea o senzaţie minunată, decise ea. Luându-l, se întoarse la locul unde era întinsă Sajel.

Privind în jos la indiancă, Natalie ştiu din proprie experienţă că, deşi Sajel era deja excitată, ar fi fost mai bine dacă o mai aţâţa puţin înainte de a-i insera vibratorul. În grabă, picură puţin ulei în palme, apoi începu să-i maseze pântecul, îngropându-şi vârfurile degetelor în muşchii abdominali. Când îşi coborî una dintre mâini şi îi apăsă muntele lui Venus, Sajel scânci de plăcere.

Şoldurile fetei începură să se mişte şi Natalie simţi că acum era momentul să folosească vibratorul cu aspect ciudat pe care-l alesese. Cu blândeţe, strecură vârful acoperit cu latex în vaginul primitor al fetei, împingând constant, în timp ce îşi rotea uşor mâna din încheietură.

Sajel, dornică de a fi satisfăcută, se strânse în jurul instrumentului plăcerii şi, în câteva secunde, acesta intră adânc în ea. După ce verifică dacă partea moale era poziţionată exact pe clitorisul lui Sajel, Natalie apăsă pe buton.

Ţinând vibratorul în formă de pistol în poziţie fixă cu o mână, Natalie îşi folosi mâna liberă ca să-i mângâie sânii, atingându-i uşor la început, apoi din ce în ce mai ferm. În tot acest răstimp, gemetele de plăcere ale fetei deveneau mai zgomotoase, iar Natalie putea să vadă cum corpul i se încorda, pe măsură ce orgasmul se apropia.

În cealaltă parte a cercului, Victoria o stimula pe Juliette. Îi desfăcuse fermoarul costumului roşu şi îngenunchease între picioarele blondei, folosindu-şi limba foarte eficient, căci Juliette ţipa şi părea cuprinsă de extaz, iar corpul îi era zguduit de orgasm după orgasm.

Timp de câteva minute, Sajel fu foarte aproape de a-şi da drumul, însă era inhibată de prezenţa bărbaţilor care le priveau. Simţind că are o problemă, Natalie crescu viteza vibratorului. Acum, clitorisul lui Sajel era stimulat de pulsaţiile vârfului moale, iar pereţii interni ai vaginului, deveniţi sensibili, erau dezmierdaţi de atingerile incitante ale perluţelor mişcătoare. Intensitatea senzaţiilor îi alungă inhibiţiile, astfel că, în cele din urmă, trupul fetei fu cuprins de un orgasm delicios.

Spre deosebire de celelalte fete, Sajel fu tăcută în momentul ei de extaz. Natalie se simţea foarte mândră de sine. Nu-şi imaginase că ar putea să ofere şi să primească o asemenea plăcere cu o altă fată. Fusese o revelaţie pentru ea. Oricum, ştia foarte bine că o mare parte din excitaţia ei se datora privirilor din umbră. Deşi, din când în când, aproape că uita de prezenţa lor, ei erau mereu acolo, privind din cel mai ascuns colţ al minţii sale. Se simţise expusă, demonstrând cât de bine răspundea corpul ei la stimuli şi cât de multe ştia despre sex. Într-un fel, o făcea ostentativ, dar şi în beneficiul lui Simon.

Se auzi un ultim ţipăt neaşteptat scos de Juliette care se zvârcolea şi se întorcea între perne, în timp ce gura Victoriei nu se dezlipea dintre coapsele ei desfăcute. Apoi terminară şi ele şi se ridicară toate patru în picioare, uitându-se către Rob pentru instrucţiuni.

Rob aplaudă uşor de trei ori.

— Bravo, fetelor. Asta ar trebui să le dea mult de gândit bărbaţilor aflaţi aici. Sunt sigur că acum v-ar prinde bine o pauză pentru a vă aranja. După ce o faceţi, vă rog să vă întoarceţi aici, pentru ultima parte a acestui curs de seară.

Natalie îi aruncă o privire lui Sajel.

— Nu credeam că va trebui să ne întoarcem.

— Mă întreb ce va trebui să facem, spuse Sajel.

Nu avură timp să afle, deoarece Simon le făcea deja loc printre scaune. Oprindu-se doar pentru a-şi aduna hainele şi pantofii, toate fetele părăsiră camera. Natalie realiză cât de extraordinar fusese să se poată mişca liberă, goală fiind, dar entuziasmul său se stinse, căci nu i se mai părea aşa de important şi, totuşi, era atentă să stea cât mai dreaptă, mândrindu-se cu sânii ei fermi, talia subţire şi picioarele lungi.

— Cred că o să devin exhibiţionistă, îi mărturisi ea lui Sajel, în timp ce se grăbeau spre camere.

— Eu nu. Să fiu sinceră, sunt îngrijorată de ce va spune Anil după ceea ce am făcut.

— Păi, trebuie să ştie că nu aveai de ales, sublinie Natalie. La urma urmelor, s-a uitat. Dacă l-ar fi supărat foarte tare, ar fi putut să plece. Şi apoi, aţi ales amândoi să veniţi la curs pentru a învăţa să vă

schimbaţi, să daţi o şansă reală căsniciei voastre. Nu tu faci regulile aici, ci Rob Gill.

— Ştiu asta, spuse Sajel, lăsându-şi mâna pe clanţa uşii. Desigur, în mod logic, Anil nu ar trebui să fie supărat. Dar e un bărbat foarte mândru şi nu cred că s-a bucurat că m-au privit şi alţi bărbaţi.

— Se distra privind-o pe Victoria, când Juliette folosea biciul din latex pe ea, spuse Natalie.

Sajel fu surprinsă.

— Se uita?

— Da.

— Ei bine, va trebui să mă aştept la ce-i mai bun, nu? Bate-mi în uşă după ce termini duşul şi vom coborî împreună. Mă întreb ce Dumnezeu o să se întâmple în continuare.

— Habar nu am, mărturisi Natalie. Dar pentru prima oară de când sunt aici, aştept cu nerăbdare o lecţie în loc să-mi fie frică de ea.

Sajel zâmbi.

— Poate acesta este un progres.

— Poate că da.

Capitolul 10

— Te-ai hotărât şi tu să te îmbraci? spuse Natalie râzând când se întâlniră pe hol, peste o jumătate de oră.

Amândouă purtau ţinute elegante de seară.

Sajel încuviinţă din cap.

— M-am gândit că ar fi o schimbare bine-venită pentru bărbaţi, glumi ea.

Când intrară în camera unde bărbaţii încă aşteptau, văzură că Victoria şi Juliette ajunseseră deja. Spre deosebire de Natalie şi Sajel, ele hotărâseră să-şi păstreze costumele.

— Mă întreb ce se întâmplă acum, zise Victoria în şoaptă.

— Nu ştiu, dar ar trebui să fie excitant, spuse Juliette cu o grimasă.

Rob Gill se ridică în picioare, se uită la toţi bărbaţii din cerc, majoritatea aşezaţi pe scaune, încordaţi şi sperând că vor fi aleşi să se implice şi ei în ultima parte a lecţiei. Primul bărbat pe care Rob îl alese îi era necunoscut lui Natalie. Bine făcut şi cu o claie de păr blond, era mai în vârstă decât ceilalţi bărbaţi care participau la curs, dar era, fără doar şi poate, extrem de atrăgător.

— Bine, Stephan, spuse Rob amuzat. O poţi duce pe Victoria în camera ta. Acolo poţi face dragoste cu ea, folosind ceea ce ai învăţat din prima parte a lecţiei pentru a-i oferi maximum de plăcere. Nimeni nu va mai asista, dar o să fiţi filmaţi şi unul dintre îndrumătorii voştri vă va supraveghea pe monitor. Desigur, dacă lucrurile scapă de sub control, vei fi îndepărtat. Nu că m-aş aştepta la probleme de acest gen, dar vreau să le fie clar fetelor că nu le expunem niciunui risc.

Apoi, Rob îl cuplă pe Toby cu Sajel, ceea ce evident îl umplu de mulţumire. O prinse pe Sajel de mână.

— Ideea mea de rai, spuse el entuziast.

Sajel nu arăta de parcă era şi ideea ei de rai, iar Natalie se întreba cât de atent fusese Toby la ceea ce se petrecuse. Din câte observase, Toby nu era tipul de persoană care să dorească neapărat să se schimbe. Pe de altă parte, presupuse că acelaşi lucru se putea spune şi despre ea.

Natalie nu-l ştia pe cel de-al treilea bărbat ales de Rob, dar din moment ce era perechea lui Juliette, nu mai conta. Aştepta încordată să vadă pe cine va primi. După o lungă deliberare, Rob se opri asupra lui Anil, iar stomacul i se strânse. O intrigase la masă. Acum, că aflase că vor deveni amanţi, se simţea chiar excitată. Când Anil îşi puse mâna pe umărul ei şi ochii li se întâlniră, avu senzaţia că şi el era la fel de fascinat de ea, pe cât era ea de el.

— Seara s-a încheiat pentru ceilalţi, spuse Rob. Desigur, nimic nu vă poate opri să încercaţi tehnicile pe care le-aţi văzut, cu ceilalţi oaspeţi, dacă aceştia sunt dornici. Vă sugerez să mergeţi în holul mare, unde se află celelalte fete. Ele au vizionat filme erotice care aveau ca scop să le ajute să înţeleagă mai bine sexualitatea masculină. Cu puţin noroc, veţi avea o noapte bună. Nu uitaţi, micul dejun este la opt mâine dimineaţă, deoarece o să avem o şedinţă finală mai lungă la sfârşitul weekendului.

— Mă întreb cum erau filmele, îi spuse Natalie lui Anil, urmându-l în cameră.

— Nu-mi imaginez să fi fost mai interesante decât aţi fost voi, fetelor.

— Sajel era îngrijorată că te-ai supărat, spuse Natalie.

— La început, am fost supărat, apoi mi-am amintit că suntem amândoi persoane cu o sexualitate sofisticată, care au ales să vină la acest curs din proprie voinţă. E greu să scapi de ideile ce ţi-au fost inoculate din copilărie, dar, dacă ne vom căsători, ştim amândoi că trebuie să ne schimbăm. De

asemenea, trebuie să o înţeleg mai bine pe Sajel, iar seara asta m-a ajutat mult.

Camera lui Anil era la unul dintre capetele coridorului unde se afla şi dormitorul lui Natalie. Dar dormitorul lui era total diferit. Era aproape opulent, cu pat dublu, cu perne groase aşezate pe comodă şi o tăblie bogat ornamentată. Perdelele atârnau din tavan peste tăblie şi erau prinse de o parte şi de alta a patului. Lângă pat se afla un minunat scaun alb, cu un spătar şi braţe negre rotunde, iar pe şezut era o pernă groasă. Mai erau o noptieră, un cufăr cu sertare şi un dulap. Desigur, câteva lumânări parfumate, pe care Anil le aprinse înainte de a trage perdelele de la fereastră.

— Unde este camera? întrebă Natalie în şoaptă.

— Camera?

— Rob a spus că vom fi filmaţi tot timpul, mai ţii minte?

— Habar nu am, poate în spatele oglinzii de acolo. Nu contează prea mult, nu-i aşa?

— Cred că nu.

— Nu se poate să fii timidă, nu şi după spectacolul pe care tu şi Sajel l-aţi dat pentru noi.

— Ca să fiu sinceră, mărturisi Natalie, sunt timidă. Nu ştiu de ce, dar aia a fost altceva, eram toate patru şi era destul de uşor să vă uităm pe voi, bărbaţii.

— Vrei să spui că ai prefera să te privească patruzeci de bărbaţi decât să faci dragoste cu unul singur?

Natalie îşi scutură capul.

— Nu, nu asta am vrut să spun, doar că mă simt ciudat, asta-i tot.

— Pot să înţeleg asta. Încearcă să te relaxezi. Am o idee: hai să facem un duş împreună, ar trebui să fie relaxant.

Natalie nu era sigură care era motivul încordării ei. Pe de o parte, se datora faptului că ochii închişi la culoare ai lui Anil păreau să-i privească direct în suflet, iar ea se simţea vinovată pentru atracţia pe care o simţea faţă de el, deşi, probabil, el urma să se însoare cu Sajel. Pe de altă parte, atunci când era în picioare lângă ea, simţea că era deja excitat, aşadar, dorinţa era reciprocă. Dacă Anil nu simţea că o trădează într-un fel pe Sajel, atunci era o nebunie ca Natalie să se gândească la asta.

— Să mă dezbrac aici? întrebă ea.

— O să te dezbrac eu, spuse Anil.

Apoi, foarte încet, degetele lui îi împinseră de pe umeri jacheta scurtă, gen bolero, iar mâinile lui îi mângâiară braţele goale timp de câteva secunde. Apoi, o ocoli şi ajunse în spatele ei. Îi atinse curbura gâtului în timp ce-i desfăcea fermoarul rochiei. Cu grijă, îi împinse rochia în jos. Cu o mână îi apăsă uşor spatele ca să o aplece în faţă, iar rochia căzu singură, făcându-se grămadă pe podea.

Natalie purta un corsaj crem din dantelă şi bikini asortaţi. Mutându-se în faţă, Anil îngenunche şi, cu mişcări înnebunitor de lente, îi trase chiloţii în jos, peste şolduri şi picioare. Limba lui urma traseul bikinilor, aşa încât moliciunea de mătase a materialului care se mişca pe picioare era urmată de atingerea limbii lui care desena drumul pe pielea deja sensibilă. Apoi îi scoase pantofii şi ciorapii cu bandă adezivă, iar, la sfârşit, corsajul.

— Gata, eşti pregătită, spuse el. Acum, vreau să mă dezbraci tu pe mine.

Natalie ezită un moment.

— Grăbeşte-te, o zori Anil.

Lui Natalie i se uscă gura.

— Îmi pare rău, se scuză ea, amintindu-şi că trebuia să fie obedientă.

Începu să descheie nasturii cămăşii lui din bumbac, de culoare roşu-închis. Dar degetele îi tremurau aşa de tare, încât avea dificultăţi în a nimeri butonierele, aşa că, în cele din urmă, el trebui să o ajute. Pe când începea să-i descheie fermoarul pantalonilor şi să-i desfacă încet cureaua, dorinţa lui Natalie pentru acest indian înalt şi zvelt era atât de mare, încât începu să se ude între coapse.

El era, evident, stăpân pe situaţie, dar fără niciun fel de atitudine de forţă, pe care majoritatea bărbaţilor o adoptă pentru a-şi demonstra puterea.

Când, în fine, reuşi să-l dezbrace, privirea ei se delectă cu trupul lui suplu, cu pielea catifelată, dar, mai presus de orice, cu penisul lui, imens, minunat.

Nu era gros, în mod special, dar era, de departe, cel mai lung pe care-l văzuse vreodată. Încă nu era complet erect, iar Natalie se întreba cum naiba o să intre în ea.

— Eşti frumoasă, murmură Anil. De ce este atât de greu pentru tine să renunţi la control?

— Nu mai e, îl asigură ea.

— Ba da. Pot să văd lupta din ochii tăi, aşa cum o văd mereu în ochii lui Sajel. Haide să facem duş, acum. Poate după aceea va fi mai uşor pentru tine.

Baia lui Anil era mică, dar impresia generală era de lux: avea un covoraş albastru-deschis foarte gros, un vas de toaletă de aceeaşi culoare şi o cabină de duş spaţioasă, suficient de mare pentru două persoane.

Trăgând de una dintre uşi, Anil se dădu în lături, invitând-o pe ea, cu un gest, să intre prima. Apoi, o urmă şi el, închizând uşile şi dând drumul la apă. Închisă în cabină cu el, Natalie simţi teama. Nu putea crede că erau filmaţi acolo, şi se întreba cum o putea proteja cineva, dacă s-ar întâmpla ceva.

Din fericire, Anil nu-i lăsă prea mult timp ca să-şi facă griji. Punându-i mâna dreaptă sub bărbie, el îi împinse uşor capul pe spate, astfel încât, apa care curgea de sus, să-i vină pe faţă. Instinctiv, Natalie închise ochii şi simţi cum apa îi mângâia blând pleoapele, gura şi gâtul.

Anil stătea în picioare în spatele ei, iar ea îşi sprijinea capul pe pieptul său; Anil începu să-i întindă pe corp gel de duş. Gelul cremos, gros, mirosea a iasomie şi, când mâinile lui alunecară senzual între omoplaţi şi în jos pe coloană până la curbura feselor, Natalie simţi că muşchii ei încordaţi încep să se relaxeze. Lăsându-se în jos pe vine, Anil îi săpuni partea din spate a picioarelor, apoi îi ridică fiecare talpă pe rând, împrăştiind lichidul vâscos peste scobitura sensibilă a piciorului şi printre degete, după care se mută în faţă. Ea tremura de excitaţie pe măsură ce mâinile lui începură o călătorie în sus, peste burtă, şi, în final, peste sâni. Natalie îşi dorea ca el să o fi atins între coapse, excitând-o cu mişcările delicate şi alunecoase ale degetelor, dar era evident că Anil intenţiona să o facă să mai aştepte această plăcere. Mâinile îi prinseră ferm sânii, dar nu în mod neplăcut. Spre deosebire de alţi bărbaţi, părea să înţeleagă felul în care Natalie dorea să-i fie atinşi sânii. În timp ce palmele lui îi apăsau sânii rotunzi cu fermitate, îşi răsuci vârfurile degetelor în jurul sfârcurilor, făcând-o să simtă un fior de desfătare. După un timp, când toată pielea o furnica şi era înnebunită de dorinţă, Anil o întoarse şi o propti de peretele duşului, cu mâinile de o parte şi de alta a trupului ei. În final, cu o încetineală infinită, Natalie simţi cum penisul lui îşi croia drum printre labiile ei. Disperată să-l aibă în ea, îşi împinse şoldurile înainte, dar, imediat, el se retrase.

— Ai încredere în mine, murmură Anil. Plăcerea ta va veni, dar trebuie să ai încredere în mine.

— Voiam să te simt mai adânc în mine, gemu Natalie.

Dar ştia că el avea dreptate. Trebuia să urmeze ritualul lui, căci, dacă nu făcea asta, însemna că

repeta vechile greşeli pe care le făcuse cu amanţii ei din trecut.

Îndată ce încetă să-şi mişte şoldurile, Anil începu din nou să o penetreze. De data aceasta, Natalie îi permise să stabilească el ritmul şi, deşi o aţâţa, lăsând doar capul penisului să intre şi să iasă de câteva ori, înainte de a o penetra complet, ea nu se plânse, căci simţurile îi vibrau. Se simţea de parcă o mână invizibilă i-ar fi strâns interiorul corpului, trăgându-i toţi muşchii în sus şi o durere dulce îi pulsa în carne.

Îndoindu-şi braţele, Anil îşi apăsă tot trupul pe al ei, lipindu-şi pielea de pielea lui Natalie. Se mişca în aşa fel încât ea să-l poată simţi penetrând-o.

Gura lui îi acoperea urechea şi, în timp ce intra şi ieşea din ea, limba lui îi linse uşor lobul, apoi îi şopti:

— Vreau să-ţi dai drumul acum. Vreau să te simt tremurând sub mine, strângându-te în jurul meu. Lasă-te. Permite-i plăcerii să te învăluie.

Cuvintele lui Anil fuseseră atât de neaşteptate, încât, cum Natalie era deja pe punctul de a avea un orgasm, ele îi declanşară senzaţia. Ascultătoare, se zbătea, datorită plăcerii imense care o inunda. Spre surprinderea ei, Anil nu-şi dădu drumul. În schimb, se retrase din ea şi apoi spălă trupul lui şi al ei de gel. După care opri apa şi deschise uşile. Apoi începu să o şteargă cu un prosop pufos şi gros, de pe raftul încălzit pentru prosoape. Deşi el preluase iniţiativa, Natalie se simţea, în mod ciudat, foarte bine. Anil avea controlul, era mereu protector cu ea, iar Natalie nu se simţise niciodată mai feminină şi mai dorită. În timp ce-i usca fiecare centimetru de pe trup, ea începu din nou să se excite, disperată după mai multă plăcere. Penisul lui era încă erect şi atât de frumos, încât, fără să gândească, Natalie întinse mâna să-l atingă. Imediat, degetele lui Anil îi prinseră încheietura ca-ntr-o cătuşă, dar chiar şi când îi reproşa, vocea lui era blândă.

— Nu, până nu spun eu.

— Am uitat, şopti Natalie.

Apoi, Anil o luă în braţe şi o duse înapoi în dormitor. O întinse pe patul mare, punându-i perne sub fese şi, după ce se asigură că ea are capul aşezat comod pe pernă, se duse să ia o sticlă de ulei parfumat pentru masaj.

— Îţi voi masa cu acest ulei tot corpul, dar vreau să te abţii să-ţi dai drumul în timp ce o fac. Vreau să-ţi păstrezi următorul orgasm pentru când voi fi din nou în tine.

— Nu ştiu dacă voi fi capabilă să rezist atât de mult, mărturisi ea.

— Sper că poţi, altfel s-ar putea ca seara să se încheie mai curând decât am anticipat.

Natalie se uită la el surprinsă. Vocea lui era aşa de joasă, mişcările atât de blânde şi, totuşi, era evident că vorbea serios. Deşi el părea că învăţase cum să-i excite corpul în seara aceasta, totuşi Natalie nu credea că va reuşi să-şi înfrângă dorinţa de a fi în control tot timpul. Nu că ar fi fost ea prea îngrijorată, dar se întreba ce va spune îndrumătorul când va vedea înregistrarea.

În timp ce mâinile lui Anil alunecau pe carnea ei dureroasă, Natalie încerca să se gândească la alte lucruri pentru a uita de tensiunea ce creştea în trupul ei. Dar când el îi desfăcu coapsele şi îi mângâie labiile externe, înţelese că îi va fi foarte greu să se abţină.

— Îţi place, nu-i aşa? spuse el şi, pentru prima oară, un mic zâmbet îi apăru pe buze.

— Este fantastic, murmură ea.

— Bine.

Acum, în sfârşit, degetele lui se îndreptau spre centrul plăcerii ei, spre micul conglomerat de

terminaţii nervoase care pulsase atât de nebuneşte tot timpul cât el o masase. Când îi atinse baza clitorisului cu buricul umed al degetului inelar, tot trupul îi tresăltă de excitaţie, iar ea simţi primele săgeţi care trădau orgasmul răspândindu-i-se prin muntele lui Venus.

— Fii foarte atentă, o avertiză Anil.

— Atunci nu mă atinge acolo, ripostă ea.

— Îmi place să te ating acolo. Senzaţia e minunată, eşti umedă şi plină de dorinţă. Acum o să te ling.

— Nu! ţipă Natalie. Te rog, nu! O să-mi dau drumul dacă faci asta!

— Ar fi mare păcat, replică Anil.

Apoi ea îi simţi capul între coapse şi se încordă de anticipare, aşteptând ca limba lui să o atingă. Când o făcu, mişcările lui fură scurte, rapide. În timp ce limba lui lua cu asalt bumbul de carne, ea simţea cum se înfierbântă şi cum muşchii pelvieni se încordează. Era periculos de aproape de orgasm şi ştia că, dacă Anil nu se oprea curând, plăcerea o va inunda cu violenţă.

Din fericire pentru ea, Anil îşi dădu seama de asta: tocmai când era gata să treacă de punctul culminant, el se opri. Apoi îi lipi picioarele şi i le ridică spre piept.

Natalie scoase un geamăt de extaz când îl simţi alunecând înăuntru. Stătea cu tălpile sprijinite pe pieptul lui, iar Anil îşi strecură mâinile sub fesele ei, astfel încât să o poată mişca în sus şi în jos, în ritmul dorit de el. Cu atenţie, încet, dar din ce în ce mai intens, Anil începu să o penetreze, în timp ce Natalie îşi ridica şoldurile şi le mişca în sus şi în jos, în acelaşi ritm. Ochii lui căprui, umezi, o priveau cu atenţie, până când ea scoase un mic ţipăt de desfătare, atunci când penisul lui îi lovi punctul G cu o mare precizie.

— Începând de acum, îţi poţi da drumul oricând doreşti, spuse el, iar Natalie fu încântată să audă că, în sfârşit, şi el respira sacadat.

Aşteptase atât de mult să aibă orgasm, încât, atunci când el îi permise să-şi dea drumul, trupul ei ezită un moment, ca şi cum ar fi fost incapabil să-şi ofere plăcerea pe care o amânase atât de mult. Anil schimbă puţin poziţia. Deoarece penisul lui era atât de lung, îl simţi adânc înăuntru, când îşi roti şoldurile, şi toată tensiunea pe care el o crease se eliberă.

— Da, ţipă Natalie când îşi dădu drumul, cuprinsă de nişte convulsii atât de puternice că aproape dureau.

Controlul de sine al lui Anil era aşa de bun, încât el nu ejaculă încă: abia după ce trupul ei se linişti, se gândi şi el la propria plăcere.

— Strânge-mi penisul înăuntru, îi ordonă el.

Cu lăcomie, Natalie se supuse, deoarece voia să-l simtă în ea cât mai mult posibil, încercând să-şi întipărească în memorie amintirea penisului său lung şi abil.

Când ea începu să-şi mişte şoldurile în sus şi în jos, Anil îşi lăsă capul pe spate, iar Natalie îi privi venele gâtului încordându-se înainte ca el să fie copleşit de convulsii de plăcere infinită.

Încet, fără tragere de inimă, Natalie slăbi strânsoarea. Atent, el se retrase din ea şi apoi se întinse alături, atât de lipit de trupul ei, că feţele aproape li se atingeau.

— Ţi-a plăcut?

— A fost minunat, răspunse ea. Sajel este foarte norocoasă.

— Nu am terminat încă, şopti Anil, în timp ce-i mângâia lobii urechilor şi gâtul.

Un timp rămaseră lungiţi acolo, dar mâinile lui Anil nu se opriseră nicio clipă. Îi urmărea conturul trupului, centimetru cu centimetru, trecându-şi degetele de-a lungul curbelor. În timp ce o mângâia, propria excitaţie creştea, până când, uimitor de rapid, Natalie îi simţi penisul cum începe să se întărească.

— Foloseşte-ţi gura, îi porunci el, iar ea se supuse cu dragă inimă.

Era un ordin pe care era mai mult decât dornică să-l îndeplinească. În timp ce gura sa se închidea în jurul penisului din ce în ce mai erect, ea îşi folosea limba pentru a stimula carnea de sub vârf. Îi plăcea să-l simtă întărindu-se în gura ei, savurând senzaţia de putere pe care o trăia pe măsură ce şoldurile lui se crispau şi respiraţia i se accelera. Era atât de pătrunsă de ceea ce făcea, încât începu să lingă şi să sugă prea entuziastă.

— Este suficient, spuse el repede. Nu vreau să termin încă.

Întinzând mâinile spre ea, o prinse de umeri şi o ridică până când feţele lor ajunseră la acelaşi nivel.

Atunci o sărută adânc, cu gura pecetluită peste a ei.

— Aşază-te în scaunul ăla, şopti Anil când sărutul luă sfârşit.

Ea îl privi ca şi când n-ar fi înţeles, căci era cu mintea departe, încercând să-şi imagineze cum arăta el împreună cu Sajel. Dându-şi seama că Natalie nu era atentă, Anil o luă pe sus, fără niciun efort, şi o aşeză pe scaunul de lângă pat, acela pe care Natalie îl observase de cum intrase în cameră. Apoi, îi trase fesele spre el, în timp ce şi el se mişca, până ajunse să stea pe marginea patului.

Luată prin surprindere, Natalie avu senzaţia că ar putea cădea, dar mâinile lui Anil erau puternice şi o prinseseră bine. Punându-şi coatele pe spate, până când ajunseră să se odihnească pe şezutul scaunului, Natalie fu capabilă să-şi susţină jumătatea superioară a corpului, în timp ce fesele erau pe pat, cu mâinile lui Anil dedesubt.

Picioarele îi erau sub braţele lui, iar ea îşi îndoi genunchii până când ajunse să stea cu tălpile pe pat. În timp ce o aducea în această poziţie, Anil intră în ea. Acest lucru o stimulă încă şi mai mult, aşa că toate simţurile ei tânjeau după satisfacţie.

Scaunul era suficient de aproape de pat pentru a-i permite lui Anil să o mişte pe Natalie înainte şi înapoi, mult mai rapid decât data trecută. Ea simţi cum plăcerea i se răspândeşte prin pântec, iar clitorisul începu să-i pulseze. Aplecându-se uşor peste ea, Anil îşi împinse braţul stâng mai adânc sub fesele ei, eliberându-şi mâna dreaptă ca să facă exact asta: când degetul lui mare îi atinse baza clitorisului, trupul lui Natalie deveni fierbinte şi încordat. Apoi, cu mare repeziciune, începu să se rotească în spirale ascendente de plăcere, declanşate de încă un orgasm. În timp ce muşchii ei se contractau şi se relaxau împrejurul penisului lui Anil, Natalie se aştepta ca şi el să-şi dea drumul; dar nu, Anil se abţinu. În schimb, când trupul ei se linişti din nou, începu să o stimuleze încă o dată cu degetele.

— Nu cred că o să mai pot avea orgasm, mărturisi ea.

— Bineînţeles că poţi.

— Nu pot, insistă Natalie.

Dar Anil era deja în ea, jucându-se în propriile ei secreţii şi împrăştiindu-le peste carnea delicată, ultrasensibilă. De fiecare dată când simţea câte un deget de-al lui în ea, se cutremura, savurând grosimea acestuia, suprapus peste penisul lui, lărgind-o.

Natalie credea că o să-i demonstreze lui Anil că se înşelase, că trupul ei epuizat nu va fi capabil să-i ofere un alt orgasm. Dar când vârful unuia dintre degete alunecă uşor peste deschizătura sensibilă, ea oftă, căci un fior de plăcere ciudată, înţepătoare îi străbătu corpul. Îşi simţea pelvisul plin şi sub presiune, ca şi cum era gata să explodeze în orice clipă. El continuă să o atingă în jurul micului orificiu, producându-i o senzaţie de fierbinţeală care i se răspândi în corp. Natalie se putea auzi scoţând sunete incoerente, şoldurile i se mişcau fără încetare, iar corpul ei se străduia să accepte aceste noi senzaţii.

Partea superioară a trupului ei era aproape întinsă pe scaun acum, iar ea era disperată după plăcerea pe care carnea ei obosită părea incapabilă să i-o ofere. În cele din urmă, unul dintre degetele lui Anil începu să-i mângâie clitorisul într-o parte şi, în sfârşit, începu să simtă cum încordarea fierbinte o cuprindea, până când o undă de plăcere binecuvântată o săgetă, iar trupul îi fu scuturat violent de încă un orgasm.

— Acum este rândul meu, spuse Anil, trăgând-o spre el, atât de aproape că sânii se frecau de pieptul lui. Ţine-ţi picioarele încolăcite în jurul taliei mele, adăugă el.

O mişca în sus şi în jos, iar Natalie îl ţinea cu mâinile de umeri. La început, Anil se mişca încet, dar viteza creştea progresiv, iar ea se uita fix în ochii lui, observându-i cum se dilatau în momentul în care, în sfârşit, îşi dădu drumul din nou în ea.

Natalie nu-şi putea aminti vreun bărbat care să-i fi oferit atâta plăcere. Ar fi vrut să-i spună asta, dar ceva o reţinea. Simţea că nici lui Anil nu i-ar fi plăcut să audă asta, deşi doar privindu-i reacţiile el înţelesese, iar a-i spune ceva ar fi însemnat să-i pună în pericol relaţia cu Sajel.

— Sper că am trecut amândoi, spuse el încet, încercând să risipească atmosfera intimă pe care o creaseră.

— Să trecem ce? întrebă Natalie, uşor absentă, din cauză că trupul ei era atât de relaxat, încât îi era greu să-şi pună creierul în funcţiune.

— Testul camerei video.

Natalie uitase total de camera care îi filma. Dar, deodată, îşi aminti că Simon o privise pe monitor. Că văzuse cum se abandonase complet lui Anil. Se întreba ce credea acum despre ea.

— Sunt convinsă că tu ai trecut, spuse, aplecându-se în faţă şi sărutându-l pe Anil pe frunte.

— Sper. Eu nu mai am un weekend în care să învăţ, spre deosebire de tine.

— Ei bine, după cum spuneam, o invidiez pe Sajel.

— E drăguţ să spui asta. Dar din moment ce tu nu eşti Sajel, nu pot fi sigur că am învăţat suficient de mult ca să o fac pe ea fericită, nu?

— Cred că ai învăţat.

— Dar tu ai renunţat la control, sublinie Anil. Lui Sajel asta i se pare foarte greu.

— Întotdeauna mi s-a părut şi mie dificil înainte.

— Asta înseamnă că acest curs funcţionează în cazul tău.

— Cred că da.

El o privi gânditor.

— Da, Natalie, este cursul, nu eu. Nu am nimic special. În orice caz, cred că pe tine te interesează altcineva.

— Ce vrei să spui?

— Nu ai nevoie să-ţi spun eu despre ce este vorba.

Natalie îşi simţi obrajii înroşindu-se, căci ştia că el avea dreptate. Din moment ce deja era preocupată să-şi dea seama ce efect ar avea asupra lui Simon faptul că făcuse sex cu Anil, trebuia să recunoască faţă de ea însăşi că era obsedată de acest bărbat, chiar dacă era interzis.

— Nu am nicio idee despre ce vorbeşti, minţi ea.

Apoi îl lăsă pe Anil întins pe pat şi se duse să facă un duş înainte de a pleca spre camera ei. Fusese o experienţă incitantă, iar ea o invidia cu adevărat pe Sajel, dar acum aştepta cu nerăbdare dimineaţa următoare, când avea să-l vadă pe Simon. Totuşi se îndoia că era nerăbdătoare să asiste şi la lecţia de final a primului ei weekend.

Capitolul 11

A doua zi, la şapte dimineaţa, camerista îi aduse lui Natalie micul dejun la pat. Trase perdelele de la ferestre şi aşeză lângă ea o tavă cu cafea, suc de fructe, pâine prăjită şi marmeladă, apoi se retrase fără niciun cuvânt. Curioasă de ceea ce avea să urmeze, Natalie nu era prea înfometată. Ciuguli puţină pâine prăjită, însă bău cafeaua cu poftă.

Când îşi aminti de noaptea trecută şi de lungimea penisului lui Anil, carnea începu să o furnice. Îşi alungă repede această amintire. Anil nu fusese decât parte a unui curs, nimic mai mult. Deşi făcuse progrese, mai avea cale lungă până când cei de la Paradis o vor considera expertă.

Imediat după ce termină duşul şi se îmbrăcă, veni Simon să o ia.

— Bună dimineaţa. Trebuie să spun că te-ai purtat foarte frumos cu Anil aseară.

— Mulţumesc, spuse Natalie reţinută.

— Păreai că te distrezi de minune.

Nu-şi putea da seama din tonul vocii lui dacă era mulţumit sau nu, dar, după privirea pe care o avea, i se părea că nu era prea încântat.

— E ceva greşit în asta? Credeam că vei fi încântat de felul în care m-am comportat.

— Sunt mulţumit.

— Nu o arăţi.

— Aşa arăt eu când sunt mulţumit.

— Şi tot aşa arăţi şi atunci când nu eşti mulţumit.

— Ştiu. E destul de util să ai o faţă inexpresivă.

— Util în munca ta, da, fu Natalie de acord. Dar trebuie să fie un handicap în viaţa privată, totuşi.

— Nu suntem aici ca să discutăm viaţa mea privată, spuse Simon brusc. Eşti pregătită pentru lecţia finală a primei părţi a cursului?

— Cred că da. Ar trebui să port ceva anume?

— Nu, spuse Simon. De data asta doar vei privi. Şi să te uiţi cu atenţiem deoarecem când te vei întoarce weekendul viitor, vei participa la sesiunea de duminică dimineaţa.

— Sună a ameninţare.

— Nu asta am intenţionat. Desigur, nu este exact ceva ce ai vrea să faci tu.

— Nu cred că vreau să mai aud altceva despre asta, spuse Natalie grăbită. Mergem?

Vocea lui Simon era aspră.

— Urmează-mă.

El ieşi repede pe hol, aşa că Natalie gâfâia deja când ajunseseră la parter.

— Unde mergem? întrebă ea.

— Luăm liftul de aici.

— Ca să mergem unde?

— La subsol.

— Ce este acolo?

— Vei afla.

Uşile grele ale liftului se deschiseră. Pentru o clipă, Natalie se opri, devenind brusc nervoasă.

— Haide, spuse Simon. Tu erai cea grăbită să ajungem aici.

— Este întuneric în subsol?

— De ce, te temi de întuneric?

— Puţin.

— Nu te teme, trebuie să fie suficientă lumină pentru ca toată lumea să vadă ce se întâmplă, altfel nu ar mai avea niciun rost exerciţiul. Unde îţi este curajul acum?

— Ce vrei să spui?

— Din câte am auzit, eşti destul de curajoasă când vine vorba despre afaceri.

— Cum ai aflat asta?

Simon părea supărat pe el însuşi.

— Uită că am spus asta. A fost o remarcă deplasată.

— Cu siguranţă a fost. Ce legătură are cu tine stilul meu de a face afaceri?

— Niciuna. După cum spuneam, uită ce am spus. Îţi cer scuze. Poftim, asta te face să te simţi mai bine?

Da, ar fi fost mai bine, dacă în vocea lui s-ar fi simţit un regret sincer, dar Natalie îşi dădu seama că nu era aşa. Nu făcea decât să-i întărească bănuiala iniţială: că sentimentele lui faţă de ea erau mai personale decât ar fi vrut să afle ea. Din fericire, cuvintele sale avură efect asupra ei, dându-i curajul de a intra în lift. Era hotărâtă să demonstreze că era curajoasă atât în viaţa privată, cât şi în negocierile ce ţineau de afaceri.

Liftul începu să coboare rapid, iar lui Natalie i se părea că stomacul îi urcă în gâtlej. Cu un geamăt îngrozit, se încleştă de braţul lui Simon.

— Nu te teme, încă nu s-a prăbuşit până acum, spuse el blând.

Natalie îşi retrase brusc mâna.

— M-a luat prin surprindere, asta-i tot.

— Cred că şi ceea ce o să urmeze o să te surprindă, murmură el.

Natalie simţi cum o împinge afară din lift. Păşi într-un coridor cu pereţii din piatră şi prost luminat. Aici, la subsol, nu erau covoare luxoase — şi, din câte îşi dădea seama, nici ferestre. Era frig şi umed, iar ea tremura, dorindu-şi să-şi fi pus o bluză cu mâneci lungi, nu acea rochie cu bretele. Auzea zgomote ciudate venind de undeva, gemete şi ţipete, dar dacă erau de plăcere sau de durere, nu putea spune. Instinctiv, se dădu puţin înapoi şi se lovi de Simon.

— Trebuie doar să priveşti, îi aminti el.

— Dar duminica viitoare? şopti ea.

— Nu eşti obligată să te întorci. Desigur, nu ţi se vor returna banii, dar, dincolo de asta, altceva groaznic nu ţi se va întâmpla. Vrei să mergem şi să ne uităm la ce se petrece acum sau nu?

O parte din ea voia, cealaltă, nu. Avea un sentiment foarte ciudat — deşi era înspăimântată, era atrasă într-o lume pe care ar fi trebuit să o respingă, dar în care era pe punctul de a intra.

Simon, stând în picioare lângă ea, aşa de înalt şi de întunecat, părea un înger căzut. Bărbatul care avea să-i arate o lume de voluptăţi interzise şi de plăceri necunoscute.

— Numai tu poţi decide, se auzi vocea neaşteptat de mângâietoare a lui Simon.

— Îmi poţi ordona să privesc, sugeră Natalie.

Simon dădu din cap.

— Trebuie să fie alegerea ta, decizia ta, este un pas important. Natalie, nimeni nu poate hotărî în locul tău. Noi nu suntem aici ca să-i forţăm pe oameni să facă lucruri împotriva dorinţei lor.

— Dar mă aflu aici pentru a învăţa supunerea. Dacă îmi spui că trebuie să mă uit, asta face parte

din curs. Doar trebuie să mă supun, nu?

— Nu în această împrejurare, răspunse el. De ce îţi este atât de teamă?

— Cred că îmi este teamă de mine însămi, se confesă ea.

— În orice caz, vei pierde o groază de plăceri. Fii îndrăzneaţă, Natalie. Nu vei mai primi o a doua şansă.

Ştia că el avea dreptate.

— Vreau să ştiu tot ce se petrece, spuse Natalie decisă şi în acel moment auzi un bărbat ţipând cu disperare.

— Bine.

Vocea lui Simon era din nou ironică şi placidă.

— Nu are rost să ne uităm în camera unu: se pare că va mai trece câtva timp până când va începe acolo o acţiune interesantă. Hai să încercăm camera numărul trei. Ar trebui să ţi se pară fascinant.

Toate camerele aveau uşi ca în închisorile medievale: masive, din lemn de stejar înnegrite şi ferecate cu bare din fier. Când Simon o împinse pe una dintre ele, se opinti, semn că era grea. Dar cum niciuna dintre uşi nu era închisă, sunetele treceau dintr-o cameră într-alta, în susul şi în josul holului. Atmosfera era periculos de erotică.

Deşi nu erau ferestre în camera în care intrară, în toate colţurile erau spoturi, amplasate în aşa fel încât să proiecteze lumina pe o saltea mare, aşezată pe o ramă înaltă din lemn. Un bărbat era întins în mijlocul patului, cu picioarele desfăcute, cu încheieturile prinse în cătuşe solide. Natalie avea impresia că bărbatul îi era cunoscut şi îşi dădu seama că era unul dintre cei care o priviseră noaptea precedentă. Păruse foarte arogant şi, deşi era foarte arătos, Natalie fu uşurată că nu-i fusese ales drept partener. Acum toată aroganţa îi dispăruse. Respira precipitat, iar corpul gol şi musculos îi era acoperit de transpiraţie.

În pat cu el mai erau trei fete goale. Una dintre ele stătea lângă capul lui, a doua îngenunchease între picioare, iar a treia îi trecea degetele uşor peste abdomen.

— Ce-i fac? îl întrebă Natalie pe Simon.

— Sst, murmurară ceilalţi privitori, care stăteau în umbră.

Simon îşi puse gura direct pe urechea lui Natalie pentru a-i explica fără să-i deranjeze pe ceilalţi.

— Ralph ştie că nu are voie să-şi dea drumul decât înăuntrul uneia dintre fete, îi explică el. Îl aduc aproape de punctul culminant, dar niciuna nu vrea să-l încalece. Din cauza felului în care este legat, nu prea poate face nimic. Dacă ejaculează în orice alt fel, este pedepsit şi a primit deja două pedepse de dimineaţă până acum.

Natalie se uită la bărbatul neajutorat şi-şi simţi pântecul încordat de excitaţie. Era evident că Ralph era din nou foarte aproape de ejaculare. Penisul stătea drept, rigid, aproape atingându-i buricul, şi îi putea vedea muşchii încordaţi, în timp ce tendoanele gâtului şi braţelor erau întinse ca nişte corzi elastice.

Fata care stătea lângă capul lui îl încălecase peste faţă şi începu să se lase în jos spre el.

— Fă-mă să-mi dau drumul folosindu-ţi limba, îi ordonă ea, iar Ralph începu să o lingă şi să o sugă cu frenezie, sperând, în mod evident, că, dacă o va mulţumi, fata ar putea să se îndure de el.

Sexul lui Natalie începu să pulseze, urmărind cum ochii fetei se închid de plăcere, în timp ce limba lui Ralph muncea susţinut între coapsele ei. Îşi dădea seama că el ştia ce face, căci fata începu să scoată ţipete de plăcere foarte repede, iar sânii i se umflaseră. După câteva minute, fu scuturată din

cap până în picioare de orgasmul pe care el, obedient, i-l oferise.

Respirând greu, fata se ridică de pe Ralph. Apoi, îngenunchind peste el, îl sărută adânc pe gură ca să-şi poată simţi propriile secreţii. Asta îl excită pe Ralph şi mai mult, iar şoldurile lui se încordară, în timp ce el se arcui în sus, căutând să-şi uşureze penisul încordat, umflat şi dureros. Dar deveni clar, destul de curând, că fata nu terminase cu el. În acest timp, fata de la mijloc continua să-i mângâie pielea şoldurilor, lăsându-şi degetele să se afunde în părul lui pubian negru şi cârlionţat. Cea care era îngenuncheată între coapsele lui se aplecă înainte. Apoi îşi desfăcu sânii mari şi îi puse în jurul penisului.

— Nu! ţipă el. Nu face asta!

Dar fata râse. Apoi îşi presă sânii din lateral, mişcându-i circular, în sus şi în jos, pe cea mai sensibilă parte a penisului lui, până când, cu un urlet disperat de neputinţă, Ralph ejaculă.

Natalie privea, fascinată de situaţia dificilă a lui Ralph, în timp ce acesta ejacula pe sânii fetei. Dar, deşi jetul de spermă ţâşni, era clar că nu-i făcuse nicio plăcere, fiindcă încălcase regula.

— Vai, vai! râse fata aflată la capătul patului. Săracul Ralph, tocmai când te descurcai aşa de bine… Acum va trebui să fii pedepsit din nou.

— Cât timp o s-o ţinem aşa? ţipă Ralph.

— Până când vei învăţa să te supui, spuse o voce din cel mai îndepărtat colţ al camerei.

Rapid, Ralph deveni tăcut. După câteva minute, fata care îi mângâiase burta se dădu jos din pat, întorcându-se cu un mic bici de călărie în mâna dreaptă.

Natalie era acum aşa de excitată, încât uitase să-l compătimească pe Ralph. Nu se putea gândi decât la propria ei carne flămândă: ideea de a-l privi pe neajutoratul Ralph când îşi primea pedeapsa o excita şi mai mult. Biciul de călărie fu folosit cu măiestrie, fiecare dintre fete administrându-i trei lovituri uşoare înainte de a-l da din mână în mână. Curând, abdomenul, talia şi pieptul lui Ralph erau acoperite cu linii roşii subţiri. Dar, deşi el protesta zgomotos de fiecare dată când biciul şfichiuia, Natalie văzu că penisul începea să i se întărească din nou.

— Eşti sigur că nu-i place? îl întrebă în şoaptă pe Simon.

— După cum ţi-am mai spus, poate exista plăcere şi în durere, şopti Simon drept răspuns.

Pedeapsa continuă până când fiecare dintre fete ajunse să-l lovească de două ori, apoi începură să-l atingă şi să-l mângâie. În timp ce degetele lor îi mângâiau testiculele incredibil de sensibile, el începu să scoată sunete înăbuşite de neputinţă. Încă o dată plăcerea începea să crească în trupul lui. De data aceasta, una dintre fete se aşeză deasupra penisului rigid. Foarte încet, se înfipse în el, doar cât să intre capul, dar apoi se ridică rapid, lăsându-l să se întindă în sus, căutând cu disperare să se afunde încă o dată în păsărica ei umedă, moale şi primitoare.

— Haide, îi spuse Simon lui Natalie. Îl vor ţine în felul acesta încă mult timp de acum înainte. Sunt foarte bune în meseria lor. Mai este ceva ce trebuie să vezi acum, ceva ce se întâmplă în camera numărul patru.

Natalie ştia că trebuia să se ducă, să facă ce spusese Simon, dar nu prea voia să plece de acolo, deoarece privelişte a unui bărbat neajutorat şi totuşi atât de plin de dorinţă era unul dintre cele mai excitante lucruri pe care le văzuse vreodată.

— Se pare că aveai dreptate, spuse Simon, în timp ce mergeau pe coridor, spre camera numărul patru.

— În legătură cu ce?

— Cu faptul că ţi-e frică de tine însăţi.

Cu aceste cuvinte, el deschise uşa masivă din lemn şi apoi se dădu la o parte, ca s-o lase pe Natalie să intre prima.

Dacă era posibil aşa ceva, camera aceasta era şi mai întunecoasă decât precedenta. Spoturile erau mai puţin strălucitoare, iar la început, ochii se adaptară cu greu întunericului. Putea să-şi dea seama din atmosferă că în această cameră se întâmpla ceva foarte excitant şi auzea gemete de plăcere venind dinspre o fată din apropiere.

Abia după ce ochii i se adaptară la lumina slabă din cameră, reuşi să înţeleagă ce se întâmpla.

O brunetă înaltă, voluptuoasă, stătea pe vârfurile picioarelor, cu mâinile încătuşate şi prinse deasupra capului de o bârnă.

Era complet goală, cu excepţia unei perechi de ciorapi din dantelă, negri, cu bandă adezivă, şi a unei perechi de pantofi cu toc cui. Stând în picioare lângă ea, ţinând-o cu un braţ de talie, într-un aparent gest de tandreţe, era Rob Gill. Din moment ce era Rob Gill, Natalie ştia că nu putea fi cu adevărat un gest tandru. Clar, Rob era cel care o învăţa pe brunetă o lecţie despre obedienţă, iar din felul în care arăta fata era evident că bărbatul se descurca foarte bine.

— Ce se întâmplă aici? şopti Natalie spre Simon.

— Este foarte simplu. Joanne poate avea un orgasm ori de câte ori vrea, dar trebuie să ceară voie înainte de a o face. Marea ei problemă este că nu poate suporta să facă asta şi, uneori, după cum îl ştiu pe Rob, nici nu are timp să o facă. Din nou, atunci când nu se supune acestui ordin simplu, este pedepsită.

— Dacă se supune este eliberată?

— Nu imediat. Este aici doar de câteva ore.

Lui Natalie i se uscă gura. Deodată realiză că, peste o săptămână, în locul acelei fete ar putea fi ea. Ar putea fi ea cea care stă pe vârfuri, cu braţele strâns legate deasupra capului, atârnată de-o grindă, în timp ce oamenii o privesc cum se luptă cu sexualitatea, dar şi cu încăpăţânarea ei.

— Nu ştiu dacă eu aş putea cere permisiunea, admise ea.

— Atunci, săptămâna viitoare va fi cu adevărat interesantă, spuse Simon sec.

Era evident că intraseră în cameră într-una din pauze, căci acum Rob îşi retrase braţul şi îngenunche în faţa brunetei.

Degetele lui mângâiau cu tandreţe pielea mătăsoasă de deasupra ciorapilor din dantelă, iar fata tremura violent şi lanţurile cătuşelor zornăiau încet. Foarte lent, mâna dreaptă a lui Rob se mişcă în sus, mângâind în acelaşi timp interiorul coapselor. Acum fata era înnebunită de dorinţă. În cele din urmă, dar tot foarte încet, Rob îşi strecură două degete în ea, mişcându-le circular şi presând ferm în pereţii vaginali.

Tot corpul brunetei începu să se cutremure şi Natalie simţea cum i se udă chiloţii, căci carnea ei răspundea la atingerile la care asista. Lăsând cele două degete în interior, Rob duse degetul mare către clitoris. Natalie încercă să-şi imagineze cum ar fi să aştepţi, fiindu-ţi imposibil să-l zoreşti pe Rob şi încercând să apreciezi când este momentul potrivit pentru a cere permisiunea de a avea orgasm.

Natalie nu-şi putea da seama dacă bruneta refuza să ceară voie sau nu, dar bănuia că nu asta era problema. I se părea că, atunci când buricul degetului lui Rob atingea zona din jurul clitorisului ei,

fata avea spasme incontrolabile, fără să aibă timp nici măcar o secundă pentru a cere permisiunea. Gemu de plăcere, înainte de a-şi da seama că ceea ce făcuse era contrar regulii. Apoi începu să tremure de frică.

— Iar ai uitat să mă rogi, spuse Rob încet.

— Nu am avut timp, se smiorcăi bruneta.

Rob mângâie pielea fetei, acoperită cu o peliculă de transpiraţie, şi îi dădu la o parte părul şaten şi ondulat care-i căzuse pe faţă. Îi mângâie gâtul cu tandreţe.

— Atunci trebuie să înveţi să te controlezi mai bine, spuse el cu blândeţe.

Şi scoase o pereche de clame pentru sfârcuri.

Înainte de a i le pune brunetei, el îi linse şi îi supse sfârcurile până se întăriră, ieşind, mândre, în faţă. Îi prinse o clamă de fiecare sfârc şi se dădu în spate să admire efectul obţinut. Fata se zvârcoli când dinţii din plastic atinseră carnea rigidă şi sensibilă, iar Rob trase delicat de lănţişorul din argint agăţat de clame.

— Ar trebui să-ţi facă plăcere astea — sânii tăi sunt atât de sensibili, îi spuse el.

Apoi îşi trecu mâna peste trupul ei care fremăta, ţinându-i fesele în palme câteva clipe, cât se gândi la ce avea de făcut în continuare.

Bruneta scâncea de excitaţie, iar corpul îi tremura ca şi cum ar fi fost prins de un curent de aer — aşa părea, atârnat de grindă. Natalie se simţea ruşinată de ea însăşi din cauza excitaţiei pe care i-o producea scena. O parte a minţii ei îi spunea că era greşit să fie aţâţată de aşa ceva, că era ceva ce ar fi trebuit să respingă, dar, în ciuda acestei încercări de a se controla, nu se putea abţine. Toată situaţia aceea — imaginea brunetei imobilizate, chiar dacă era acolo cu consimţământul său, în timp ce Rob Gill o satisfăcea — era incredibil de excitantă. Cât despre ceilalţi privitori, posibilitatea ca ei să fie aţâţaţi nu făcea decât să o provoace şi mai tare.

Câteva clipe, Rob stătu în spatele fetei suspendate, ridicând-o de pe podea şi preluându-i greutatea pentru câteva secunde, apoi o lăsă, să atingă din nou podeaua. În acest moment, o apucă iar de fesele perfecte, frământându-le încet şi cu conştiinciozitate. În tot acest răstimp, trupul brunetei continuă să tremure; clamele pentru sfârcuri îşi făceau treaba, stimulându-i globurile sensibile şi delicate.

În cele din urmă, Rob dădu drumul feselor şi se duse în faţa ei, dezbrăcându-se. Şi el era la fel de excitat ca şi fata. Pentru o fracţiune de secundă, Natalie se întrebă cum o fi pentru brunetă, cu toţi ochii aţintiţi asupra ei, în timp ce ea aştepta să vadă ce avea Rob de gând în continuare.

Rob îşi puse mâinile lateral, sub sânii brunetei, împingându-i în sus până când ea suspină, dar Natalie nu-şi putea da seama dacă de durere sau de plăcere. Apoi îi scoase clama de la sânul stâng. Ea gemu, eliberată. Sângele curgea cu repeziciune prin ţesutul sensibil, iar Rob îşi puse gura pe el. Limba lui linse vârful şi bruneta începu din nou să tremure.

— Vreau să-mi dau drumul, şopti ea.

— Nu încă, spuse Rob ferm, luându-şi gura de pe zona sensibilă.

Natalie fu şocată când el puse din nou clama pe sfârc, iar bruneta, în loc să se plângă, aşa cum ar fi trebuit, fu lăsată din nou cu o senzaţie de frustrare.

Apoi Rob repetă acelaşi ritual cu sânul drept. Numai că, de data asta, când trupul fetei începu să se scuture de dorinţa crescândă, ea nici măcar nu se mai strădui să ceară permisiunea de a avea orgasm. Evident, îşi dădea seama că nu o va primi: se uita implorator la Rob, dar nu scoase niciun cuvânt. Din nou, clama fu înlocuită, iar el se mută iarăşi în spatele ei. Paşii lui erau hotărâţi, iar

Natalie putea vedea că penisul îi era erect.

Rob împinse o mică bucată de lemn sub tălpile brunetei pentru ca greutatea corpului să nu mai fie susţinută doar de braţe. Apoi îi desfăcu fesele, şi începu să-şi treacă degetele printre ele. Fesele lui Natalie se încordară, ca un răspuns instinctiv la senzaţiile pe care îşi imagina că le avea bruneta.

După câteva minute, fata începu să geamă.

— Te rog, fă-o, spuse ea, nu mai pot rezista mult!

— Sigur că poţi, spuse Rob încet. Aproape ai terminat cursul — acum îţi înţelegi propria sexualitate, şi noi la fel. *Asta* este ceea ce-ţi place cu adevărat, *acesta* este felul în care obţii plăcere maximă.

— Nu, nu este! ţipă bruneta.

Dar Natalie putu să audă că nu era convinsă de cuvintele ei. Cu siguranţă fata ştia că Rob spunea adevărul. Într-un fel, pe durata cursului, fata aflase mai multe despre sine decât ar fi vrut. Iar Rob era hotărât să o facă să înţeleagă asta, înainte de a pleca. Astfel, îşi dădu seama Natalie, fata va fi eliberată, iar corpul ei va fi liber să se bucure de sex în moduri pe care şi le-ar fi interzis înainte de a veni la Paradis.

Timp de alte câteva minute, degetele mâinii stângi continuară să se mişte circular şi între fesele fetei. Apoi, foarte încet, braţul drept o înconjură pe brunetă pentru a-i putea stimula şi clitorisul în acelaşi timp. Odată ce degetul găsi punctul magic, gura fetei se deschise într-un geamăt de plăcere.

Acum fata tremura atât de tare, încât Natalie se temu să nu alunece de pe bucata de lemn. Rob nu părea să aibă astfel de temeri, căci, fără niciun avertisment, penetră brusc anusul fetei, ciocnindu-şi şoldurile de ea, iar fata scoase un ţipăt de şoc. Dar degetele sale ocupate se asiguraseră că disconfortul iniţial va fi repede înlocuit de senzaţiile delicioase care cuprindeau abdomenul inferior al fetei.

Cu braţul stâng, Rob o ţinu pe loc pe prizonieră, în timp ce îi penetra înainte şi înapoi intrarea tabu. Ea începu să scoată sunete de plăcere, căci mângâierile interzise nu făceau decât să-i aţâţe şi mai mult trupul înnebunit.

În timp ce bruneta continua să geamă, un tânăr instructor ieşi din întuneric şi, în tăcere, îi îndepărtă cleştii de pe sfârcuri, care, în sfârşit, se eliberară. Dar sângele îi inundă cu putere, făcându-i să se întărească, iar fata scoase un ţipăt. Din nou, era dificil pentru Natalie să-şi dea seama dacă strigătul fusese de plăcere sau de durere.

Rob era complet pierdut în propriul ritm. Se mişca circular în deschizătura secretă a fetei, frecând pereţii incredibil de sensibili ai rectului cu penisul său obraznic, în timp ce mâna dreaptă manevra carnea moale, umedă dintre coapsele ei, până când fata începu să delireze de plăcere.

Deodată, Natalie se temu pentru fată, se temu că aceasta va uita să facă ce trebuia. Dar bruneta învăţase, în cele din urmă, lecţia.

— Te rog, pot să-mi dau drumul? întrebă ea, în timp ce trupul i se încorda, şi o roşeaţă uşoară i se răspândi pe piept şi pe gât.

Rob îşi lipi gura de urechea ei.

— Da, şopti el.

Şi, spre uimirea lui Natalie, în timp ce bruneta îşi dădu drumul cu un ţipăt puternic de extaz, Rob ejaculă şi el. Fiori de plăcere îi torturau muntele lui Venus, urcând în sus spre abdomenul inferior, în timp ce sânii i se umflaseră şi sfârcurile îi pulsau. Natalie avu un orgasm fără nicio pregătire: corpul i

se cutremură violent, la fel ca al brunetei, care tremura din cap până în picioare. Sunetul zornăitor al cătuşelor ce se loveau de bârnă nu făcea decât să scoată în evidenţă poziţia ei de supunere totală.

Orgasmul lui Natalie se termină înaintea celui al brunetei. Ea privi ultimele spasme de eliberare ale celeilalte fete în timp ce Simon stătea în spatele ei, ţinându-i mâinile pe şolduri. Îi simţea penisul erect cum îi presa fesele şi înţelese că el ştia ce i se întâmplase. Ar fi trebuit să-i fie ruşine, dar nu-i era. Se simţea liberă şi parcă toate fricile îi dispăruseră.

— Peste o săptămână, acolo vei fi tu, şopti Simon. Şi surpriza este că nu Rob va sta în spatele tău, ci eu.

Natalie nu-i răspunse. Dar cuvintele lui conţineau promisiunea unui erotism atât de întunecat şi de excitant, încât se întrebă cum o să poată rezista toată săptămâna următoare.

Pe când bruneta mergea împleticit din pricina epuizării şi Rob îi desfăcea cătuşele, Simon o îndrumă pe Natalie spre ieşire.

— Gata, ai văzut destul, spuse el, pe un ton inexpresiv. E timpul să-ţi faci bagajul. Ne vedem din nou vineri noaptea. Nu este nevoie să rămâi la discursul final, căci ne vei mai face o vizită.

Natalie se întoarse către el, dornică să audă mai multe, dornică să audă ceva care să-i arate că este specială.

— Asta-i tot ce vrei să-mi spui?

— Nu, răspunse el încet. Nu uita să plăteşti acum pentru weekendul următor, înainte de a pleca, altfel nu te vor mai primi.

Cuvintele lui o impresionară neplăcut. Fusese sigură că şi el va aştepta cu nerăbdare duminica următoare, iar a privi totul ca pe o tranzacţie comercială părea un adevărat sacrilegiu. Dar nu mai putea face nimic.

Dacă intenţionase sau nu să sune aşa, nici nu mai conta, deoarece acesta era modul în care avea el de gând să joace. Dacă era cu adevărat ceva între ei, ceva de altă natură decât relaţia profesor–elev la Paradis, atunci depindea de ea să i-o demonstreze la următoarea vizită.

Capitolul 12

— A fost frumos în weekend? întrebă secretara lui Natalie pe când aceasta intra în birou a doua zi dimineaţa.

— Da, mulţumesc, spuse ea, după o scurtă pauză de gândire.

— Ai făcut ceva special?

Amintindu-şi de subsol, Natalie se întrebă ce ar crede Grace dacă i-ar spune adevărul. Scenele la care asistase fuseseră ceva special, dar nu în felul în care se gândea secretara ei.

— Am petrecut un weekend la ţară, atâta tot.

— Aaa, asta este altceva, spuse Grace cu seninătate. Se pare că ai petrecut toate zilele libere la ţară, judecând după cantitatea de materiale de bătut la maşină pe care le primesc pentru o dimineaţă de luni. Asta înseamnă că nu ai nimic pentru mine acum?

— Da, asta înseamnă, confirmă Natalie.

Şi-ar fi dorit să se poată gândi la altceva decât la bruneta atârnată de grindă şi la modul în care corpul ei tremura şi se scutura atunci când Rob o forţase să explodeze de plăcere. Acea imagine împreună cu cea a bărbatului legat de pat erau încă extrem de vii în memoria ei.

— O să-mi iau corespondenţa cu mine, spuse ea, făcând un efort să se adune. Avem vreun telefon important?

— Doar unul, de la Sara, care-ţi aminteşte că azi, la ora unsprezece, te întâlneşti cu jurnalistul acela liber-profesionist pe care ţi l-a recomandat.

Natalie se strâmbă.

— Nu-mi amintesc să fi stabilit vreo întâlnire cu un jurnalist liber-profesionist pentru azi.

— A fost stabilită vineri după-amiază, imediat după ce ai plecat.

— Cum îl cheamă?

— Sam Tudor.

— Aha.

Pentru o secundă, Natalie nutrise ridicola speranţă că ar fi putut fi Simon cel care venea să o vadă. Dar apoi realiză ce prosteşte se purta. Era greu de crezut că ar fi fost interesat să lucreze cu ea când dăduse foarte clar de înţeles cât de mult îi displăceau femeile dominatoare, şi la serviciu, şi în dormitor.

Următoarea oră şi jumătate, Natalie dădu nenumărate telefoane, încercând să pună cap la cap articolele pe care le dorea pentru numărul viitor al revistei. Apoi, mult prea curând, telefonul ei sună.

— Da?

— Sam Tudor este aici pentru întâlnirea cu tine, o anunţă Grace.

— Condu-l înăuntru, spuse Natalie, întrebându-se de ce se întâlnea cu acest bărbat, până la urmă. Sara poate că i-o fi spus că e bun, altminteri, cu siguranţă, nu s-ar fi deranjat. Dar nu-şi amintea deloc să fi discutat asta cu ea. Probabil weekendul care tocmai trecuse îi şterse chestiunea aceasta din minte.

Când uşa se deschise, Natalie ridică privirea. Pentru o clipă, crezu că o să facă atac de cord, când îl văzu pe Simon în cadrul uşii.

— Domnule Tudor? întrebă ea.

— Da.

— Vă rog, luaţi loc. Asta e tot, mulţumesc, Grace. Sau, poate eşti drăguţă să ne aduci nişte cafea.

— Aş prefera ceai, spuse Simon.

— O cafea pentru mine şi ceai pentru domnul Tudor.

Vocea lui Natalie era rece.

— Nu pari prea mulţumită să mă vezi, remarcă Simon, uitându-se prin birou.

— Aşteptam pe cineva pe nume Sam Tudor. Nu este numele tău real, nu?

— Nu, numele meu real este Simon Ellis.

— Atunci de ce te dai drept Sam Tudor?

— Pentru că, atunci când Sara mi-a făcut rost de acest interviu, ştiam că erai programată pentru două weekenduri la Paradis. Mi-am imaginat că s-ar putea să nu fii prea nerăbdătoare să mă vezi din nou, şi chiar îmi doream să am o şansă de a-ţi arăta cu ce mă ocup.

— Îmi imaginez că articolele tale sunt bune. Trebuie să fie, dacă te-a recomandat Sara. Ea este foarte pretenţioasă.

Simon aprobă din cap.

— Cu siguranţă că este.

— Asta însemnând ce?

El ridică din umeri.

— Nimic special.

— Relaţia ta cu ea este şi profesională, şi personală?

Simon zâmbi.

— Ştii foarte bine că nu pot răspunde la o asemenea întrebare.

— Vrei să spui că te-a cunoscut la Paradis?

Natalie nu-şi putea ascunde uimirea. Dintre toate femeile pe care le cunoştea, Sara Lyons era cea mai mare obsedată de control din câte văzuse vreodată. Ideea ca ea să se supună unui bărbat — oricărui bărbat — era de neconceput.

— Nu am spus asta, zise Simon.

— Nici nu era nevoie. Oricum, ce te face să crezi că ai putea scrie pentru revista mea? Nu mi-aş fi închipuit că tu înţelegi problemele pe care le au femeile de afaceri.

— Dimpotrivă, datorită muncii mele la Paradis, le înţeleg problemele foarte bine.

— Sper că nu scrii despre Paradis! exclamă Natalie.

— Bineînţeles că nu. Dar, indirect, folosesc în articolele mele câteva lucruri pe care le-am aflat acolo.

— Ai vreun articol la tine? întrebă Natalie, în timp ce Grace le aducea ceaiul şi cafeaua.

— Desigur. Se numeşte *Femei dezbinate*.

Natalie aşteptă ca Grace să iasă, pentru a continua conversaţia.

— Este foarte ciudat să vorbim aşa, mărturisi ea.

— Mie nu mi se pare. Poate fiindcă e greu pentru tine să te simţi superioară când îţi aminteşti ipostazele în care te-am văzut. Nu trebuie să te îngrijorezi. Munca mea de acolo şi jurnalismul sunt complet separate.

— Nu, nu sunt, replică Natalie. Deja mi-ai spus că foloseşti Paradisul pentru a culege informaţii pentru articolele tale.

— Uite, ştiam că o să fie dificil pentru amândoi, spuse Simon. Dacă ai prefera să plec, este în

regulă. Nici nu a fost ideea mea să fac asta. Sara a stabilit întâlnirea fără să-ţi spună. Când am aflat, era deja prea târziu. Nu-mi pot imagina un motiv bun pentru care să refuz şansa de a lucra pentru o revistă aşa de prestigioasă.

— Înţeleg că eşti sarcastic, spuse Natalie.

— Nici vorbă. Revista ta este una dintre poveştile de succes ale anului. Cu sinceritate îţi spun că mi-ar fi plăcut să scriu în ea.

Natalie îşi dori să fi fost mai relaxată la acest interviu, la fel cum părea Simon. Problema era că el avea dreptate. Nu-şi putea uita lucrurile pe care el o văzuse făcându-le şi controlul pe care el îl deţinea asupra ei. Se simţea de parcă ar fi stat goală în faţa lui, iar asta făcea extrem de dificil pentru ea să rămână în dispoziţia de afaceri.

Aruncându-şi ochii peste articolul pe care i-l dăduse, înţelese de ce spusese el că munca de la Paradis îl influenţase. Era extrem de bine scris — despre lupta pe care femeile puternice o aveau de dus între corectitudinea politică şi dorinţele lor reale.

— Este foarte bun, spuse ea în final.

— Dar?

— Dar ce?

— Pot să-mi dau seama că există un *dar*. Care este problema?

— Nu cred că e prea potrivit pentru revista mea.

— Interesant, spuse Simon gânditor. Mă întreb, ai putea să-mi acorzi câteva minute pentru a-ţi explica de ce?

Natalie ar fi vrut ca el să plece, dar îi lipsea curajul să i-o spună. Simon se comporta foarte bine, iar cererea lui nu era una nerezonabilă. Răspunsul ei era nerezonabil, iar Natalie ştia asta.

— Sunt puţin presată de timp, se plânse ea.

Faţa lui Simon deveni impasibilă.

— Înţeleg, spuse el scurt, ridicându-se în picioare.

— Stai! exclamă Natalie.

— Ce este?

— Ar trebui să-ţi explic de ce. Aşază-te o clipă. Oricum, nu ţi-ai terminat ceaiul pe care ţi l-ai dorit atât de mult.

Simon luă ceaşca în mână.

— Care este problema cu articolul, deci?

— Este prea extremist. Nu am o problemă cu bărbaţii care scriu pentru revistă. Ba chiar am folosit câţiva jurnalişti. Dar ei trebuie să fie mai la curent cu felul în care simt cititoarele noastre.

— Eu chiar sunt la curent cu ceea ce simt cititoarele tale. Le văd în fiecare weekend la Paradis. Chiar crezi că, dacă nu o să publici articolul, el o să fie necorespunzător?

Natalie se simţi foarte ciudat.

— Nu, ştiu că este adevărat. Ceea ce nu ştiu este cum vor reacţiona cititoarele noastre la el. Cred că s-ar putea simţi trădate.

— Trădate de cine?

— De revistă, desigur. Noi nu ne ocupăm de asta.

— Credeam că vă ocupaţi de problemele cu care se confruntă femeile de succes. Ei bine, asta este una dintre ele. Ele nu sunt fericite deoarece nu îndrăznesc să-şi exprime adevăratele dorinţe.

— Nu am publicat niciodată un articol explicit despre sex în revista mea, mărturisi Natalie.

— Nu este despre sex. Este despre relaţii şi despre tipul de relaţii după care tânjesc cititoarele tale.

— Te deranjează dacă te rog să mi-l laşi? sugeră Natalie. Aş vrea să mă mai gândesc puţin.

— Sigur, nicio problemă.

— Ne vedem vinerea viitoare, atunci îţi pot spune.

— E imposibil, zise Simon tranşant. Tipul de relaţie pe care o avem la Paradis ar fi foarte dificil de păstrat dacă atunci când soseşti acolo îmi spui dacă vei dori sau nu să mă angajezi, nu crezi?

— Cred că da, recunoscu ea.

În secret, sperase ca el să fie de acord, din exact acelaşi motiv pentru care el nu fusese de acord. I-ar fi dat un mic avantaj în faţa lui, ceva care să-i fie de ajutor legat de umilinţele pe care le prevedea.

— Dacă nu-l vrei, nu te deranja să mi-l returnezi. Doar anunţă-mă, spuse Simon.

— O să mă hotărăsc până miercuri, promise Natalie.

— Bine, mulţumesc că m-ai primit. Îmi pare rău că te-am decepţionat, dar am avut dreptate, nu? Nu m-ai fi primit dacă îmi dădeam numele real.

— Sara nu a folosit numele tău real?

— Ba da, aşa bănuiesc. Desigur, la vremea aceea, nu ar fi însemnat nimic pentru tine. Atunci când am telefonat ca să confirm, am folosit numele Sam Tudor.

— Şi nu ai avea nicio problemă să lucrezi pentru mine, dacă primesc articolul?

— Nicio problemă. Sunt bun în munca mea şi tu eşti bună în munca ta. Asta este tot ce contează în afaceri.

— Bine, răspunse Natalie, ridicându-se şi întinzându-i mâna. Grace te va conduce.

— Da, spuse Simon, apoi zâmbi. Grace nu pare genul de fată care să aibă nevoie să vină la Paradis. Este disponibilă sau are o relaţie?

— Habar nu am, minţi Natalie.

În realitate, ştia că Grace se despărţise recent de iubitul ei, dar nu avea nicio intenţie să-l lase pe Simon să afle asta. Chiar şi gândul că el ar putea-o invita în oraş la cină era suficient pentru a o face geloasă. Dacă ar fi după ea, singura persoană de la revistă cu care ar trebui să aibă o relaţie ar fi directoarea acesteia.

Vizita lui Simon o neliniştise şi lui Natalie îi fu foarte greu să se concentreze la munca ei tot restul zilei. În final, renunţă şi plecă la ora cinci, luând şi articolul lui Simon cu ea.

— Eşti bine? întrebă Grace.

— Sunt doar puţin obosită, asta-i tot. O să-mi iau ceva de lucru acasă.

— Aş putea vedea articolul lăsat de Sam Tudor?

— Nu, îmi pare rău, spuse Natalie. Şi el face parte dintre lucrurile pe care le iau cu mine acasă.

— Atunci mi-ar plăcea să-l văd mâine.

— De ce te interesează? Nu ai deja destule pe cap? Dacă ai rămas fără ocupaţie, înseamnă că eu dorm.

— Nu este vorba despre asta, râse Grace. Ieşim mâine-seară la masă şi mă gândeam că ar fi drăguţ să ştiu cum scrie.

— Te-a invitat în oraş?

Grace păru luată prin surprindere de tonul lui Natalie.

— Da, există vreun motiv pentru care nu ar fi trebuit să o facă?

Natalie se strădui să zâmbească.

— Sigur că nu. Doar că nu-mi închipuiam că e genul tău, asta-i tot.

— Cred că e frumos de pică, mărturisi Grace.

— Este destul de misogin.

— Serios? Ochii lui Grace străluciră. Asta ar fi o schimbare simpatică. Trebuie să admit, în secret nu sunt foarte mare admiratoare a omului gen New Age. Ştiu că ar trebui să fiu. La început îmi plăceau, desigur, dar apoi mă plictiseau. Desigur, este diferit pentru tine.

— De ce este diferit pentru mine?

— Păi tu nu ai nevoie de protecţie, explică Grace. Îmi doresc să fi semănat mai mult cu tine, dar nu semăn.

— Dacă e misogin, asta nu înseamnă că te va proteja, sări Natalie. Este mai probabil că te va exploata.

— Doar luăm masa, spuse Grace încet. Nu-mi pot da seama cum mă poate exploata într-un restaurant. Cel puţin pare genul care plăteşte el nota, şi asta este o schimbare bine-venită.

— John cum era? întrebă Natalie curioasă, mulţumită că reuşise să-şi amintească numele ultimului iubit al lui Grace.

— O, în mod cert un bărbat gen New Age.

Natalie se uită cu atenţie la secretara sa.

— Crezi că revista noastră este relevantă pentru viaţa ta, Grace?

— Atât cât este de relevantă pentru viaţa oricui.

Natalie fu uimită de răspunsul fetei.

— Ce încerci să-mi spui?

Grace păru stânjenită.

— Nu critic revista. Cred că este o revistă foarte bună şi, evident, nu ar fi fost atât de căutată dacă o mulţime de alte femei nu ar fi fost de acord cu mine. Dar, deşi tot ce ne spune este grozav în teorie, nu se aplică mereu în practică.

— Dar vorbim despre problemele cu care se confruntă femeile ca noi. Iar una dintre ele sunt bărbaţii misogini.

— Desigur, depinde care este definiţia ta pentru misogin.

— Da, cred că ai dreptate, fu Natalie de acord. Ne vedem dimineaţă.

Tot drumul până acasă simţi că fierbe de supărare, nevenindu-i să creadă că Simon ar putea să fie îndrăgostit de Grace. Nu că Grace nu ar fi fost atrăgătoare — era — dar îi lipsea complet flerul şi nu i-ar fi opus niciun fel de rezistenţă. În orice caz, dacă Simon ar fi simţit pentru Natalie ceea simţea ea pentru el, i-ar fi venit greu să accepte situaţia asta. Una peste alta, vizita lui la birou îi ruinase total ziua, o zi cu care nu era chiar fericită să înceapă săptămâna.

Până miercuri, Natalie ştia că trebuia să publice articolul lui Simon. Era unul foarte bun: inteligent, incisiv şi menit să provoace reacţii, ceea ce era important. Oricum, Simon nu era deloc aşa de încântat pe cât se aşteptase ea, atunci când îl sună să-i dea vestea.

— E minunat, spuse el pe un ton sec.

— Asta-i tot ce ai de spus?

Urmă un moment de tăcere.

— Ce ar trebui să spun?

— Nu ştiu, cred că m-am aşteptat că vei fi mai mulţumit.

— Nu este prima dată când mi se publică un articol într-o revistă. Desigur, mă bucur să aud că este suficient de bun pentru revista *ta*. Asta este ceea ce voiai să auzi?

— Nu voiam să aud nimic în mod special, izbucni Natalie şi trânti receptorul.

Restul săptămânii se scurse încet. În cele din urmă, după ceea ce păruse o eternitate, Natalie se găsea încă o dată în drum spre câmpiile din Sussex, spre Paradis. De data aceasta, era mai nervoasă decât la prima vizită. Atunci habar nu avea ce urma să se întâmple, dar acum ştia. Ştia nu numai că va fi testată mult mai sever decât data trecută, dar şi că va ajunge în subsol, dând o lecţie pentru ceilalţi clienţi care vor privi şi vor învăţa.

— Poţi oricând să te întorci din drum, spuse ea cu voce tare, cu degetele încleştate pe volan. Nimeni nu te obligă să faci asta.

Problema era că nu mai era vorba doar despre dorinţa de a învăţa să-şi dezvolte propria sexualitate — nu doar asta o mâna spre curs. Era Simon. Nu îndrăznise să o interogheze pe Grace despre întâlnirea cu el, şi nici Grace nu pomenise nimic. Natalie se gândise că o speriase, probabil, pe fată cu reacţia ei, aşa că nu avea nicio idee despre ce se petrecuse între cei doi. Grace păruse extrem de veselă a doua jumătate a săptămânii, dar ea era, în general, o fată veselă. Natalie nu ştia dacă inventa lucruri, dar i se păruse că mersul secretarei era mai sprinţar.

Ca şi prima oară, vremea era frumoasă când ajunse şi, desigur, cursanţii se plimbau în grădină. Nu văzu pe nimeni din prima ei vizită, dar presupuse că trebuie să fie măcar unul sau doi. Ştia că aproape jumătate dintre oaspeţi făcuseră rezervare pentru două sesiuni.

De data aceasta, fata de la recepţie o recunoscu.

— Bună seara, domnişoară Bowen. Aţi avut o călătorie plăcută?

— Foarte plăcută, mulţumesc. Stau în aceeaşi cameră ca şi data trecută?

— A, nu, de data aceasta aveţi o cameră mult mai mare.

— Asta înseamnă un progres? întrebă Natalie zâmbind.

— S-ar putea să aveţi nevoie de ea, explică fata. Dacă nu vă supăraţi, vă rog să aşteptaţi un moment să sosească instructorul dumneavoastră şi să vă conducă.

— Te referi la Simon Ellis? întrebă Natalie, cuprinsă brusc de panică la gândul că poate i se dăduse un alt îndrumător pentru weekendul acesta.

— Sigur că da. Ne place ca oaspeţii noştri să aibă acelaşi instructor de fiecare dată când se întorc aici.

— Vrei să spui că, dacă mă întorc pentru un curs de reîmprospătare a cunoştinţelor, peste un an, îl voi avea tot pe el?

— Atât timp cât este vorba despre un curs recapitulativ. Dacă Rob Gill simte că nu aţi învăţat nimic pe parcursul primelor două sejururi, probabil că atunci vă va desemna un nou îndrumător. La urma urmelor, nu ar avea niciun rost să vă irosească banii. Nu că mi-aş putea imagina aşa ceva. Simon nu are eşecuri.

— Nu, îmi imaginez că nu, spuse Natalie încet.

— Ce mă bucur să vă văd din nou, domnişoară Bowen, spuse Simon, intrând pe uşa principală şi îndreptându-se spre ea. Cum a fost săptămâna dumneavoastră?

— Interesantă, răspunse ea.

— Bine. Consider că este important să ai o slujbă interesantă.

— Ei da, dumneavoastră cu siguranţă aveţi una aici.

— Da, adevărat. Este camera şaptesprezece? o întrebă el pe recepţioneră.

Fata aprobă din cap.

— Bine, asta este cea pe care am cerut-o. Dacă îmi dai cheia, o s-o conduc sus pe Natalie.

Urmându-l pe Simon de-a lungul coridorului acoperit cu un covor gros, şi apoi în sus pe scări, Natalie simţea că inima îi sare din piept. Adunându-şi tot curajul de care era în stare, se hotărî să-i adreseze o întrebare.

— Este ceva special cu camera aceasta?

— Este una foarte confortabilă.

— Nu asta voiam să aflu.

— Nu, bănuiam că nu. Dar iată că am ajuns — poţi vedea singură.

Împingând uşa camerei, se dădu deoparte ca să o lase să intre. Era cel puţin dublă faţă de camera pe care o avusese la prima ei vizită, decorată cu covoare şi draperii luxoase. Dar nu draperiile sau covorul îi atraseră atenţia. Pe o laterală a camerei, la jumătatea distanţei dintre pat şi fereastră, era o bară din lemn, prinsă de tavan — cam cum îşi amintea Natalie că arată barele din sala de sport a şcolii.

— La ce foloseşte asta? întrebă ea.

— Vei afla mâine. După ce te aranjezi, eşti liberă să cobori şi să iei cina oricând doreşti. Prima lecţie în seara asta este la ora nouă. Nu se va ţine aici, ci în camera unui alt invitat.

Natalie deja învăţase lecţia, aşa că nu mai întrebă ce urma să se întâmple la ora nouă.

— Unde ne întâlnim?

— În micul salon de nefumători. Poţi servi o băutură acolo, dacă doreşti. Chiar dacă nu vrei o băutură, este o cameră foarte confortabilă.

— Bine, ne vedem atunci.

Întinzând mâna, Simon îşi trecu degetele prin părul ei mătăsos şi blond.

— Eşti foarte nervoasă, nu?

— Da, mărturisi ea.

— Nu ai de ce. Curând vei reintra în ritm. Nu uita, noi toţi suntem aici pentru a te ajuta.

— Ai ajutat-o şi pe Grace? izbucni ea şi imediat regretă, fiindcă faţa lui Simon se înnegură.

— De câte ori trebuie să-ţi reamintesc? Cine intră pe uşile Paradisului îşi lasă afară viaţa din timpul săptămânii. Cred că ar trebui să ceri scuze.

Natalie nu avea niciun chef să ceară scuze, mai ales că el nici nu răspunsese la întrebare, dar bunul-simţ îi spunea că acesta era singurul gest rezonabil.

— Îmi pare foarte rău, murmură ea.

— Mi-ar fi plăcut dacă ar fi sunat convingător, spuse Simon. Dar, oricum, îţi accept scuzele.

— O, Doamne, gemu Natalie, în timp ce uşa se închidea în spatele lui. Ce am făcut?

Capitolul 13

Natalie sosi în micul salonaş de nefumători la nouă fără zece, îngrijorată să nu întârzie. Mâncase ceva uşor, căci nu se simţea prea flămândă, din cauza amestecului de nervozitate şi excitaţie. Stătuse la masă cu alte două femei şi trei bărbaţi, iar toţi erau la prima vizită. Conversaţia se dovedi stranie. Îşi dorise ca Sajel să fie din nou aici, sau Juliette, sau Victoria.

Era dificil să vorbeşti cu persoane care erau aici pentru prima oară, deoarece ele nu aveau nici cea mai vagă idee despre cum îi va schimba weekendul, iar Natalie ştia că trebuia să fie atentă să nu dea nimic în vileag. Privind în urmă, se minună cât de naivă fusese şi ea doar cu o săptămână mai devreme, şi cât de mult se schimbase. În ciuda acestui lucru, ştia că încă mai avea o mulţime de învăţat.

— Ce bine, spuse Simon, în timp ce intra în bar, îmi plac femeile punctuale.

— De fapt, am ajuns şi mai devreme, admise ea.

— Ce s-a întâmplat, nu mai aveai răbdare?

În ochi îi apăruse o luminiţă ghiduşă.

— Eram nerăbdătoare să aflu despre ce va fi următoarea lecţie.

— Păi, atunci, să plecăm. În seara asta am să te învăţ cum să satisfaci un bărbat, dar, deşi ştiu că îţi va plăcea şi ţie, mă aştept să nu ai orgasm. S-a înţeles?

Natalie păru un pic deranjată.

— Cred că ştiu cum să satisfac un bărbat. Nu am venit aici ca să învăţ *asta*.

— Ai venit aici ca să faci ceea ce ţi se spune, spuse Simon cu fermitate. Şi apoi, mă îndoiesc să te fi concentrat vreodată doar pe plăcerea partenerului, nu-i aşa?

Natalie se gândi o clipă.

— Nu, dar niciun bărbat nu se aştepta la aşa ceva din partea mea.

— E tot aia, dar probabil nici nu s-ar fi plâns dacă ai fi făcut-o. O să-ţi dau instrucţiuni pe măsură ce te apuci de treabă. Asigură-te că le respecţi cu stricteţe. Într-un fel, nu cred că va fi o problemă pentru tine, în această situaţie, dar, totuşi, îţi reamintesc regula numărul unu: obedienţa este laitmotivul zilei.

— Bărbatul este, desigur, unul dintre cei înscrişi la curs?

— Nu, mai degrabă un voluntar mai mult decât dornic, râse Simon. Acum gata cu întrebările. Folosim camera asta.

Camera mică de practică era sumar mobilată, dar caldă. În mijlocul podelei se afla un pat dublu şi un bărbat era deja întins pe el, complet gol. Natalie aprecie că avea în jur de treizeci de ani, cu părul şaten-deschis şi cârlionţat şi un corp bine făcut, musculos. Arăta de parcă mai făcuse asta înainte, iar ochii lui îi păreau că o cântăresc pe Natalie, ca şi când ar fi vrut să decidă dacă ea va fi o elevă bună sau nu.

— Trebuie să fii şi tu goală, explică Simon. Apoi, înainte de a începe, vreau să îţi dai cu ulei pe mâini, pe burtă, pe coapse şi pe sex.

Natalie se uită întrebătoare la el.

— De ce?

— Pentru că aşa spun eu.

— Îmi pare rău, se scuză ea.

După ce-şi dădu hainele jos, luă sticla de ulei parfumat pe care i-o întinse el.

— Unde mă duc să mă ung?

— Nu te duci nicăieri, o faci aici. Fă-o cât de încet şi de senzual poţi. Asta ar trebui să-i ofere lui Craig o bucăţică din plăcerile ce vor urma.

Bărbatul de pe pat se ridică într-un cot. Ochii săi verzi se pironiseră asupra lui Natalie cu interes. Ea se simţea mult mai stânjenită decât se aşteptase, nu din cauza lui Craig, ci din cauză că Simon stătea atât de aproape. Deşi nu dăduse niciun semn că ar fi fost excitat de vederea trupului ei gol, ea ştia că era. Şi mai ştia că, în momentul în care mâinile ei vor începe să întindă uleiul pe piele, corpul său va răspunde. Va fi fost tot mai excitată fiindcă Simon o privea, dar era o excitaţie pe care va trebui să o reprime, din moment ce el îi spusese clar că această sesiune va fi dedicată plăcerilor lui Craig, şi nu propriei satisfacţii.

— S-a întâmplat ceva? întrebă Simon.

Natalie turnă grăbită puţin ulei pe mâna dreaptă şi îl împrăştie pe abdomen. Câţiva stropi se prelinseră pe muntele lui Venus, iar ea tremură când simţi cum pielea îi reacţionase la senzaţia de mângâiere. Astfel, fu uşor să-şi mute mâna mai jos, acoperindu-şi vulva şi partea interioară a coapselor cu lichidul excitant de alunecos. În cele din urmă, îşi dădu cu ulei pe sâni şi se trase de sfârcuri, întinzându-le în timp ce le masa. Când termină, sfârcurile îi erau ridicate la maximum, cu vârfurile sensibilizate, şi ea văzu penisul lui Craig începând să se întărească.

Urmând instrucţiunile murmurate de Simon, ea se urcă în pat, călare pe Craig, care era întins pe spate, cu capul şi umerii sprijiniţi de o grămadă de perne. Coapsele ei îi treceau peste pelvis. Îşi începu masajul cu acelaşi ulei pe care îl întinsese mai devreme pe corpul ei, mângâindu-i pieptul, umerii şi braţele.

La început, Natalie împrăştie uleiul cu palmele, lăsându-le să alunece pe pielea lui. Dar apoi, în timp ce Craig închidea pleoapele, ea începu să-i frământe muşchii cu degetele, înfigându-le mai adânc în carne.

După un timp, urmând instrucţiunile lui Simon, îi masă abdomenul lui Craig în acelaşi mod, până când îi simţi penisul împingând-o. Se lăsă să alunece puţin spre coapsele lui, lucru uşor de făcut pe trupul lui uns. Apoi, după ce penisul lui Craig se mări şi stătea ţeapăn, se lăsă cu atenţie sub acesta.

Simţi şoldurile bărbatului zvâcnind şi contractându-se sub ea, în timp ce ea se freca uşor cu vaginul de partea de dedesubt a penisului. Apoi, aplecându-se spre faţă, îi prinse mâinile de încheieturi şi i le împinse deasupra capului, ţinându-le cu fermitate pe pernă. Odată ce-l aduse în această poziţie, putea să-şi mişte sânii şi sfârcurile unse de pieptul lui, dintr-o parte într-alta, până când şi sfârcurile lui se întăriră. Mugurii care înainte erau roz şi plaţi deveniră nişte ridicături mici şi tari, iar ea tremură, căci dorinţa începuse să crească în pelvisul ei.

Deşi Natalie urma instrucţiunile lui Simon cu atenţie, Craig nu avea nicio restricţie. Pentru a-şi mări plăcerea personală, îşi ridică genunchii, ceea ce-i permise ei să alunece cu coapsele ei uleioase pe ale lui, într-o mişcare sus-jos. Natalie se legănă pe genunchii lui, lăsându-şi mâinile să alunece în jos, pe muşchii lui încordaţi, iar apoi îşi lăsă degetele să atingă scrotul dedesubt. Imediat îl simţi cum respiră mai rapid decât înainte, iar testiculele i se umflaseră, căci orgasmul era din ce în ce mai aproape.

Ordinele lui Simon deveniră mai precise; el urmărea cu atenţie cum se comporta cuplul în pat. Natalie se freca în sus şi în jos de coapsele lui Craig, apăsându-se cu organele genitale de ale lui, până

când el deschise gura şi începu să geamă de extaz. Apoi i se ordonă să se ridice încă o dată şi să înceapă să-i maseze din nou torsul, până când punctul periculos trecea. Apoi i se permitea din nou să se frece de el.

Natalie fu surprinsă cât de tare o înfierbânta excitaţia evidentă a lui Craig. Ceea ce o aţâţa nu erau pur şi simplu senzaţiile delicioase cauzate de faptul că se freca de el, ci mai ales că îl vedea cum devine din ce în ce mai excitat şi că ştia câtă plăcere îi oferă. Pentru prima oară înţelese că poate fi la fel de multă distracţie în a oferi plăcere ca şi în a primi, dar, în ciuda acestui lucru, tânjea după un orgasm. Spera că lui Simon i se va face milă de ea şi îi va permite să elibereze toată acea tensiune incredibilă care crescuse în interiorul ei în timp ce îl aţâţase pe Craig.

— O să-mi dau drumul curând, gemu Craig, pe când Natalie, uitându-se pentru moment pe sine, îşi legăna pelvisul dintr-o parte într-alta, astfel încât clitorisul ei era stimulat, iar sânii i se îngreunaseră de dorinţă.

— Vreau să-şi dea drumul între sânii tăi, Natalie, spuse Simon. Tu alegi cum o faceţi.

Natalie întoarse capul şi se uită la el, nevenindu-i să creadă că propria ei plăcere va fi sacrificată pentru a-l satisface pe Craig. Dar expresia de pe faţa lui Simon era implacabilă. Era clar că avea să se întâmple cum spusese el, iar în seara aceasta avea să rămână frustrată. În ciuda celor mai mari eforturi, nu reuşi să-şi reprime un mic geamăt de disperare când îl descălecă pe Craig. Apoi, depărtându-i coapsele, Natalie îngenunche între picioarele lui desfăcute, se aplecă şi-i prinse penisul între sânii ei mătăsoşi şi umflaţi.

În timp ce îi mişca în jurul penisului întărit al lui Craig, Natalie începu să tremure. Dar Craig era atât de aproape de punctul culminant, încât pericolul ca ea să aibă timp să ajungă la orgasm era înlăturat. Toţi muşchii din corpul lui se încordară, iar el urlă, cuprins de extaz. Apoi, în câteva secunde, şoldurile i se împingeau furios, iar trupul i se contorsiona, în timp ce lichidul alb şi fierbinte ţâşnea din el şi se împrăştia peste sânii ei.

După ce Craig dădu drumul unui oftat de uşurare, iar corpul i se relaxă, Natalie simţi o urmă de resentiment, fiindcă şi trupul ei era încordat şi dornic. Oricum, Simon nu-i dădu răgaz să se gândească prea mult la asta.

— Poţi pleca, acum, Craig, spuse el. Pune-ţi un halat de baie şi ia-ţi hainele cu tine. Încă nu am terminat cu Natalie.

— Ai fost foarte bună, spuse Craig pe un ton apreciativ, în timp ce făcea ce i se spusese. Dacă ne întâlnim vreodată în afara Paradisului, trebuie să-mi aminteşti cine eşti. Ne-am putea simţi bine împreună.

— Ajunge, spuse Simon, vădit înfuriat de comentariile bărbatului. Cunoşti regulile, Craig. Nu ai voie să-ţi dai întâlnire cu vreun client de aici.

— Este o lume liberă, zise Craig şi, cu o ultimă privire de apreciere aruncată către trupul gol al lui Natalie, ieşi.

— Ei, cum m-am descurcat? întrebă ea.

— Foarte bine. Ţi-a plăcut?

— Da, recunoscu ea. M-am simţit bine văzând cât de tare se excită.

— Şi te-a excitat şi pe tine?

Natalie aprobă din cap.

— Nu cred că mai era nevoie să întrebi asta, nu?

— Nu toate femeile se excită, doar cele cu adevărat senzuale. Mă aştept să te simţi puţin frustrată în acest moment, adăugă el.

Lui Natalie i se păru că vocea lui era mai blândă decât de obicei.

— Da, fu ea de acord, cu o rază de speranţă în glas.

— Şi eu sunt.

— Ce vrei să spui? întrebă ea.

— Adică şi eu sunt excitat după ce v-am privit pe tine şi pe Craig. Singura diferenţă este că eu am posibilitatea de a corecta lucrurile.

Natalie îi aruncă o privire.

— N-ai să îndrăzneşti!

— Sigur că da. Şi chiar o s-o fac. Haide, să-ţi testăm calificarea în acest domeniu.

În timp ce el îşi descheia fermoarul de la prohab, Natalie stătea în faţa lui, în picioare, tremurând nu de furie, ci de mânie. Fusese şi aşa destul de neplăcut să trebuiască să-l mulţumească pe Craig fără să obţină nicio satisfacţie personală. Dar să ştie că îl excitase şi pe Simon şi să trebuiască să iasă din cameră, fiind singura persoană frustrată din seara aceea, i se părea aproape de neîndurat.

Oricum, deşi suspectase că partea aceasta a lecţiei fusese adăugată de Simon, pentru a-şi oferi un bonus, totuşi, nu îndrăznea să nu asculte. Dacă nu era în agenda oficială, atunci avea dovada că şi el era atras de ea într-un fel care îi era interzis. Oricum, tânjea să-l simtă în gura ei şi să-l sugă până-l vlăguieşte.

Fără să mai fie nevoie ca Simon să spună ceva, Natalie îngenunche în faţa lui. Îi luă în căuşul palmei testiculele deja tari, ţinându-le câteva secunde în mână, înainte de a-l mângâia cu degetul mare pe partea de dedesubt a penisului rigid. Apoi îşi înfăşură buzele în jurul lui.

Îşi trecu limba peste capul umflat, strângându-l uşor cu dinţii de carnea fragedă înainte de a-şi îngropa limba în găurica din vârf.

În timp ce Natalie făcea aceste mişcări, mâinile lui Simon o prinseră cu putere de umeri, iar picioarele începură să-i tremure. Făcea, în mod evident, mari eforturi să se abţină, dorind să-şi prelungească plăcerea, dar ea fu mai şireată decât el. Îi prinse penisul cu mâna dreaptă şi începu să-l mişte în sus şi în jos, ritmic, sugându-i capul vineţiu, în acelaşi timp. De asemenea, îşi plimba degetele mâinii stângi sub testicule, mângâindu-i perineul. Această combinaţie se dovedi irezistibilă.

Cu o viteză care o mulţumi, Simon scoase un ţipăt, pe jumătate de neputinţă, pe jumătate de plăcere. Apoi putu să-l sugă până-l secătui, cum îşi dorise. Deşi dorinţa ei disperată de a se elibera printr-un orgasm nu fusese satisfăcută, avea măcar mulţumirea că îl făcuse să-şi dea drumul mult mai repede.

Fără tragere de inimă, Natalie îşi luă gura de pe penisul moleşit al lui Simon şi apoi se ridică, doar trupul ei aţâţat şi gol fiind martorul dorinţei sale.

Simon dădu din cap ca şi cum ar fi dialogat cu el însuşi; evident înţelesese că Natalie, în mod deliberat, îi grăbise ejacularea fiindcă nu-i permisese să aibă şi ea un orgasm. Dar Simon nu avea de ce să se plângă: nu-i poruncise să o ia încet sau să-l ajute să amâne momentul culminant. Una peste alta, Natalie simţi că ceea ce făcuse urma să se întoarcă împotriva ei ziua următoare.

— Excelent, spuse el politicos. Ai devenit foarte eficientă în a le oferi plăcere bărbaţilor. Mâine vom vedea cât de eficientă ai devenit în a oferi plăcere în moduri diferite faţă de cele cu care eşti tu

obişnuită.

— Ce-o să se întâmple? întrebă Natalie.

— Mâine vei fi complet neajutorată, spuse Simon. Nu neajutorată în felul în care a fost fata de la subsol duminica trecută, ci pentru că nu vei putea să faci nimic pentru a controla felul în care se va dezvolta plăcerea ta, şi nici felul în care se va revărsa.

Natalie începu să fie din nou nervoasă.

— Va fi în cadrul unui grup?

— Nu, vei fi tu şi un singur bărbat.

— Este cineva cunoscut?

— A, da, spuse Simon, iar ea putu să distingă o notă clară de satisfacţie în vocea lui. Îl ştii foarte bine, într-adevăr.

— S-a întors Anil pentru un al doilea weekend? întrebă ea nerăbdătoare.

Simon înlemni.

— Anil?

— Da, trebuie să ţi-l aminteşti. A fost ales pentru mine, sâmbăta trecută după…

— Da, desigur, Anil. Nu, îmi pare rău să te dezamăgesc, dar Anil nu este aici weekendul acesta.

— Atunci cine este bărbatul?

— Păi, eu, desigur, spuse Simon. Noapte bună.

Şi părăsi încăperea, lăsând-o pe Natalie să se îmbrace şi să-şi ducă trupul frustrat şi încins înapoi în camera ei.

Ştia că avea să se masturbeze la duş, altfel nu avea nicio şansă să adoarmă. Dar plăcerea nu avea cum să fie la fel ca atunci când Craig sau Simon i-ar fi oferit-o. În orice caz, Simon, cu ultimele sale cuvinte la ieşirea din cameră, îi mai tăiase din satisfacţia pe care ar fi putut-o obţine. Căci era, acum, din nou foarte nervoasă în legătură cu lecţia următoare.

Capitolul 14

Dimineaţa următoare, Natalie fu trezită de sunetul uşii ei deschise cu putere. Se ridică în şezut în pat, cu inima bătându-i nebuneşte.

— Ce se întâmplă? întrebă ea, înspăimântată, în timp ce Simon se îndrepta uşor către ea.

— Nimic, spuse el brusc şi, înainte ca ea să poată spune un alt cuvânt, îi acoperi ochii cu o legătură mătăsoasă.

Frica îi inundă corpul, iar ea încercă să se întindă în sus şi să vadă ceva.

— Nu atinge legătura, o avertiză el. Dacă o îndepărtezi, atunci va trebui să pleci. Face parte din lecţia ta.

— Ce-mi vei face?

Se dispreţui pentru tremurul uşor din vocea sa.

— Gata cu întrebările.

Şi cu asta, o trase din pat şi îi scoase cămaşa de noapte peste cap, după care îi legă încheieturile în faţă, cu o bucată de coardă moale. Imediat, ea se simţi atât neajutorată, cât şi vulnerabilă. Deşi încheieturile nu erau legate strâns, iar ea ştia că ar putea oricând să se elibereze, mai ştia şi că, dacă ar fi făcut-o, ar fi însemnat acelaşi lucru: că trebuia să plece. Coarda reprezenta simbolul supunerii sale.

În ciuda faptului că înţelegea motivul pentru care i se întâmplau aceste lucruri, lui Natalie îi era frică, iar frica ei crescuse când Simon o scosese foarte autoritar afară din dormitor. Pe hol, se auzeau voci, desigur, ale celorlalţi cursanţi care mergeau la micul dejun. Când Simon îşi retrase mâinile de pe umerii ei şi se îndepărtă puţin, ea începu să se tremure de umilinţă.

Natalie realiză cum trebuia că arăta în ochii celorlalţi, stând acolo total expusă. Dar, în timp ce se simţea umilită, deveni şi excitată de situaţie. Îşi putea simţi sfârcurile întărindu-se şi apăruse o pulsaţie între coapse, o durere surdă care îi spunea foarte clar că începea să se înfierbânte.

— Ni se permite să o atingem? auzi un bărbat întrebând.

— Sigur că da, spuse Simon.

Instinctiv, Natalie făcu un pas în spate, dar se trezi prinsă lângă peretele holului. Mâinile acelui bărbat străin se întinseră spre ea şi-i atinseră sânii timp de câteva minute. Apoi simţi o limbă care îi lingea vârfurile dureroase ale sfârcurilor, câteva secunde, după care, cu un râs delicat, bărbatul merse mai departe.

— Stai acolo unde eşti, îi ordonă Simon. Mă întorc în zece minute.

— Zece minute?! ţipă Natalie. Nu pot sta aici, afară, zece minute!

Dar protestul ei era în van, deoarece nu mai primi niciun răspuns. Era lăsată să tremure, singură, aşteptând întoarcerea lui Simon.

În jurul ei se auzeau peste tot sunete de uşi închizându-se şi deschizându-se şi, la intervale regulate, oameni care treceau pe lângă ea. Uneori, o mângâiau nişte mâini, câteodată de femeie, altădată de bărbat, dar atingerile erau doar pasagere. Erau suficiente pentru a-i stimula simţurile niciodată suficiente pentru a susţine gradul de excitaţie. Excitaţie care, dacă ar avea curajul să recunoască, începuse în momentul în care Simon o trăsese jos din pat.

După o vreme, păru că toată lumea plecase la masă, fiindcă uşile încetară să se mai închidă şi să se mai deschidă şi nu o mai atingea nimeni. Acum, Natalie începu să se simtă furioasă — furioasă pe Simon, pe ceea ce îi făcea, şi furioasă pe ea însăşi pentru că se excitase. Apoi, după ce mai trecu un timp, începu să se îngrijoreze.

Pe măsură ce diverse emoţii îi străbăteau corpul, îi creştea şi starea de excitaţie sexuală. Tânjea după întoarcerea lui Simon şi după atingerea sa, între coapsele ei, pentru a-i potoli durerea profundă, pulsatilă care o scotea din minţi. Dar nu îndrăznea să se mişte. Bănuia că era filmată şi că, de undeva, Simon o privea pe un monitor sau la televizor.

În final, când tocmai începuse să se gândească să-şi scoată legătura de la ochi, simţi două mâini care o prinseră de talie şi sări în sus, speriată.

— Sunt eu, spuse Simon calm. Îţi cer scuze, dar a trebuit să vorbesc la telefon.

— Nu te cred, şuieră ea.

— Mă întreb de ce oare, spuse el batjocoritor.

— Ştiu că ai vrut să mă umileşti, zise ea furioasă.

— De ce aş vrea să fac asta?

— Deoarece eşti supărat pe mine din cauza interviului de la mine din redacţie.

Pentru câteva clipe, se aşternu tăcerea. Apoi Simon îi răsuci sfârcul drept, mult mai tare decât o făcuse până atunci. Ea ţipă, cu un amestec de durere şi plăcere.

— Asta a fost o răutate, spuse ea cu reproş.

— Nu amestec afacerile din timpul săptămânii cu munca mea de aici, de la Paradis, şi nici tu n-ar trebui să o faci.

— Nu te cred.

— Ăsta este dreptul tău. Vino, doar nu vrei să stai aici toată ziua, nu? Oamenii au să se întoarcă de la masă în curând. Vreau să te duc în camera de instrucţie înainte ca ei să înceapă să sosească.

— Doar nu mă duci sus dezbrăcată, protestă ea.

— Nu văd cine m-ar putea opri.

Şi cu asta, Simon o prinse de încheieturile legate şi începu să o conducă de-a lungul coridorului şi în sus pe scări. Lui Natalie i se păru foarte dificil să se ţină după el. Era oribil să nu vadă ce se petrecea şi să nu se poată mişca, deoarece, fiind nervoasă, se tot ciocnea de lucruri.

— Ştii, nu avem margini de prăpăstii pe aici, spuse Simon. Nu ai cum să te prăbuşeşti de pe nimic.

— Scoate-mi legătura de la ochi.

— Mă tem că nu se poate, nu înainte de a se termina lecţia. Ai grijă cum mergi. Doar doi paşi şi ajungem la platformă.

În sfârşit, îl auzi deschizând o uşă. Apoi o conduse în ceea ce presupuse a fi camera de instrucţie, dar nu ştia dacă era aceeaşi cu cea pe care o mai folosiseră.

Brusc, Simon o luă pe sus, o împinse pe podea până când aproape căzu pe o grămadă de perne. În timp ce căuta cu disperare să se sprijine de ceva, cu mâinile legate, nu se putu abţine să nu admire suprafaţa din mătase a pernelor. Natalie observă că, din moment ce nu putea vedea, simţul tactil era mult mai puternic.

Simon aranjă pernele astfel încât partea superioară a corpului ei să fie sprijinită, iar apoi îi desfăcu picioarele şi se îndepărtă de ea.

— Unde pleci? întrebă ea cu teamă în glas, îngrijorată că ar putea fi lăsată din nou singură.

— Este în regulă, sunt încă aici, o linişti el.

Câteva secunde mai târziu, ea îi simţi mâinile pe coapse. Apoi, îi vârî capul între picioare şi îl

simţi cum îi îndepărtează labiile şi cum îi linge clitorisul.

Limba lui era rece ca gheaţa, iar ea trase un ţipăt de surprindere. După câteva secunde, în timp ce răceala intensă începu să se mai înmoaie, el îşi închise gura peste orificiul vaginului şi îşi înfipse limba adânc în ea, până când o făcu să se zbată cu frenezie. Apoi, tocmai când întregul trup îi era în ascensiune spre un orgasm, el se opri şi îi apropie picioarele. Frustrată, Natalie scoase un oftat de disperare.

— Aşteaptă o clipă, îi ordonă Simon, iar când mâna lui îi desfăcu din nou picioarele, ea era din nou gata să-i simtă răceala limbii.

Dar, de data aceasta, limba lui era foarte caldă, ca şi cum ar fi ţinut în gură ceai sau cafea fierbinte. Şi, din nou, carnea ei fu răscolită, numai că, de data aceasta, de o căldură neaşteptată.

Putea să-şi simtă trupul prăbuşindu-se în interior, tremurând, străbătută de un nou val ameţitor. Când el îşi mişcă limba înăuntrul ei, ea simţi cum apăreau primele spasme uşoare de plăcere.

— Este prea curând, murmură Simon pentru el însuşi.

Încă o dată, Natalie scoase un ţipăt de disperare, căci el îi apropiase din nou coapsele, iar ea fu lăsată aşa, excitată, frustrată şi fără stare pe grămada de perne.

Simon ieşi din nou din cameră, de data asta timp de aproximativ zece minute, după aprecierea lui Natalie. Apoi, tocmai când răbdarea ei era pe sfârşite, el se întoarse. Fără un cuvânt, o întoarse pe burtă şi mâinile lui puternice începură să-i maseze muşchii din jurul cefei, iar apoi coborî spre fese. Curând se zvârcolea, frecându-se de perne, înnebunită să-şi stimuleze singură clitorisul, fiindcă degetele lui refuzau să-i atingă bumbul dureros de carne, pulsând de dorinţă.

— Stai liniştită, îi ordonă el. Să nu-ţi mai zic a doua oară.

— Nu mă pot abţine, e atât de bine, gemu ea.

— Ai grijă să nu termini până când nu-ţi dau permisiunea.

Încă mult timp, Simon continuă să-i maseze şi să-i mângâie spatele şi fesele. Apoi, limba sa călători încetişor, aţâţător, în sus, din tălpi până la glezne, apoi la scobitura din spatele genunchilor şi, în final, se opri în mica adâncitură de la baza coloanei. Îi putea auzi respiraţia grea. Era clar că şi excitaţia lui creştea în acelaşi ritm cu a ei. Dar asta nu o satisfăcea pe Natalie: corpul ei se simţea atât de umflat de excitaţie încât avea senzaţia că pielea i-a rămas mică şi totuşi, el nu-i oferea nicio eliberare de tensiunea incredibilă.

O aţâţase atât de lent şi de atent, încât simţea furnicături de dorinţă în întregul corp, iar atunci când el o părăsi pentru o clipă, ea simţi cu certitudine că, imediat ce i se va permite, va avea un orgasm. De-abia când Simon se întoarse şi începu să-i desfacă fesele, se gândi Natalie că ideea lui de satisfacere poate să nu fie aceeaşi cu a ei.

Se încordă de nervozitate. Apoi, îl simţi cum îi împrăştia un gel lubrifiant între fese şi dedesubt, astfel încât labiile şi clitorisul fură rapid acoperite de lichidul rece. Doar faptul că-l împrăştia o excita şi mai tare, şi ea începu să geamă de plăcere căci simţea cum o străbat înţepături fierbinţi, delicioase.

— Eşti aşa de udă că nu prea mai ai nevoie de ăsta, murmură el, în timp ce degetele penetrară deschizătura din faţă, câteva momente.

Natalie fu scuturată de un tremur din cap până în picioare, căci el îi apăsase delicat pe punctul G, iar pentru o clipă îngrozitoare avu senzaţia că o să-şi dea drumul. Apoi, cu un efort supraomenesc, îşi distrase atenţia de la senzaţia magnifică pe care i-o oferea Simon, şi momentul periculos trecu.

— Foarte bine, spuse el apreciativ. Acum, haide să vedem cum îţi place asta.

Mâinile lui se mutară de sub ea în sus, spre fese, iar acum Natalie putea simţi ceva care îi tatona intrarea în rect, ceva mare şi ascuţit. Scoase un ţipăt de protest.

Simon îi masă scurt clitorisul întărit, până când se relaxă din nou.

— Chiar că trebuie să înveţi să te bucuri de ăsta, şopti el. Cu siguranţă va fi important duminică.

Înainte ca ea să răspundă, Simon îşi răsuci mâna stângă şi-i inseră vibratorul în deschizătura din spate. Imediat ce intră în ea, îl porni. Acesta începu să vibreze şi să pulseze, stimulându-i nervii de sub pielea subţire ca hârtia. Foarte lent, disconfortul iniţial dispăru, dar durerea puternică dintre coapse deveni şi mai mare, iar ea era gata să scoată un suspin de frustrare. Era aşa de aproape de orgasm, totuşi, din cauză că avea mâinile legate, era incapabilă să se atingă.

— Spune-mi ce-ţi doreşti, şopti Simon.

— Vreau să îmi dau drumul, gemu Natalie.

— Atunci, dă-ţi!

— Nu pot! Am nevoie de mai mult decât atât.

— Spune-mi ce să fac şi o să fac. Atunci când o voi face, îţi poţi da drumul.

Ezita să-i spună, pentru că o făcea să se simtă şi mai neajutorată, mai dominată de el. Dar după alte câteva momente de stimulare neîncetată, între fese, nu se mai putu abţine.

— Vreau să-mi atingi clitorisul, murmură ea.

— Vorbeşte mai tare, spuse Simon.

— De ce îmi faci *asta*?

— Ce îţi fac?

— Mă torturezi.

— Face parte din curs. Crede-mă, nu este personal. Nu aş fi îndrăznit să fac asta dacă nu era în program.

— Te rog, lasă-mă să-mi dau drumul! ţipă ea.

— Va trebui să-mi spui ce să fac, îi reaminti el.

— Atinge-mi clitorisul! strigă Natalie cu vocea ascuţită. Vreau să-l atingi uşor, să-l baţi cu buricul degetului până când îmi dau drumul.

Imediat, Simon îşi vârî mâna dreaptă sub ea, în timp ce cu stânga continua să ţină strâns vibratorul. În sfârşit, Natalie simţi degetele lui alunecând peste carnea ei înnebunită, până când localiză micul centru al plăcerii ei. În timp ce ea îşi ţinea respiraţia, Simon îi masa uşor clitorisul — şi apoi, cum îl rugase ea, începu să-l atingă ritmic, cu buricul degetului inelar.

Instantaneu, valuri de plăcere îi sfâşiară trupul şi muşchii i se contractară într-un uriaş spasm de extaz care o făcu să se rostogolească neputincioasă peste perne. Tot timpul când avu orgasmul, vibratorul continuă să-i stimuleze terminaţiile nervoase de la anus. Avea senzaţia de orgasm prelungit, pentru că nici nu-şi amintea dacă avusese vreodată unul care să dureze atât de mult.

În cele din urmă, trupul ei obosit rămase nemişcat. Simon îşi retrase mâna de sub ea şi în acelaşi timp opri vibratorul.

— Aşa, a fost bine. Acum, să vedem cât de repede poţi avea din nou un orgasm. Cred că pot să te setez cam la cinci minute.

— Cum adică *să mă setezi*? sări Natalie. Nu te poţi aştepta să am orgasm la ordin.

— Sigur că mă aştept şi poţi să o faci. Ai o pauză de două minute, după care o luăm de la început.

Numai că de această dată nu voi mai folosi niciun vibrator.

Nu înţelegea ce voia să spună, şi nici ce voia să facă. În acel moment, nu se putea gândi decât că era puţin probabil să se excite din nou într-un timp aşa de scurt.

Încă incapabilă să-şi dea seama de ceea ce va urma, rămăsese întinsă şi aştepta. Cele două minute trecură incredibil de repede, căci, după un timp care ei i se păru de două secunde, simţi mâna lui Simon pe sânii ei. Pentru câteva clipe, îi mângâie. Deşi, iniţial, ea nu răspunse, de îndată ce el începu să-i lingă şi să-i sugă carnea sensibilizată, îşi simţi sfârcurile întărindu-se din nou.

— Vezi? murmură el, cu gura lipită de urechea ei. Va fi chiar simplu pentru tine.

Natalie ştia că el se înşela. Doar pentru că i se întăriseră sfârcurile nu însemna că va fi capabilă de un alt orgasm. Dar, apoi, în timp ce era întinsă, aşteptând să o atingă şi prin alte părţi, el o luă prin surprindere, ridicând-o de pe perne.

În prima secundă, se împletici şi se propti de el, simţindu-i muşchii încordaţi. Braţele lui îi încolăciră trupul pentru a o ajuta să-şi recapete echilibrul, iar în acel scurt moment, ea simţi că acea îmbrăţişare fusese personală, că îi păsa de ea. Apoi, ca şi când ar fi fost nerăbdător să corecteze acea primă impresie, Simon începu să o tragă brutal, traversând covorul, iar Natalie îşi înfipse degetele de la picioare în el, temându-se de ceea ce avea el de gând să facă.

— Nu începe acum să opui rezistenţă, o somă el. Te-ai descurcat atât de bine până aici.

— Aş vrea să pot vedea.

— Este mai bine aşa. Senzaţiile sunt mult mai intense.

Era adevărat. Trupul ei nu mai fusese niciodată atât de viu, dar adevărul era că nu-i mai plăcea să fie atât de neajutorată, iar având şi mâinile legate, o făcea să fie şi mai vulnerabilă. Nu era dificil pentru Simon să o ducă aproape în braţe, în colţul opus al camerei şi acolo să o pună în picioare, cu spatele sprijinit de perete. Apoi îi ridică mâinile legate deasupra capului şi i le ţinu acolo.

Tot corpul lui o presa, iar ea putea simţi cât de excitat era. Mişcându-se cu atenţie, Simon îşi freca pelvisul de ea, încet, aprinzând, în mod voit, primele scântei de excitaţie în trupul ei obosit. Fiindcă Simon era cel care făcea asta, simţi bucuria triumfului, căci asta era tot ce-şi dorise. Natalie dorise să-l simtă în ea, să o posede, nu doar din datorie, ci din dorinţă.

— Mai ai trei minute, îi şopti el.

Ea îşi împinse şoldurile în faţă, spre el, pentru a încerca să-şi grăbească orgasmul.

— Tu nu ai voie să te mişti, zise Simon. Trebuie să mă aştepţi pe mine să îţi ofer plăcere.

— Dar nu este corect, nu dacă trebuie să am orgasm în trei minute.

— Încetează să mi te opui, încetează să te gândeşti că ai face tu mai bine decât mine. Nu am cunoscut pe cineva mai încăpăţânat decât tine, murmură el.

Apoi îi simţi gura pe partea laterală a gâtului. Dinţii lui îi ciupiră uşor pielea de sub urechea stângă, iar apoi începu să se frece puternic de ea, în timp ce scotea sunete joase în gâtlej.

Şi Natalie suspina, deja, deoarece valuri de excitaţie începură să o inunde. Îşi simţi labiile desfăcându-se pentru a-l primi, disperată să-l simtă astâmpărându-i golul dureros, înfometat dintre coapse. Când Simon intră brutal în ea, Natalie scoase un ţipăt de plăcere.

— Ţi-a plăcut, nu-i aşa? o întrebă el.

— Da, gemu ea.

Imediat, şoldurile lui Simon se opriră, aşa încât, deşi încă îl putea simţi în ea, nu exista alt stimul. Îi venea să se zbată din cauza frustrării, căci fusese atât de aproape de a-şi da drumul, într-un echilibru

atât de fragil, la marginea plăcerii fierbinţi, delicioase.

— Îmi pare rău, spuse ea. Nu mi-am dat seama că este greşit să vreau să te simt în mine.

Spre uşurarea sa, vorbele ei fuseseră tot ce-i trebuise lui Simon să audă pentru a continua, căci, imediat ce le rosti, el începu din nou să o penetreze.

Natalie îi auzea respiraţia gâfâită. În timp ce intra şi ieşea din ea, frecarea dintre trupurile lor înlănţuite şi transpirate crescu intensitatea stimulării pentru amândoi, aşa că, în câteva secunde, erau complet pierduţi în intensitatea acuplării lor.

Umerii lui Natalie se frecau de zid. Era greu pentru ea să stea confortabil, dar nu-i păsa. Simon o poseda atât de sălbatic, condus, în mod clar, de dorinţă, încât ea avu certitudinea că avusese dreptate în privinţa lui. Chiar simţea ceva pentru ea, ceva mai mult decât pentru celelalte fete înscrise la curs. Dându-şi seama de acest lucru şi ştiind că el îşi pierduse acum controlul asupra propriului corp, Natalie, conştientă de faptul că ajungea să depăşească limita de timp, îşi încordă muşchii vaginali în jurul lui. Imediat după aceea, plăcerea care crescuse în adâncurile ei explodă într-un spasm devorator care puse stăpânire pe ea.

Orgasmul lui Simon veni la câteva secunde după aceea. Amândoi gemeau şi tremurau din cauza muşchilor care li se contractau, inundaţi de val după val de extaz, până într-un final, când amândoi se liniştiră. Natalie se sprijini de perete, dorindu-şi să fi putut vedea expresia de pe faţa lui Simon.

Pentru câteva momente, Simon rămăsese aplecat peste ea, până când îşi recăpătă suflul. Apoi, aproape împotriva voinţei lui, se retrase din ea şi îi eliberă mâinile. Ea îi simţi degetele dezlegând-o.

— Poţi să-ţi scoţi legătura de pe ochi, îi spuse el, iar ea fu mulţumită să-i audă vocea încă tulburată.

Încetişor, ea îşi scoase banda din catifea neagră de la ochi. Dar nu fusese suficient de rapidă, pentru că, până clipi, încercând să-şi limpezească vederea, Simon se întoarse cu spatele, împiedicând-o să-i vadă expresia feţei.

— Am reuşit să mă încadrez în timp? întrebă Natalie.

— Sigur că da.

Acum vocea lui era din nou stăpânită.

— Devii extrem de eficientă în arta supunerii totale. Să sperăm că mâine îţi va fi de folos.

Natalie se uită fix la el, iar toată plăcerea din ultimele minute dispăru, căci îşi aminti de subsol.

— Chiar o să fiu mâine expusă de-adevăratelea? îl întrebă.

Simon se uită fix în ochii ei. Pentru prima oară, îl văzu tulburat.

— Mă tem că da, spuse el cu blândeţe.

Capitolul 15

Simon îi explică lui Natalie că restul zilei de sâmbătă îl va însoţi la lecţiile pe care urma să le ţină. Într-un fel, era uşurată că nu i se cerea să facă ceva prea solicitant. Dar, pe de altă parte, simţi o umbră de dezamăgire că nu va mai avea ocazia să fie, din nou, singură cu Simon.

Toată dimineaţa îl urmări cum îşi ţinea cursul pentru femei aflate la prima lor vizită. Majoritatea se luptau, la început, cu restricţiile care le fuseseră impuse, iar câteva găsiră extrem de dificil să se lase legate şi excitate fără a avea niciun control asupra situaţiei. În timp ce le privea luptându-se să-şi înfrângă instinctele, Natalie îşi aminti cum se simţise ea la prima ei vizită. Ar fi vrut să le spună că ceea ce susţinea Rob Gill era adevărat, că, dacă s-ar supune, ar primi mai multă plăcere decât şi-ar putea închipui vreodată. Dar ştia că asta era ceva ce trebuiau să înveţe singure.

După masă, Natalie împreună cu alte câteva femei fură scoase în grădină. Acolo, Simon le arătă un bărbat legat de un copac, cu o bandă îngustă împrejurul taliei. Li se permise să-l atingă şi să-l mângâie, menţinându-l excitat la maximum întreaga după-amiază. Era evident că bărbatul era obişnuit să-şi obţină plăcerea proprie când şi cum voia, fiindcă, la început se enervă foarte tare din cauză că era mereu adus aproape de orgasm şi abandonat în ultima clipă. Pe măsură ce timpul trecea, furia lui se transforma în umilinţă: când Natalie îi mângâie uşor testiculele umflate şi-şi trecu degetele peste coapsele şi fesele lui, el o imploră să-i strângă penisul întărit şi să-i permită să ejaculeze.

— E prima oară când te aud adresând o rugăminte, remarcă Simon, în timp ce Natalie, fără tragere de inimă, îi făcea loc altei fete să continue tortura dulce a bărbatului aţâţat. Poate că începi să înveţi ceva, în cele din urmă.

— Îmi doresc să nu fi venit niciodată aici! strigă bărbatul.

— Vrei să spui că te gândeşti să pleci? întrebă Simon.

Pentru o clipă, toată lumea tăcu, aşteptând să vadă dacă acesta era elevul cu care Simon dădea greş. Dar, în final, bărbatul clătină din cap.

— Am plătit bani frumoşi pentru asta — aş face bine să termin, măcar, murmură el, ireverenţios.

Simon zâmbi.

— Cred că începi să te distrezi.

Natalie suspectă că era adevărat — deşi, în mod clar, foarte dornic de eliberarea sexuală, trupul bărbatului tremura de excitaţie. Când una dintre fete se frecă de piciorul său, până când avu orgasm, corpul acestuia fu zguduit de plăcere, în ciuda faptului că el încă nu primise permisiunea de a ejacula.

Abia cu o oră înaintea cinei, i se permise sărmanului bărbat să ejaculeze. Natalie urmări, cu gura uscată de excitaţie, cum una dintre fete îi luă penisul în gură, mişcându-şi buzele şi limba ca o cunoscătoare în jurul penisului său umflat. Cu un geamăt zgomotos de plăcere, el ejaculă, mişcându-şi şoldurile violent. Tot corpul îi era încordat, scuturat de spasme, dar, în cele din urmă, se linişti, rămânând nemişcat.

Lăsându-l legat de copac, femeile intrară înapoi în casă, pentru a se schimba pentru cină.

— Voi veni să te văd în cameră, după ce termini de mâncat, spuse Simon, prinzând-o pe Natalie de braţ. Mai sunt câteva lucruri pe care trebuie să ţi le arăt pentru mâine.

La ora zece, mult după ce fusese convinsă că Simon uitase, Natalie auzi o bătaie uşoară în uşă.

— Mai eşti trează? o întrebă el.

Natalie deschise uşa.

— Desigur. Mi-ai spus că vei veni. Nici nu am îndrăznit să mă bag în pat.

— Sunt încântat să aud asta. Adevărul este că ar fi trebuit să ajung mai devreme. Rob vrea să fii în formă mâine-dimineaţă, dar am fost reţinut de o elevă foarte recalcitrantă. Din fericire, şi-a băgat minţile în cap acum, dar a fost mult mai dificilă chiar şi decât ai fost tu weekendul trecut.

Natalie deja învăţase să se stăpânească şi să nu muşte momeala. Ar fi vrut să protesteze că ea nu fusese niciodată atât de dificilă, dar decise să păstreze tăcerea şi să-i arate lui Simon cât de mult se schimbase. El o privi gânditor pentru o clipă.

— Am impresia că eşti puţintel cam prea îmbrăcată.

Fără să mai aştepte să spună altceva, Natalie îşi scoase hainele şi rămase în picioare în faţa lui. Fu uimită să constate că nu se mai simţea timidă sau jenată, ci, mai degrabă, mândră.

— Voiai să ştii pentru ce era bara, continuă Simon, arătând cu capul spre bara din lemn suspendată de tavan. Este o replică mică a aceleia de care vei fi legată mâine. Sunt aici pentru a te ajuta să te obişnuieşti cu poziţia în care va trebui să stai.

— Nu sunt sigură că voi face faţă mâine, mărturisi Natalie.

— De ce nu? Te descurci atât de bine.

— Mă gândesc că mă vor privi atâţia oameni, excitându-se cu umilinţa la care voi fi supusă.

— Şi cu plăcerea pe care o vei simţi, adăugă Simon.

— Cred că asta este şi mai grav.

— Nu poţi da înapoi acum.

Vocea lui Simon era precipitată.

— Ai ajuns atât de departe şi te-ai descurcat incredibil de bine. În plus, eu voi fi acolo şi te voi privi.

— Asta ar trebui să-mi dea curaj?

El păru puţin stânjenit.

— Păi, nu sunt eu îndrumătorul tău?

— Doar atât?

— Vino aici, spuse el grăbit, evident nerăbdător să schimbe subiectul. Vreau să te apleci în faţă, peste bară şi să-ţi prinzi gleznele cu mâinile. Crezi că poţi face asta?

Natalie nu era prea sigură. Dar, după ce Simon puse o pătură peste bara din lemn, ea se aplecă în faţă şi îşi dădu seama că, atâta timp cât torsul stătea peste bară, putea să-şi prindă gleznele.

— Nu e prea confortabil, murmură ea.

— Nici nu este concepută în acest scop.

Apoi Simon se duse în spatele ei şi Natalie îi simţi mâinile mişcându-se pe fesele ei, în jos, până la carnea bine întinsă de pe partea posterioară a coapselor. Apoi, foarte încet, degetele lui se plimbară mai jos, gâdilându-i părul pubian până când Natalie se udă şi-şi simţi labiile începând să se umfle.

— Vezi, nu-i aşa de rău, nu?

Corpul lui Natalie tremura de excitaţie.

— Nu, dacă asta este tot ce am de făcut, admise ea.

— Poate să fie puţin mai complicat decât atât, recunoscu Simon. Dar măcar acum eşti familiarizată cu poziţia.

Da, era, dar ştia că nu va putea sta mult timp aşa.

— Ce se va întâmpla dacă voi avea nevoie să mă îndrept şi să mă întind? întrebă ea, glumind doar

pe jumătate.

— Nu ştiu de ce, dar am impresia că nu va exista o astfel de alegere. Bine, acum îi pot spune lui Rob că eşti suficient de suplă pentru a fi fata de pe grindă.

— Vrei să spui că dacă nu aş fi fost capabilă să fac asta, altcineva mi-ar fi luat locul?

— Da, dar ţi s-ar fi dat altceva de făcut. Poate ar fi fost mai rău.

— Sau poate că ar fi fost mai bine, accentuă ea.

— Adevărat. Acum treci la culcare. Voi fi aici la ora şase, pentru a te conduce. Lui Rob îi place să fie totul aranjat la timp.

— La şase! Şi la ce oră vor veni ceilalţi rezidenţi pentru a privi cum sunt satisfăcută?

— După micul dejun.

— Dar asta înseamnă cu trei ore mai târziu!

— Voi fi cu tine în tot acest răstimp, pentru a te pune în dispoziţia necesară. Noapte bună.

Simon ieşi din cameră aşa de repede, încât Natalie nu avu timp să se dea jos de pe bară şi se întrebă dacă o făcuse special pentru a-i împinge nervii la limită. Dacă da, reuşise, căci avu o noapte agitată.

Când Simon sosi să o ia, la ora şase, dimineaţa următoare, Natalie era deja trează şi îmbrăcată.

— O noapte proastă? întrebă el plin de solicitudine.

— Mi-am pus ceasul să sune, minţi ea.

— Câtă cooperare din partea ta. Nu cred că vrei să mănânci, dar ai vrea o cafea, înainte de a coborî?

— Cred că o să beau un pahar cu apă.

Simon îi aduse unul din baie. Apoi, în linişte, coborâră spre subsol. Din nou, fu neplăcut impresionată de întunericul de acolo şi, imediat ce coborâră din lift, începu să tremure de frică.

— Fii curajoasă, îi şopti Simon. Aproape s-a terminat. După ce treci de ziua de azi, vei deveni membru cu drepturi depline al Paradisului. Asta înseamnă că te vei putea întâlni cu oameni cu mintea deschisă ca şi tine, deoarece vei primi o listă completă a celorlalţi membri la plecare.

— Tu eşti singura persoană de aici care mă interesează, spuse Natalie.

Simon ignoră cuvintele ei şi o împinse grăbit spre camera unde urma să fie expusă.

— Te poţi schimba aici, spuse el, în timp ce intrau în camera cu pereţi din piatră, cu tavanul jos şi întunecoasă. Vei purta un portjartier, ciorapi şi pantofi cu tocuri înalte. Hainele tale vor fi luate până când vei termina.

După ce se schimbă, Simon o puse pe Natalie să se plimbe în jurul camerei pentru a o studia. De data aceasta, era foarte conştientă de trupul ei, în timp ce defila în faţa lui.

— Stai dreaptă, îi comandă el. Ar fi trebuit să înveţi să fii mândră de trupul tău.

— Sigur poţi înţelege cât sunt de nervoasă astăzi, replică ea.

Simon oftă.

— Chiar credeam că deja ai reuşit să te controlezi şi să nu mai dai replica. Bine, asta este grinda peste care te vei apleca. Este destul de asemănătoare cu cea din camera ta.

— Este mult mai lată, remarcă Natalie.

— Asta pentru a o face mai confortabilă pentru tine, căci vei sta aplecată peste ea mai mult timp. Uite, îţi aşezi burta pe zona căptuşită, ca să fie mai comod. Aşa, întinde-te în faţă şi prinde-ţi gleznele cum ai făcut aseară.

Natalie era aşa de preocupată de felul cum avea să arate în faţa spectatorilor, încât nu auzi sunetul cătuşelor decât după ce Simon îi legase deja gleznele de încheieturile mâinilor. Acum nu se mai putea mişca într-o altă poziţie, rămânând aşa, aplecată peste bară, cu tot corpul încordat şi cu picioarele drepte.

Mutându-se în faţa ei, Simon se aşeză pe vine şi începu să-i mângâie sânii cu mâna stângă. Stoarse moviliţa de carne moale până când Natalie începu să geamă de plăcere, iar apoi îi luă pe rând câte un sfârc în gură, sugându-l cu îndârjire, înainte de a linge vârfurile încordate. Valuri delicioase de plăcere îi inundau corpul, iar simţurile ei trimiteau săgeţi de excitaţie până în măduva oaselor.

Acum, Simon îşi puse mâna dreaptă pe coapsele ei îmbrăcate în ciorapi din mătase şi-i atinse delicat părul pubian înainte de a-şi pune mâna căuş peste vulva ei, presând în sus, astfel încât în pântecul ei începu să apară o presiune.

— Eşti gata să-ţi dai drumul într-o clipă, nu? şopti el. Este în regulă, o poţi face, pentru că suntem la antrenament. Dar nu vei avea voie să termini când oamenii vor fi aici — indiferent de ceea ce-ţi voi face eu.

— Dar sunt legată ca să-mi dau drumul! strigă Natalie cu disperare.

— Păi, sigur că eşti, asta este ideea. De fiecare dată când ai orgasm, trebuie să-mi ceri scuze şi să mă rogi să te pedepsesc.

— Să te rog să mă pedepseşti? strigă ea, cu neîncredere în voce.

— Exact.

— Ăsta este cel mai umilitor lucru pe care l-am auzit vreodată!

— Ştiu. De aceea şi este testul tău final.

Tot timpul cât vorbiră, el continuă să-i maseze sânii cu mâna stângă, în timp ce mâna dreaptă îi presa vulva, până când toate senzaţiile delicioase se uniră într-un orgasm magnific ce o străbătu cu sălbăticie.

— Acum o să merg să iau micul dejun, spuse Simon, plimbându-şi un deget de-a lungul coloanei ei. Când mă voi întoarce, voi aduce cu mine şi câţiva spectatori. Iar atunci va începe adevăratul test.

După ce el ieşi, Natalie se chinui să se aşeze mai confortabil, iar apoi, după ce corpul i se linişti, se gândi la ceea ce fusese viaţa ei înainte de a veni aici, la Paradis. Se întreba cum naiba reuşise să ajungă în halul ăsta — goală, legată şi complet pierdută într-o lume depravată, întunecată de senzualitate erotică pe care ea, niciodată, nici în cele mai sălbatice vise ale ei, nu şi-ar fi putut-o imagina.

Din cauza lui Jan se afla ea aici, iar acum înţelegea de ce se schimbase Jan atât de mult în urma vizitei sale aici. Era imposibil pentru Natalie să-şi imagineze o reîntoarcere la vechea ei viaţă, odată ce lecţia finală va lua sfârşit, deoarece acum trupul ei era obişnuit să fie satisfăcut în moduri diferite. Avea nevoie de acest gen de stimulare pe care învăţase aici să o aprecieze. Nu-şi mai dorea să controleze bărbaţii, deoarece ştia că, lăsându-se subjugată de ei, avea să obţină o plăcere mai mare.

De asemenea, era evident după expresia feţei lui Simon că, supunându-se lui, ea reuşise să-l înrobească. Ştia cu absolută certitudine că el o dorea şi că, atunci când o poseda, plăcerea lui era la fel de intensă ca şi a ei.

Încă se căznea să înţeleagă cum se va împăca noua ei dorinţă de a se supune în viaţa sexuală cu viaţa ei de femeie de afaceri, când uşa grea din lemn se deschise cu zgomot, iar Simon se întoarse,

însoţit de un grup de clienţi şi de Marc, care o privise chiar la prima ei lecţie. Imediat se micşorară şi luminile. Apoi, un spot fu aprins, aruncându-şi strălucirea pe trupul ei întins peste grinda de lemn.

Din fericire, pentru că stătea cu capul în jos, nu trebuia să se uite la spectatori. În schimb, asculta cum Simon le explica pe îndelete că îi era interzis să aibă orgasm şi că va trebui să-l implore să o pedepsească dacă din greşeală sau din lipsa autocontrolului îşi dădea drumul. După ce termină de vorbit, ea auzi un murmur încet, ca de conversaţie în şoaptă, între spectatori. Apoi, pe când Simon se apropia de ea, totul fu cuprins de tăcere.

Stând în spatele ei, Simon se întinse peste ea, până când îşi puse mâinile pe umerii săi. Apoi, foarte tandru, el îi mângâie corpul expus. Îşi mişca mâinile într-un ritm egal, trecându-şi degetele peste carnea ei şi, din când în când, se mişca în jurul ei până în faţă, pentru a-i mângâia sânii.

La început, probabil din cauză că era privită, Natalie nu era deloc în pericol de a avea orgasm. Dar, pe măsură ce timpul se scurgea şi degetele cunoscătoare ale lui Simon îi frământau sânii sensibili şi îi mângâiau pântecul pe sub bară, primele furnicături de excitaţie începură să apară.

Din nou, Simon îşi folosi gura pe sânii ei. De data aceasta, când sfârcurile i se umflară, el le muşcă uşor cu dinţii, făcând-o să i se taie respiraţia de plăcere.

Mergând în spatele ei, din nou, Simon îşi strecură o mână sub ea. Îl simţi cum îi împrăştia o cremă groasă peste vulvă, acoperindu-i labiile mici şi clitorisul înainte de a se deplasa în sus, şi depărtându-i fesele ca să-i poată aplica lubrifiant în jurul intrării în rect.

Senzaţia era delicioasă. Răceala umedă a loţiunii combinată cu mişcarea degetelor lui o făcură rapid să geamă de extaz. Îşi simţea trupul încordându-se din cauza orgasmului care se apropia tot mai mult.

— O să-şi dea drumul, murmură unul dintre spectatori.

Cuvintele lui nu făcură decât să crească excitaţia lui Natalie.

— Fii atentă, o avertiză Simon blând; evident el ştia că Natalie nu se poate controla.

Sânii îi erau umflaţi şi pulsau, carnea era devorată de dorinţă. Apoi îl simţi frecându-se de ea, căci între timp îşi scosese penisul şi îi atingea cu capul labiile exterioare, alunecând uşor printre ele, în timp ce corpul ei îl sugea înăuntru. În timp ce se mişca rapid înăuntru şi în afară, atent să-i stimuleze punctul G cu fiecare penetrare, ea simţi cum în spatele clitorisului ceva îi pulsa puternic — iar apoi, fără avertisment, avu orgasm, iar senzaţia fierbinte de eliberare o copleşi.

Simon, care nu ejaculase, se retrase. Când vorbi, vocea lui era rece şi detaşată.

— După cum vedeţi, le spuse el spectatorilor excitaţi, ea nu a reuşit să se controleze. Acum, ca recunoaştere a eşecului ei de a se supune, mă va implora s-o pedepsesc.

Natalie, care încă era zguduită de efecte întârziate ale orgasmului, nu putea crede că asta i se întâmpla chiar ei. Deschise gura să ceară să fie pedepsită, dar cuvintele nu-i ieşeau. Chiar şi acum, în acest stadiu avansat al antrenamentului, tot era prea mult.

Nu voia să fie pedepsită, nu înţelegea de ce, pentru că tot ce făcuse fusese să-i permită sexualităţii ei să preia controlul. Plăcerea pe care o simţise fusese declanşată de faptul că Simon îi călăuzise trupul spre dorinţă. Nu era vina *ei* că-şi dăduse drumul, era a *lui* — a lui şi a regulilor de la Paradis.

În cameră se aşternuse liniştea. Tensiunea se simţea în aer, în timp ce toată lumea aştepta să vadă dacă ea va respecta instrucţiunile lui Simon.

— Aştept, Natalie, spuse Simon cu răceală, iar ea simţi o undă de iritare în vocea lui.

Încă nu se putea hotărî să rostească cuvintele, să fie atât de total dominată de Simon, dar acesta îi

puse mâna pe coccis. Putea simţi tensiunea din degetele lui şi, brusc, înţelese că acesta era un test la fel de important şi pentru ea, şi pentru el. Dacă nu făcea ceea ce i se spusese, dacă dădea greş, atunci şi Simon dădea greş, pentru că instruirea ei îi fusese încredinţată lui. De dragul lui, dar şi pentru ea însăşi, trebuia să se supună.

— Îmi pare rău că mi-am dat drumul, şopti. Te rog, pedepseşte-mă pentru că nu m-am controlat mai bine.

— Crede-mă, o voi face, spuse Simon.

Natalie îngheţă la auzul tonului său.

Atmosfera din cameră era electrizantă, fiindcă şi spectatorii, împreună cu Natalie, aşteptau să afle care va fi pedeapsa ei. După ce trecu un timp ce păru o eternitate, în care fusese ţinută în suspans, ea auzi o lovitură, ca şi cum ceva tare ar fi izbit bara, chiar în apropierea ei.

— Poţi ghici ce e? întrebă Simon.

Natalie ştia că era mânerul biciuştii de călărie. Imediat, corpul ei se crispă de frică, în timp ce mâna stângă a lui Simon se mişcă pe fesele ei şi coborî în jos peste coapse. Apoi, după o pauză pe care cu greu o suportă, ea simţi o înţepătură, chiar sub fese. Nu o durea propriu-zis, dar înţepase, iar ea ţipă în timp ce biciul lovi din nou, doar că, de data aceasta, o idee mai sus.

În total, biciul se ridică şi căzu de şase ori, şi niciodată de două ori în acelaşi loc. Pe când Simon o lovea ultima dată, Natalie îşi simţea pielea ca şi cum ar fi fost în flăcări. Căldura o excitase aşa de tare că se împingea în bară, încercând să-şi mărească presiunea pe burtă, deoarece corpul ei dezlănţuit căuta plăcere.

Era şocată de sine însăşi. Se întreba cum fusese posibil să devină atât de depravată. Cum putea cineva găsi plăcere în umilinţă şi disconfort? Nu ştia răspunsul, dar ştia adevărul, şi anume, că întregul scenariu era cel mai excitant lucru pe care îl făcuse vreodată.

Odată terminată pedeapsa, Simon aduse două femei din grupul de spectatori.

— Natalie a crezut întotdeauna că ea ştie cel mai bine ce i se potriveşte corpului ei, explică el. Şi ştiu din dosarul vostru că şi voi două credeţi acelaşi lucru. Dacă este adevărat, atunci înseamnă că îi va fi aproape imposibil să reziste încercărilor voastre de a o satisface.

— Vrei să spui că noi va trebui să-i provocăm un orgasm? întrebă una dintre fete.

— Dacă puteţi. Dar, desigur, Natalie va încerca să reziste.

Natalie îşi muşcă buza de jos de disperare, căci una dintre fete începuse să-i încercuiască areolele sânilor cu unghia ascuţită.

— Ştiu cât de bine e, şopti fata. Te va face să te simţi minunat. Apoi, când sfârcurile ţi se vor întări, o să le ciupesc. O să fie perfect — aşteaptă şi ai să vezi.

Cuvintele ei aproape o înnebuniră de dorinţă pe Natalie, deoarece erau foarte adevărate. În timp ce unghia fetei atingea delicat carnea care devenea rapid sensibilă, Natalie simţi cum începe să se ude între picioare. De cum i se întăriră sfârcurile, iar fata le ciupi, fu ţintuită de o senzaţie de plăcere dureroasă care o făcu să se lupte cu stoicism pentru a-şi controla orgasmul care se apropia cu repeziciune.

Exact în acest moment, când era atât de vulnerabilă, cealaltă fată se aşeză astfel încât să-i poată desface labiile lui Natalie cu mâinile. După care începu să mângâie cu limba carnea umedă şi fremătând de dorinţă.

— Nu, te rog, ţipă Natalie. Este atât de bine. Ştiu că o să-mi dau drumul.

— Ar fi trebuit să ai deja un control mai bun, spuse Simon cu severitate, iar ea îşi dori să fi fost aşa.

Nu voia să aibă un nou orgasm, nu mai voia să fie pedepsită în faţa tuturor acelor oameni. Dar era atât de excitată, încât îi era imposibil să se gândească la altceva. În secunda în care limba fetei se învârti uşor peste vârful clitorisului lui Natalie, corpul ei deveni rigid, iar ea scoase un ţipăt care anunţa că era cuprinsă de un nou orgasm.

Prima fată continuă să-i mângâie sânii, până când trupul i se linişti complet.

— A fost bine, murmură ea. De ce oare bărbaţii nu ne pot oferi acest gen de plăcere?

Natalie nu răspunse, deoarece ştia acum că fata se înşela. Unii bărbaţi chiar puteau să-i ofere aşa de multă plăcere — cu condiţia ca ea să vrea să-i lase.

— Un alt eşec, spuse Simon apăsat. Ştii ce ai de făcut.

Natalie se întrebă de câte ori avea să se repete această situaţie.

— Îmi pare rău, zise ea, cu vocea aproape şoptită de disperare. Chiar am încercat, din răsputeri.

— Nu ai încercat suficient, comentă el.

De data asta, nu avu prea mult de aşteptat ca să-şi dea seama care va fi pedeapsa. După câteva secunde, Simon îi depărtă fesele şi ea simţi capătul unui vibrator moale, ca de jeleu, cu care el îi presa deschizătura rectului. Datorită loţiunii pe care el i-o aplicase mai devreme, acesta alunecă înăuntru foarte uşor. În timp ce vibra în ea, excitându-i terminaţiile nervoase deja ultrastimulate, disconfortul iniţial dispăru repede, iar corpul ei răspunse prompt, printr-un alt orgasm. Natalie încercă plină de disperare să-l ascundă, atât de Simon, cât şi de spectatori.

— Se pare că a început să-ţi placă să fii pedepsită, şopti Simon, în timp ce retrăgea vibratorul nemilos. Acum o să ejaculez în tine, dar tu încă nu ai voie să-ţi dai drumul. Ne-am înţeles?

— Da.

În timp ce spectatorii priveau într-o linişte plină de excitaţie, Simon intră în ea încă o dată. De data aceasta, începu cu un ritm lent, intrând şi ieşind cu blândeţe, rotindu-şi şoldurile pentru a-i stimula fiecare părticică. Stomacul i se strânse, presiunea grinzii nu făcea decât să mărească încordarea grea din interiorul abdomenului ei. Era uimită de cât de repede se putea declanşa plăcerea înăuntrul său, dar era hotărâtă ca, de data aceasta, să nu-l lase pe Simon să jubileze. Avea să deţină controlul, indiferent ce urma să-i facă.

Treptat, ritmul lui Simon începu să crească, până când ajunse să intre şi să iasă din Natalie repede şi cu putere, lovind-o peste fese cu pelvisul său, la fiecare mişcare. În scurt timp, ea simţi că era foarte aproape de punctul de unde nu exista întoarcere. Dându-şi seama de asta, aşteptă până când Simon fu adânc în ea, apoi îşi încleştă muşchii pelvieni strâns în jurul lui, storcându-l printr-o serie de spasme musculare rapide.

Auzi cum îşi ţine respiraţia şi ştiu că ceea ce făcea ea era să-l forţeze să aibă un orgasm înainte de momentul pe care şi-l alesese el. Simon se lupta să întârzie propriul orgasm, dar când ea se strânse în jurul lui, înţelese că nu mai avea să dureze mult. Din nefericire, cu fiecare strângere a penisului său, se mărea şi propria-i plăcere. Broboane de transpiraţie îi cădeau de pe frunte pe podea, căci şi ea era înfierbântată şi plină de dorinţă. Deodată, simţi primele furnicături ale orgasmului, şi ştiu că ajunsese la punctul culminant. Era gata să ţipe de disperare — dar atunci, cu un geamăt reţinut, Simon îşi dădu

drumul în ea, iar ea era în siguranţă.

Încă temându-se să nu fie pedepsită, aşteptă cât de mult putu, cu corpul străbătut de fiorii delicioşi de plăcere.

— Acum îţi poţi da drumul, spuse Simon, pe o voce scăzută, plină de pasiune. M-ai depăşit.

În timp ce vorbea, se duse în faţa ei şi-şi înfipse degetele în sânul ei drept. Imediat, cel de-al treilea orgasm — şi cel mai intens —, o inundă, dar de data aceasta nu avea să fie urmat de nicio pedeapsă.

Timp de câteva minute, Natalie rămase lungită peste grindă, respirând sacadat, cu muşchii moi şi epuizaţi.

— Asta-i tot? îl auzi ea pe unul dintre bărbaţi întrebând.

— Cred că da, spuse altul, cu regret în voce.

— Atunci hai să vedem ce se mai petrece şi în celelalte camere.

În câteva secunde, camera întunecată, fără ferestre, se goli, cu excepţia lui Natalie şi a lui Simon. Ea simţi mâinile lui deschizându-i cătuşele care-i imobilizaseră gleznele şi încheieturile mâinilor, iar apoi o ajută să se îndrepte, masându-i muşchii spatelui.

— Ai fost minunată, spuse el încet. Absolut magnifică.

— Am făcut-o pentru tine, răspunse ea.

Simon aprobă din cap.

— Ştiu.

— Chiar simţi ceva pentru mine, nu-i aşa? întrebă Natalie.

— Nu e permis, răspunse Simon, accentuând fiecare silabă.

— Nu asta te-am întrebat.

— Poate că simt. Dar nu putem face nimic în legătură cu asta. Nu vreau să-mi pierd slujba de aici.

— Nici chiar dacă ai avea de lucru ca jurnalist? întrebă ea.

— Nu cred că vreau să ştiu la ce te referi, spuse Simon. Acum o să te conduc sus — doar dacă nu cumva vrei să te mai uiţi şi la alte lucruri care se petrec aici, jos.

— Nu am nevoie, răspunse Natalie. Cred că am învăţat tot ceea ce îmi trebuia în cele două weekenduri la Paradis. Ce îmi doresc cu adevărat este să fac un duş şi să mă odihnesc.

— Pare o idee bună, fu Simon de acord. Ştii ce? O să-ţi aduc ceva de mâncare cam într-o oră. N-ai luat micul dejun, mai ţii minte?

— Ar fi foarte drăguţ, spuse Natalie, reuşind să nu arate cât de încântată era.

Ştia acum că Simon era atras de ea la fel de mult cât era şi ea de el. Ce nu ştia era cum ar putea evolua relaţia lor. Fiindcă şederea se apropia de sfârşit.

Capitolul 16

— Delicios! exclamă Natalie după ce devoră salata cu şuncă şi isprăvi de băut paharul cu vin pe care Simon i le adusese.

— Ţi-aş fi adus mai multe. Dar ştiam că nu vei vrea să fii îmbuibată azi după-amiază.

Natalie se încruntă.

— Ce vrei să spui?

— Credeam că ştii ce se întâmplă în ultima ta după-amiază de aici, spuse Simon. Rob Gill vrea să vadă singur cât de mult au beneficiat clienţii lui de pe urma cursului, indiferent cine le este îndrumător. El şi Sue se vor dedica satisfacerii tale. Cel mai important lucru de ţinut minte este să nu iei iniţiativa niciun moment. El nu vrea decât să se asigure că nu vei mai încerca să preiei controlul în timpul sexului.

— Vei fi şi tu acolo?

— Voi privi, dar nu mi se permite să particip. Este momentul când îţi evaluez progresele, pentru notiţele mele.

— Înţeleg, spuse Natalie încet.

Nu ştia dacă să fie mulţumită sau nu. Într-un fel era excitată, deoarece o aştepta o nouă experienţă. Pe de altă parte, nu era, de fapt, interesată de nimeni altcineva în afară de Simon. Oricum, pentru a termina cursul cu bine şi pentru a primi lista de membri, Rob Gill va trebui să fie mulţumit de evoluţia ei. Clar, asta era singura cale prin care putea afla adevărul.

Puţin după aceea, ea îl însoţi pe Simon într-o cameră mică, din spatele casei. Pe uşă scria *Accesul interzis persoanelor străine* şi acolo, aşteptând-o în mijlocul camerei, se afla Rob Gill.

El îi zâmbi, iar ochii lui albaştri care te sfredeleau acum erau îmblânziţi.

— Te-am privit de dimineaţă. Ai făcut mari progrese, o felicită el.

— Da, graţie lui Simon şi programului tău.

— Te-ai considera o clientă satisfăcută?

Natalie aprobă din cap.

— Cu siguranţă că da.

— Asta e o veste excelentă. Sue şi cu mine o să ne asigurăm că eşti satisfăcută în toate felurile, înainte să pleci de aici. Din acest moment, abandonează-mi-te mie. Împreună cu Sue, îmi voi asuma întreaga responsabilitate pentru plăcerea ta. Sunt sigur că nu-ţi vei dezamăgi îndrumătorul acum. Ştiu cât de mult înseamnă Simon pentru tine.

Un semnal de alarmă răsună în creierul lui Natalie.

— A fost cu siguranţă un îndrumător bun, aprobă ea.

Rob nu răspunse.

— Sue, eşti drăguţă să o dezbraci pe Natalie, te rog?

Natalie stătea dreaptă în picioare, în timp ce fata cu părul castaniu, pe care o întâlnise prima oară la recepţie cu o săptămână în urmă, îi desfăcu fermoarul rochiei şi apoi i-o trase în jos de pe umeri. Pe dedesubt, Natalie purta un sutien din dantelă crem şi chiloţei asortaţi, dar nu avea ciorapi.

— Ai sâni încântători, murmură Sue, şi timp de câteva secunde îi supse uşor sfârcurile lui Natalie prin materialul dantelat.

Natalie simţi cum carnea dintre picioare o furnică, de nerăbdare, în timp ce materialul îi mângâia sfârcurile întărite. Apoi Sue se opri din supt şi-i scoase sutienul.

În timp ce-i dădea jos chiloţeii, ea sărută pântecul blondei şi-i linse pielea de pe şolduri, făcându-le să tresalte. Natalie îşi împinse pelvisul înainte cu o mişcare incontrolabilă.

— Nu fi aşa grăbită, şopti Sue. Plăcerea va începe destul de curând.

Acum, complet goală, Natalie aştepta şi îl privea pe Rob cum se îndrepta spre ea, cu o eşarfă în mână. Şi-ar fi dorit să nu fie obligată să o poarte, deoarece voia să vadă ce îi făceau. Dar, din nou, ştia că nu avea de ales. Depindea de Rob felul în care avea să primească plăcerea.

După ce ochii îi fură acoperiţi, Sue o întinse uşor pe covor. Apoi, spre marea ei surpriză, auzi un murmur uşor de voci. Acum, mâini noi îi ţineau încheieturile mâinilor şi gleznele, desfăcându-i picioarele şi mâinile, deschizând-o pentru Rob şi Sue. Se întreba cine erau şi unde stătuseră până atunci. Din fericire, nu avu prea mult timp să se gândească la asta, fiindcă degetele fine ale lui Sue începură să-i mângâie sânii aproape imediat. Apoi, fata cu păr castaniu începu să-şi folosească din nou gura pe sfârcurile dureroase ale lui Natalie, făcând-o să scoată mici sunete de plăcere.

Următorul lucru la care se aştepta era să simtă mâinile lui Rob pe ea, dar, în schimb, o altă pereche de mâini delicate începură să-i acopere corpul cu ulei. De-abia atunci îşi dădu seama că fusese păcălită. Rob şi Sue nu aveau să o satisfacă singuri. Mai erau şi alţi oameni în încăpere care o atingeau şi o aţâţau. Spre surprinderea ei, nici nu-i mai păsa, fiindcă deja cineva îi sugea degetele de la picioare, iar cu mâna îi mângâia gleznele, în timp ce o altă persoană o întoarse pe o parte pentru a putea fi excitată în variate feluri.

Îşi făceau treaba uşor, cu blândeţe, la început mângâind-o, lovind-o delicat cu eşarfe şi pene până când trupul ei începu să se contracte şi să se smucească într-un eliberator orgasm. Apoi, o lăsară câteva momente ca să-şi revină, după care începură din nou să o excite, delicat şi cu atenţie, producându-i orgasm după orgasm. Nu se simţise niciodată atât de confortabil, atât de relaxată. După aceea, când carnea ei începuse să nu mai răspundă la stimuli, ritmul se schimbă.

Natalie bănuia că femeile se retrăseseră, căci acum mâinile se simţeau mari şi grele. Aşa cum stătea întinsă pe o parte, cu piciorul drept deasupra celui stâng, cineva îi depărtă fesele. Un deget îi atinse intrarea în rect înainte de a-i turna câteva picături de ulei pe ea. Carnea ei se crispă simţind atingerea neaşteptat de rece a lichidului. Şi, înainte de a avea timp să-şi revină, un vibrator mare, gros îi fu inserat în dos şi pornit imediat.

Corpul începu să-i tremure. Ea scoase un ţipăt — un amestec de durere şi plăcere. Îşi simţi sânii presaţi de pieptul unui bărbat. Apoi simţi mâini care îi despărţeau labiile şi capul unui penis cum aluneca în sus şi în jos pe vagin. De fiecare dată când îi atingea clitorisul umflat, pulsatil, ea gemea de plăcere.

Întreaga ei fiinţă era sufocată de senzaţii incredibile. Viteza vibratorului era din ce în ce mai mare şi, în acelaşi timp, un bărbat — posibil Rob, se gândi ea — care stătea întins lângă ea, o penetră astfel încât se simţi complet plină.

Natalie îşi putea simţi întregul corp tremurând. Pe măsură ce tensiunea se acumula, se întreba cum o să se descurce corpul ei cu orgasmul final. Nu trecu mult timp până află răspunsul. Pe când simţurile îi erau înnebunite de plăcere, sânii îi deveniseră enormi, iar muşchii începuseră să se contracte, un orgasm o străbătu cu putere, provocând spasme corpului ce se mişca de parcă ar fi fost electrocutat.

Se smucea înainte şi înapoi, iar fiecare moment ce urma aducea o excitaţie şi mai intensă, căci

vibratorul îşi continua munca neabătut, iar bărbatul, cu penisul încă înfipt adânc în ea, se mişca viguros. Se auzi scoţând sunete ciudate, ca şi cum ar fi fost în delir de plăcere, la gândul că le permisese unor străini să-şi facă mendrele cu ea.

După asta, Natalie pierdu şirul orgasmelor pe care le avusese, şi nici nu-şi mai amintea ce îi făcuseră. Unele dintre femei se întorseseră. Ele îi linseră cu grijă şi îi supseră clitorisul, până când aceasta îi aduse un alt orgasm, iar degetele lor făceau miracole înăuntrul ei. Îi presară vaginul, frecându-i delicat punctul G până când durerea dulce îi inundă pântecul, iar ea avu un alt spasm de eliberare.

Îşi pierdu noţiunea timpului şi simţul realităţii. Singurele lucruri care contau erau plăcerea pe care i-o ofereau şi sentimentul minunat de a fi capabilă, în cele din urmă, să se abandoneze complet dorinţelor altor oameni pentru a obţine o răsplată atât de incredibilă.

În cele din urmă, Rob vorbi.

— Este suficient, spuse el — iar Natalie, spre ruşinea ei, scoase un strigăt de protest, fiindcă nu voia să se termine.

Dar toată lumea se supuse instantaneu şi, brusc, ea fu lăsată singură, cu carnea fierbinte, transpirată, încă tremurând uşor după atâtea excese sexuale.

Nu mai era nimeni care să-i ţină gleznele şi încheieturile mâinilor, dar se simţea prea epuizată ca să se mişte. Fiecare muşchi părea flasc: simţea ca şi cum oasele i s-ar fi lichefiat şi ea ar fi fost lipsită de greutate. Era un sentiment extraordinar, unul pe care se temea că nu-l va mai simţi niciodată.

— Cu certitudine ai câştigat multe de pe urma cursului nostru, spuse Rob, desfăcându-i eşarfa de pe ochi. Îndrumătorul tău merită felicitări.

Natalie, încă fără suflare, aprobă din cap.

— Nu am senzaţia că mi-am irosit banii.

Rob zâmbi.

— Nu, asta a fost evident. De acum, poţi pleca oricând doreşti. Nu mai sunt lecţii, pentru că nu mai ai nevoie de ele. În privinţa discursului meu de încheiere, poţi să-l pierzi. Înţelegi care sunt regulile noastre. Aş spune că eşti una dintre cele mai receptive cliente pe care le-am avut vreodată. Ce părere ai, Simon?

— Am văzut şi mai şi, spuse Simon laconic.

Ochii lui Rob se îngustară.

— Eşti sigur?

— Da.

— Bine. Nu mi-ar plăcea ca vreunul dintre voi să uite că acesta este un curs şi că nu trebuie să existe sentimente personale între îndrumători şi clienţi. În caz că unul a uitat, este şi mai important ca Natalie să plece imediat.

— Nu pot să răspund în locul lui Natalie, dar aş fi zis că mă cunoşti destul de bine ca să fii sigur că am înţeles regulile, spuse Simon tăios.

Natalie îşi dădu seama că trebuia să spună ceva, orice, pentru a-i alunga suspiciunile lui Rob.

— Ştiu că m-am schimbat mult datorită cursului, spuse ea, ridicându-se şi începând să-şi caute hainele. Dar nu m-a transformat într-o altă persoană, totuşi, iar Simon nu este genul meu.

— Mă bucur să aud asta, spuse Rob.

Îi întinse mâna.

— Sper că te voi vedea înapoi aici, la vreuna dintre reuniunile noastre anuale. Este vorba mai degrabă de o petrecere de două zile, cam de două ori pe an, de Crăciun şi de Paşti. Nu sunt lecţii, ci simple adunări de oameni care ştiu să se distreze, dacă înţelegi ce vreau să spun.

— Te înţeleg şi mi-ar plăcea să vin, spuse Natalie cu un zâmbet.

Rob părăsi camera, iar Natalie deschise gura să vorbească. Dar Simon aruncă o privire de avertisment spre unul dintre colţurile camerei, iar ea bănui că erau, probabil, încă filmaţi.

— Poţi să pleci acum, spuse ea tăios. O să mă îmbrac, îmi fac bagajele şi pornesc la drum.

— Îţi duc bagajele la maşină când eşti gata, răspunse Simon.

Din vocea lui părea că era total neinteresat de ea, iar Natalie speră ca astfel să fi reuşit să-i potolească suspiciunile lui Rob.

Când Simon urcă în camera ei s-o ajute cu bagajele, Natalie era deja îmbrăcată într-un costum din bumbac bej-deschis, cu o jachetă lungă, peste un top liliachiu.

— Văd că ţi-ai pus din nou armura de femeie de afaceri, remarcă el.

Lui Natalie nu-i plăcea să admită că încerca astfel să uite ceea ce se întâmplase jos. Cumva, simţea nevoia de a-şi recăpăta controlul asupra vieţii ei, de a-şi redescoperi masca de afaceristă şi — oricât de ridicol ar fi sunat — hainele o ajutară.

— Este confortabil pentru călătorit, replică ea.

Simon zâmbi cu jumătate de gură.

— Desigur. Ce prostie din partea mea să cred altceva. Lasă-mă să duc eu astea.

Ieşiră în tăcere din cameră. Natalie se mai uită o dată înapoi şi, pentru o clipă, avu în faţa ochilor imeginea ei balansându-se peste bară, cu degetele încleştate în jurul gleznelor. Dar îşi întoarse imediat capul, ştiind că este momentul să lase toate acestea în urmă.

Simon vorbi doar când începură să traverseze parcarea.

— Îţi doresc o călătorie plăcută.

Natalie se uită la el surprinsă.

— Asta-i tot ce ai de spus?

— Cred că da.

— Pari abătut. Ce s-a întâmplat?

— Nimic.

Îi aruncă o privire, dar apoi se uită în altă parte, incapabil să menţină contactul vizual.

— Nu ţi-a plăcut ce mi s-a întâmplat mai devreme, nu? întrebă Natalie.

— Nu m-a deranjat. Am mai văzut şi înainte aşa ceva. Face parte din curs.

— Dar te-a supărat, nu?

— Nu.

— Nu te cred.

— Nu contează dacă mă crezi sau nu.

— Dar contează, spuse Natalie, prinzându-l de mâneca jachetei. Contează pentru amândoi. Ştii şi tu asta la fel de bine ca şi mine.

— Fii atentă, spuse Simon încet. Chiar şi aici este posibil să fim filmaţi.

— Spune-mi adevărul. Te-a deranjat că ai fost obligat să priveşti?

— Da, recunoscu el cu greu. M-a deranjat foarte mult. Îmi doream să fiu eu în tine, să fiu eu cel

care îţi inserează vibratorul în rect, să fiu eu cel care să facă toate acele lucruri care ţi-au provocat atât de multă plăcere.

— Atunci, înseamnă că ai fost gelos?

Nu-şi putu masca încântarea din voce.

— Asta te satisface, nu?

— Doar pentru că îmi pasă.

El oftă adânc.

— Este irelevant dacă îţi pasă sau nu. Nu voi risca să-mi pierd slujba de aici şi asta înseamnă că este puţin probabil să ne mai întâlnim vreodată.

— Dar am putea, spuse ea cu entuziasm.

— Cum?

— Ai putea veni să lucrezi pentru mine.

Simon se uită la ea cu îndoială şi apoi începu să râdă.

— Sunt convins că glumeşti!

— De ce?

— Chiar crezi că, simţind ceea ce simt pentru tine, aş putea să stau într-un birou şi să primesc ordine de la tine? Nu cred că asta ar contribui prea mult la viaţa noastră sexuală.

— De ce nu? Cred că ar fi excitant. Am şti amândoi că este doar un joc, iar de îndată ce am fi singuri, tu ai fi la conducere.

— Nu sunt sigur că ai fi capabilă să joci un asemenea joc, spuse Simon. Ca să o spun pe cea dreaptă, mulţi dintre clienţii noştri se reîntorc la vechile obiceiuri după ce pleacă de la noi. În câteva luni, vei vrea să deţii controlul în toate aspectele vieţii tale, inclusiv în dormitor.

— Nu este adevărat!

— Nu o să funcţioneze.

— N-o să ştim niciodată dacă nu încercăm. Uite, deja o să folosesc articolul pe care mi l-ai adus. Dacă vrei cu adevărat să primeşti propunerea mea, atunci o să avem un loc liber peste patru săptămâni. Asta înseamnă ultima zi de luni din luna iunie. Nu voi face public postul, aşa că nu e nevoie să mă anunţi dinainte.

Îşi dădea seama că îl tenta. Dar mai ştia şi cât de dificil ar fi fost pentru el să primească ordine de la ea toată ziua, indiferent cât de mult ar fi controlat el lucrurile noaptea. Din punctul ei de vedere, ar fi fost extrem de excitant, dar pentru el ar fi fost înjositor.

— Nu voi fi niciodată un şef pentru tine, continuă ea grăbită. Ar fi ca un joc.

— Nu, nu ar fi. Este revista ta. Bineînţeles că ai deţine controlul la muncă.

— Dar este o cale prin care putem fi împreună din nou. Dacă nu ne-am descurca la birou, atunci ai putea căuta un alt post, dar, măcar, fiind angajat al revistei mele, ai găsi ceva bun în altă parte. Ca liber- profesionist este mai greu să ai uşile deschise.

— Exact această remarcă mă face să mă răzgândesc, spuse Simon cu răceală.

— Te rog, mai gândeşte-te, îl imploră ea.

Urmă o pauză lungă.

— O să te anunţ, fu Simon de acord, în cele din urmă. Acum, iată o listă de membri pe care îi poţi contacta oricând pofteşti.

— De ce?

— Foloseşte-ţi imaginaţia. *Ea* sigur s-a îmbunătăţit de când ai venit aici. Foştii clienţi, de regulă, organizează mese unii pentru alţii sau dau petreceri, în weekenduri. Prietena ta, Jan Pearson, s-a distrat de minune de când a fost aici un weekend, cu noi. Acum vei putea să participi şi tu la petrecerile ei. Nu asta te-a adus aici, faptul că te scosese din viaţa ei?

Natalie încuviinţă din cap.

— Ba da. Uitasem. Pare atât de demult.

— Chiar a şi fost demult, iar atunci tu erai o altă persoană.

— Tu eşti cel care m-a schimbat, şopti Natalie. Nu mă poţi lăsa acum. M-ai învăţat să mă bucur de plăcerile interzise, de lucruri despre care nici nu ştiam că există. Nu mă mai pot întoarce la vechile mele obiceiuri. Ce se va alege de mine dacă nu ne mai întâlnim niciodată?

— Ţi-am spus deja, pentru asta există această listă. Te ajută să-ţi explorezi sexualitatea nou-descoperită împreună cu persoane care au gusturi similare.

— Dar eu pe *tine* te vreau.

— Sunt foarte flatat să aud asta, spuse Simon, începând să se îndepărteze.

— Stai! strigă Natalie. Cum rămâne cu slujba?

— Ţi-am spus că mă voi gândi. Nu-ţi face iluzii, totuşi.

Şi plecă.

Natalie se urcă în maşină. Ştia că ar fi trebuit să se simtă fericită. Avusese un weekend minunat, făcuse lucruri incredibile şi avusese parte de senzaţii fantastice. Dar nimic nu conta dacă nu avea să-l mai vadă niciodată pe Simon.

Dacă nu ar fi fost gelos în după-amiaza aceasta, poate că nu ar fi fost aşa de sigură că şi el o doreşte la fel de mult. Dar, din moment ce Simon recunoscuse, ştia cu certitudine că trebuiau să fie împreună. În mod ironic, tot ce învăţase n-avea să-i fie de prea mare ajutor dacă, fiindcă trebuia să deţină controlul la muncă, îl va pierde pe primul bărbat pe care îl simţea ca sufletul ei pereche. Un bărbat care putea să-i facă trupul să vibreze aşa cum nu o mai făcuse nimeni niciodată — un bărbat cum nu avea să mai întâlnească vreodată.

— Ce faci weekendul acesta, Natalie? întrebă Grace, în timp ce Natalie se pregătea să iasă din birou, după aproape două săptămâni de la ultima ei vizită la Paradis.

— Mă văd cu o prietenă, Jan Pearson. Probabil ai auzit de ea, este director de distribuţie, liber-profesionistă.

— A, da. Vă vedeaţi destul de des.

— Da, a fost cam ocupată, dar acum s-a mai eliberat.

— Atunci, petrecere frumoasă.

— Mulţumesc, spuse Natalie. Sigur o să fie.

De cum ajunse acasă, îşi puse câteva obiecte personale într-un mic bagaj şi porni spre Jan. Aştepta cu nerăbdare weekendul pentru că era prima petrecere cu foşti vizitatori de la Paradis la care participa. Un singur lucru o reţinea: Simon nu era acolo.

— Bună! spuse Jan pe un ton vesel, deschizând uşa de la intrare. Nu ne-am văzut de mult. Doamne, ce bine arăţi! Ţi-a plăcut sejurul la Paradis? adăugă ea, cu un zâmbet insinuant.

— Am petrecut două weekenduri acolo, îi reaminti Natalie. A fost magnific.

— Bun. Ar trebui să te distrezi şi weekendul acesta. Poate îi cunoşti pe unii dintre participanţi.

— Unde dorm? întrebă Natalie.

— Poate că vei avea o idee mai clară după cină, răspunse Jan. Haide, intră, ne pregăteam să ne aşezăm la masă.

Natalie nu recunoscu pe nimeni dintre cei care stăteau în jurul mesei, dar, pe măsură ce seara înainta, începea să se simtă tot mai excitată. Era atrasă, în mod special, de bărbatul din stânga ei, cu păr lung, şaten, şi ai cărui ochi îi aminteau de Simon.

— Cu ce te ocupi? o întrebă el, în timp ce beau cafeaua.

— Revista mea publică articole pentru femeile de carieră singure, răspunse Natalie.

El păru surprins la început, apoi râse.

— Nu la asta mă referam. Te întrebam despre preferinţele tale sexuale.

— A, înţeleg. Scuze, mă tem că mintea mea a rămas încă la birou.

— Ei bine, nu putem lăsa să se întâmple una ca asta. Aşadar, ce-ţi place?

Natalie simţi cum stomacul i se strânge şi o durere grea apăru între coapse.

— Îmi place să fiu dominată, mărturisi ea cu voce şoptită.

— Înţeleg. Ce-ai zice să ne cunoaştem mai bine?

— Sună promiţător.

— Nu te deranjează dacă ne însoţeşte şi prietenul meu, nu? adăugă el.

Inima lui Natalie începu să bată nebuneşte, fiindcă văzu un bărbat blond ridicându-se de la masă. Toţi trei o luară în sus pe trepte.

— Distracţie plăcută, le strigă Jan, care stătea de vorbă cu un bărbat înalt, bine făcut; arăta mai periculos decât era dispusă Natalie să rişte.

Jan îi spusese că se numea Richard şi că se cunoscuseră la Paradis.

Odată ajunşi sus, era clar că cei doi mai fuseseră acolo, deoarece o conduseră imediat într-o cămăruţă. Apoi, înainte ca Natalie să-şi tragă sufletul, tipul cu părul închis la culoare o dezbrăcă, în timp ce prietenul lui deschise un sertar şi scoase un costum din piele în care o îmbrăcară. În câteva minute, Natalie avea în jurul gâtului un guler din piele, cătuşe la mâini şi la picioare, un sutien mulat din piele neagră, decupat în jurul sfârcurilor şi o pereche de pantaloni fără partea din spate, foarte strâmţi şi care, imediat ce-i puse pe ea, îi crescură presiunea internă.

Bărbatul blond se întinse pe pat, cu penisul deja erect.

— Foloseşte-ţi gura pe el, spuse William. Şi, în acelaşi timp, el îşi va folosi gura pe tine. Vrei să ai orgasm sau nu? îşi întrebă el prietenul relaxat.

— Da, aşa cred.

William se întoarse spre Natalie.

— Bine, foloseşte-ţi gura pe el până când ejaculează. Cu cât va dura mai mult, cu atât mai bine pentru tine. Eu voi privi. Apoi va fi rândul meu.

Natalie fu surprinsă de cât de frică îi era. Niciunul dintre ei nu o ameninţase, dar costumul o făcea să se simtă înrobită, servilă, şi nu mai era nimeni acolo să controleze situaţia, chiar dacă jos petrecerea era în toi.

Ezită, dar îşi dădu seama că frica nu făcea decât să-i accentueze dorinţa. Voia cu disperare să simtă limba blondului strecurându-se prin gaura pantalonilor, plonjând în ea, adânc, mângâindu-i clitorisul umflat şi dureros.

— S-a întâmplat ceva? întrebă William.

Părea iritat.

— Sigur că nu, se grăbi Natalie să răspundă. Scuze, adăugă ea, şi, imediat, William zâmbi.

În timp ce Natalie se aşeză astfel încât vulva ei să fie peste gura blondului, iar gura ei deasupra penisului întărit, simţea cum tremură de excitaţie — o senzaţie pe care nu o mai avusese decât la Paradis.

— Începeţi! spuse William. Dacă lucrurile nu vor merge prea bine, eu pot oricând să dau o mână de ajutor.

Natalie nu ştia ce voia să spună, şi nici nu-i păsa, fiindcă acum gura ei se închidea flămândă împrejurul membrului umflat al bărbatului. Fiindcă Natalie stătea deasupra lui, poziţia lui era perfectă pentru a-i oferi o plăcere intensă. Curând înţelese că era expert în satisfacerea femeilor în acest mod. El o mângâie uşor cu limba de-a lungul clitorisului, ceea ce-i produse cele mai delicioase senzaţii. În timp ce Natalie îi ţinea penisul cu o mână, lingându-l pe părţile laterale, el îşi lăsă limba să-i alunece în interiorul vaginului pentru câteva momente, iar apoi îşi trecu vârful limbii pe o parte a bumbului ce zvâcnea, iar apoi pe cealaltă.

Foarte curând, trupul ei se cutremură, inundat de primul orgasm din seara aceea, şi Natalie îşi pierdu ritmul, uitând că trebuia să continue să-l satisfacă pe bărbatul de sub ea. Imediat i se reaminti. William o trase de zgarda din piele, apoi îşi înfipse degetele în pielea sensibilă de pe talie, făcând-o să tresară de surpriză. O senzaţie de arsură o săgetă.

— Ai uitat de prietenul meu, spuse el autoritar.

Natalie îşi aduse aminte de Simon şi de felul în care o instruise el la Paradis.

— Scuze, murmură ea şi apoi continuă să-l stimuleze pe blond.

Îşi vârî limba pe dedesubtul penisului erect al acestuia, iar şoldurile lui se încordară de plăcere. Drept răspuns, el îşi răsuci foarte delicat vârful limbii pe clitorisul ei. Imediat o năpădiră spasme minunate de plăcere fierbinte, pulsatilă, care o făcură să aibă din nou un orgasm.

Încă o dată îşi pierdu ritmul, iar de data aceasta simţi o lovitură înţepătoare pe fese, chiar deasupra liniei pantalonilor mulaţi din piele — o lovitură care nu ar fi putut proveni doar de la degetele lui William. Oricum, nu îndrăzni să-şi întoarcă privirea să vadă cu ce o lovise, deoarece acum era concentrată pe prietenul lui. În ciuda acestui fapt, blondul reuşi să-i mai ofere încă două orgasme înainte de a ejacula şi el. Şoldurile lui se împinseră în faţă când îşi dădu drumul în gura ei, iar ea supse cu lăcomie fluidul vâscos şi fierbinte, delicios, care se scurse din el.

Imediat ce termină, bărbatul blond se rostogoli de sub Natalie. Acum, William o împinse cu brutalitate pe spate, ducându-i braţele deasupra capului în timp ce îi acoperise întregul trup cu corpul lui. Coborându-şi buzele spre sânii ei, el îşi folosi gura şi dinţii pe sfârcurile care ieşiseră prin deschizăturile speciale ale sutienului, până când Natalie începu să se zvârcolească de dorinţă nebună. Apoi o penetră cu sălbăticie şi, deşi nu se mai obosise să o stimuleze în niciun alt fel, fiindcă acuplarea fusese atât de rapidă şi de bruscă, trupul ei răspunse cu un alt orgasm, iar ea scoase un ţipăt de plăcere.

Abia după ce se termină, iar William se ridică de pe ea, Natalie simţi că ceva nu era în regulă.

— Minunat! spuse el. Ne mai vedem, sper.

— Da, desigur, murmură ea, iar blondul, care nici nu-i spusese cum îl cheamă, îi zâmbi şi el.

Apoi plecară amândoi, lăsând-o acolo. Rămăsese îmbrăcată în costumul din piele şi purtând un guler al supunerii. Din momentul în care ei părăsiră camera, Natalie se simţi foarte singură. Nu fiindcă nu-i plăcuse partida de sex — îi plăcuse —, dar îşi dorea ca măcar unul din ei să mai fi rămas puţin cu ea, fie şi doar pentru a o ajuta să se dezbrace. Acum că plăcerea se sfârşise, se simţea goală şi pierdută.

După ce-şi scoase costumul, se uită în camera de alături. Acolo văzu o fată legată de pat, în timp ce trei bărbaţi îşi făceau de cap cu ea. Fata era legată la ochi şi complet neajutorată, scâncind de frustrare, căci bărbaţii se jucau cu ea, o stimulau fără milă şi îi refuzau satisfacţia, în acelaşi fel în care i se refuzase şi ei la cursul de la Paradis.

Se excită la vederea corpului încordat, umed, al acelei fete, dar efectul fu că i se făcu şi mai dor de Simon. Deodată, nu mai voia să rămână la petrecere. Fizic, îi plăcea, dar mental nu era suficient. Înţelese că avea nevoie de mai mult — mai mult decât o simplă plăcere sexuală. Adevărul era că avea nevoie de Simon.

Se îmbrăcă rapid şi apoi coborî în linişte scările, luându-şi cu ea şi geanta pe care o pregătise pentru noapte. Jan urca pe scări împreună cu Richard.

— Doar nu pleci deja? o întrebă Jan surprinsă. Petrecerea de-abia a început.

— Am primit un telefon, minţi Natalie. E nevoie de mine la birou, mâine.

— O, nu! se strâmbă Jan. Ăsta e chiar ghinion. Sper că te-ai distrat bine cu William şi Lance.

— Lance, aşa îl cheamă?

— Da, el este bărbatul blond.

— Cred că e bine de ştiut, chiar dacă este un pic cam târziu.

— Numele nu contează, râse Jan. Acţiunea este totul. O să te sun pe la jumătatea săptămânii.

— Abia aştept, spuse Natalie.

Apoi se pierdu în noapte.

În timp ce se îndrepta spre casă, se întreba ce s-ar întâmpla cu ea dacă nu l-ar mai vedea niciodată pe Simon şi şi-ar petrece restul vieţii la petreceri ca asta. Petreceri unde trupul ei putea primi tipul de satisfacţie de care avea nevoie, dar unde, aflase deja, ar fi avut sentimentul că ceva lipseşte.

Capitolul 17

În cele din urmă, sosi şi ultima zi de luni din luna iunie, când Simon ar fi trebuit să vină la birou dacă i-ar fi acceptat invitaţia. Natalie se trezi de dimineaţă cu un sentiment de anticipare excitantă. Căută prin şifonier cu multă atenţie, întrebându-se ce ar trebui să poarte pentru a arăta şi eficientă, şi atrăgătoare. Apoi, realizând ce făcea, îşi luă un costum albastru-închis şi o bluză crem, adică un fel de uniformă de lucru.

— N-am să încep să mă schimb pentru tine, Simon Ellis, murmură ea pentru sine. La muncă, va trebui să mă accepţi aşa cum sunt.

Când ajunse la birou, o întrebă pe Grace dacă fuseseră telefoane pentru ea, dar răspunsul fu negativ. Dezamăgită, Natalie se instală la birou şi încercă să lucreze. Avea o întâlnire la zece şi, când plecă, încă nu primise niciun semn de la Simon. Când se întoarse, la douăsprezece şi jumătate, încă nu apăruse, iar ea începu să se simtă de-a dreptul deprimată. Fusese atât de sigură că lui îi va fi dor de ea, încât nu-i venea să creadă că nu venise.

Temându-se să nu-l rateze, îşi amână prânzul, dar la unu şi jumătate îşi dădu seama că era total ridicolă. Evident, se înşelase cu privire la absolut tot şi va trebui cumva să înveţe să meargă mai departe, în ciuda celor întâmplate.

— Mă duc la masă, îi spuse lui Grace. Mă întorc într-o oră.

— A venit Simon Ellis, răspunse secretara. Să-i spun să revină mai târziu?

— Nu! spuse Natalie tare, dar apoi se controlă. Vreau să spun, e OK, condu-l înăuntru. Şi-aşa nu-mi e foame.

Când Simon intră pe uşă, Natalie simţi o greutate în coşul pieptului, iar inima începu să-i bată nebuneşte. Parcă era şi mai atrăgător decât îşi amintea ea. Ochii lui închişi la culoare străluceau pe faţa palidă, cu oase puternice.

— Îmi cer scuze să am întârziat, spuse el reţinut. S-a stricat maşina.

— Nu e un început prea bun, răspunse Natalie.

— Nu, fu el de acord. Mi-am citit articolul în revista ta de luna trecută. N-ai schimbat niciun cuvânt.

— Am lucruri mai bune de făcut decât să înlocuiesc cuvinte în articolele colaboratorilor. Dacă ei nu sunt suficient de buni ca să scrie un articol decent, atunci nu-i angajez.

Simon dădu aprobator din cap.

— E logic. Aşadar, mai este disponibil postul despre care vorbeai?

— Da. Secretara mea o să-ţi explice mai târziu ce ai de făcut, dar, în general, vei scrie articole similare celui pe care l-am publicat deja. De obicei, o să-ţi alegi tu subiectul. Ocazional, mai ales dacă este un număr tematic, voi hotărî eu. Conţinutul îţi va aparţine mereu. Chiar acum am nevoie de un articol de nouă sute de cuvinte despre animalele de companie care sunt un substitut pentru bărbaţi în viaţa femeilor de carieră singure. Crezi că ai putea face asta pentru mine?

Simon ridică o sprânceană.

— Nu sunt un iubitor de animale de companie.

— Nici eu, spuse Natalie însufleţită. Oricum, nu este nevoie să fii iubitor de animale de companie. Dacă mă gândesc bine, chiar faptul că nu eşti îi poate da articolului o dimensiune în plus. Ar fi minunat să-l am pe birou până la cinci şi jumătate, azi, te rog.

Simon se ridică în picioare.

— Sigur că da. Ce se va întâmpla când plecăm de aici, Natalie?

— Credeam că am stabilit asta deja.

— Dar unde mergem: la mine sau la tine?

— La mine, se grăbi Natalie să răspundă.

— Presupun că asta te face să te simţi mai în siguranţă, nu-i aşa, să ştii că mă poţi da afară oricând?

— Mi se pare o precauţie de bun simţ pentru începutul unei relaţii.

— Ştii, ascultându-te cum vorbeşti, mă întreb dacă Paradisul te-a schimbat vreun pic, spuse Simon.

— Nu vreau să discut despre Paradis în timpul orelor de birou.

— Sunt sigur că nu vrei. Doar să te asiguri că, atunci când părăseşti biroul, seara, nu uiţi de el.

După ce Simon plecă, Natalie îşi dădu seama cât de tensionată era. Trase adânc aer în piept şi-şi masă pielea capului pentru a mai elibera din tensiune. Incredibila sexualitate a lui Simon, magnetismul său animalic erau atât de puternice, încât fusese foarte greu pentru ea să se concentreze la muncă. Se temuse şi că el va încerca să-i submineze autoritatea, în vreun fel, şi fu uşurată să vadă că nu o făcuse. Singura îngrijorare era că, dacă îşi va ţine garda sus tot timpul, nu vedea cum o va putea lăsa jos uşor noaptea.

La ora cinci, Simon se reîntoarse în biroul ei şi-i puse în faţă câteva foi de hârtie.

— Poftim articolul pe care l-ai cerut. Am respectat termenul-limită şi mi-a rămas chiar o jumătate de oră în plus.

Natalie dădu din cap.

— Foarte lăudabil. O să pot să mă uit prin el înainte de a pleca.

— Atât timp cât nu vrei să discutăm despre el când ajungem acasă.

— Acasă la mine, vrei să spui.

— Of, Natalie, spuse Simon încet. Când vei învăţa? Credeam că va fi casa noastră, cel puţin pentru moment.

Natalie fu tulburată.

— Ba da, sigur că este, dar…

— Dar tu tot te gândeşti la ea ca fiind a ta, la fel ca revista asta, nu-i aşa?

— Nu, protestă Natalie.

Dar ştia că el avea dreptate. Îi va fi greu să-şi lase viaţa particulară pe mâna altcuiva şi, reamintindu-i că apartamentul era al ei, reprezenta un mod de a-l opri să preia controlul în întregime.

— O să te anunţ când termin de citit, spuse ea, concediindu-l din tonul vocii.

Peste douăzeci de minute, Simon apăru iar în birou.

— Este în regulă? întrebă el politicos.

Natalie se strâmbă.

— Mă tem că nu.

— Ce nu-i în regulă?

— Aşază-te şi îţi spun.

Pentru o clipă, el ezită. Dar apoi, foarte încet, se instală în scaunul din faţa ei, încrucişându-şi braţele la piept şi privind-o drept în ochi.

— Dă-i drumul.

— Ai un aer de superioritate faţă de cititoarele noastre, spuse Natalie. De fapt, aproape că le dispreţuieşti. Nu despre asta este revista noastră. Adevărul e că animalele de companie nu te judecă după cine eşti sau ce faci, ci după acţiunile tale direct legate de ele. Acesta este motivul pentru care femeile de carieră consideră că animalele sunt o companie mai bună decât a bărbaţilor. Tu faci să sune de parcă ar fi ceva în neregulă cu femeile.

— Adică nu cu bărbaţii, vrei să spui?

— Da, cred că da.

— Nu cred că este ceva în neregulă cu majoritatea bărbaţilor. Cred că, dacă o femeie îşi doreşte un căţeluş blând sau o pisicuţă, e în regulă. Dar nu trebuie să se aştepte ca un bărbat să se poarte în acelaşi fel.

Natalie încercă să fie răbdătoare.

— Simon, nu e vorba despre ce crezi tu, ci despre o abordare de ansamblu. Este, în esenţă, tot un element care arată că femeile cu succes în carieră pierd ceva.

— Ce contează? Pierderea lor este un câştig pentru regatul animalelor.

— Nu fi sarcastic. Aş vrea să refaci articolul până mâine. Ştiu că poţi mai mult.

— Atunci tu ştii mai multe decât mine. Din moment ce pari a avea o idee aşa de clară despre cum ar trebui să fie scris articolul, poate că ar fi cazul să-l scrii tu însăţi.

Natalie începuse să-şi piardă cumpătul.

— Eu sunt editorul, Simon. Eu am ultimul cuvânt, iar eu spun că nu e suficient de bun. Nu încerc să cenzurez ceea ce scrii…

— Ba da.

— Nu, nu o fac. Te rog, pur şi simplu, să priveşti situaţia cu mai multă înţelegere, să regândeşti lucrurile şi apoi să-l scrii din nou.

— Nu mi-am dat seama că cenzura înfloreşte sub direcţia ta.

— Nu înfloreşte, spuse Natalie, străduindu-se să-şi păstreze vocea calmă. Problema cu tine este că ai fost liber-profesionist prea mult timp şi, deşi ai avut articole acceptate, nu a trebuit să produci regulat articole care să corespundă criteriilor altor persoane. Sunt sigură că te vei prinde repede care este secretul.

Obrajii lui Simon căpătară o nuanţă de roşu.

— Ce drăguţ din partea ta să spui asta. De ce nu scrii *Trebuie să te străduieşti mai mult* pe margine, ca să te asiguri că am înţeles mesajul?

— Nu fi copil, izbucni Natalie. Poftim.

Împinse articolul spre el.

Simon deschise gura ca şi cum ar fi vrut să mai spună ceva, dar apoi o închise la loc, apucă articolul ofensator şi părăsi camera.

Natalie se lăsă pe spate în fotoliul ei. Ştia că fusese foarte dură cu el, mult mai dură decât ar fi fost necesar. Dar simţise că era important ca el să înţeleagă de la început că, la birou, cuvântul ei era literă de lege.

Când Natalie ajunse acasă, Simon era deja acolo, aşteptând-o în maşină.

— Cum ai ştiut drumul? îl întrebă.

— Ştiu să citesc harta străzilor.

Natalie aruncă o privire în maşina lui.

— N-ai adus prea multe lucruri.

— E posibil să nu stau prea mult. Am adus suficient pentru câteva nopţi.

Era straniu să intre în apartamentul ei, la sfârşitul zilei, însoţită de un bărbat care urma să stea acolo toată seara şi toată noaptea. Brusc, avu un sentiment de nemulţumire la gândul că, probabil, Simon se aştepta ca ea să înceapă să pregătească cina.

— Eu beau întotdeauna un pahar de vin când ajung acasă, spuse ea sfidător.

— Bine. Eu vreau o bere rece.

— Nu am bere.

— Ar fi bine să iei mâine în drum spre birou.

— Ia-ţi singur, replică Natalie.

Simon o apucă de umeri şi o împinse pe uşa bucătăriei, ţintuind-o cu mâinile.

— Nu eşti la birou acum, aşa că te poţi opri din dat ordine.

— Tu mi-ai dat mie un ordin.

— Da, pentru că acum suntem acasă. Regulile se schimbă aici, îţi aminteşti?

— Nu suntem la Paradis. Singurele reguli cărora trebuie să ne supunem sunt ale mele. Este casa mea.

În momentul în care cuvintele îi ieşiră din gură, le regretă. Ochii lui Simon, care fuseseră strălucitori, se mutară de la ea, iar mâinile lui începură să-i elibereze umerii.

— Ştiam eu că n-o să meargă, murmură el.

Dându-şi seama ce făcuse, Natalie îl prinse de haină.

— Îmi pare rău. E foarte greu pentru mine, dar vreau să meargă. N-am făcut altceva decât să mă gândesc la tine de când ne-am văzut ultima oară. Am folosit lista pe care mi-ai dat-o ca să merg la petreceri, dar, deşi a fost distractiv, n-a fost la fel fără tine. Te rog, mai dă-mi o şansă.

— Trebuie să fie confortabil pentru amândoi, spuse Simon, iar vocea lui era blândă. Ar trebui să fie distractiv, un stil de viaţă de care să ne bucurăm amândoi.

— Nu păreai că te distrai astăzi la birou.

— Ai o limbă cam ascuţită, nu crezi? Ştii care este problema ta? Nu te relaxezi suficient.

Cu asta, o împinse iar pe uşa de la bucătărie… Doar că de data asta îngenunche în faţa ei, îi ridică fusta până la talie, îi trase jos chiloţii şi-şi lipi gura de vulva ei. O desfăcu uşor cu degetele pentru ca limba lui să-i poată mângâia sexul care pulsa.

Lui Natalie începură să-i tremure picioarele şi îşi simţea clitorisul furnicând-o pe măsură ce plăcerea creştea. Capul îi căzuse pe spate, sprijinindu-se de uşă, în timp ce lăsa senzaţiile delicioase să o cuprindă, iar apoi, foarte repede, se scutură, căci avu un orgasm cald, blând.

Simon se ridică în picioare, merse la frigider şi-i turnă un pahar cu vin.

— Poftim, poţi bea vinul înainte să te apuci să pregăteşti masa.

— De obicei nu gătesc, se confesă ea.

— Dar ai paste, nu? Nu e un meniu prea sofisticat, dar tot e mai bun decât mâncarea comandată. Oricum, vreau să-ţi pui o lenjerie sexy înainte de a începe să găteşti. Asta ar trebui să dea ceva în plus mâncării.

— Nu pot face asta, protestă Natalie.

— De ce nu? E ceea ce vreau eu.

Natalie începea să fie foarte excitată. Deşi o parte din ea ura ceea ce se întâmpla, o altă parte din ea găsea totul foarte excitant. Când se afla în dormitor, schimbându-se într-un sutien din dantelă neagră şi chiloţei asortaţi, începu să-şi mângâie corpul, uitându-se în oglinda mare în timp ce o făcea. Lungimea picioarelor ei era pusă în evidenţă de pantofii cu toc înalt pe care şi-i luase ca să se asorteze cu ciorapii din dantelă. Trupul ei era atât de disperat după o mângâiere, încât îşi dezmierdă singură sfârcurile, pentru o clipă, înainte de a se întoarce la bucătărie.

În tot timpul cât Natalie pregăti masa, Simon o atinse. Îşi plimbă degetele în jos, pe linia şirei spinării, îşi puse mâinile de o parte şi de alta a taliei şi le împinse în jos, pentru ca ea să-şi dorească să-i simtă mâinile şi mai jos. Apoi îi dădu drumul şi se mulţumi să-i adulmece curbura gâtului. Lui Natalie îi era foarte greu să se concentreze la paste şi atunci când, în sfârşit, se aşezară să mănânce, îi era foame, dar nu de mâncare, ci de Simon.

— Delicios, remarcă el, în timp ce gusta. Eşti un bucătar foarte sexy.

— Mă simt sexy, mărturisi ea.

Simon zâmbi.

— Asta-i bine, pentru că am o surpriză pentru mai târziu.

Auzind asta, Natalie îşi pierdu de tot pofta de mâncare, căci nu se putea gândi decât la ce-i va face Simon şi la cât de mult se va bucura trupul ei de plăcerea pe care, în sfârşit, avea voie să o primească.

Tocmai când erau pe sfârşite cu cafeaua, se auzi soneria.

— O, nu, gemu Natalie. Cine să fie? Nimeni nu mă caută niciodată la ora asta. N-am chef să răspund.

— Trebuie să răspunzi, spuse Simon hotărât.

— Nu pot, îmbrăcată aşa.

— Ba da, poţi. Du-te şi răspunde la uşă, Natalie. Acum, adăugă el.

Natalie se uită la el.

— Dar ce-o să creadă?

— Nu-mi pasă ce-o să creadă. Vreau s-o faci. Vreau să ştiu că stai acolo, îmbrăcată aşa, arătând atât de sexy şi de provocator.

Întocmai ca la Paradis, Natalie începu să se simtă vulnerabilă şi umilită. Dar, evident, asta era ceea ce îi trebuia, pentru că sfârcurile i se întăriră, devenind două vârfuri rigide, iar atingerea sutienului din dantelă îi trimitea săgeţi ca nişte şocuri electrice prin sâni. Ascultătoare, se ridică în picioare şi se îndreptă spre uşa de la intrare. Acolo, ezită pentru o clipă, cu inima bătându-i să-i sară din piept. Apoi, ştiind că Simon va începe curând să se enerveze, se forţă să deschidă uşa.

Spre încântarea şi uluirea ei, în uşă stăteau Sajel şi Anil.

— Am tot încercat să te sun după al doilea weekend de la Paradis, dar nu mi-a răspuns nimeni niciodată.

— Am fost plecaţi, ne-am străduit să o luăm de la început, explică Sajel cu un zâmbet complice.

— Arăţi foarte bine şi sunt sigură că vecinii tăi apreciază asta, dar ce-ai zice dacă am intra în casă? sugeră Anil.

— O, Doamne, am uitat, strigă Natalie şi se dădu rapid la o parte, pentru a-i lăsa să intre. Simon

stă la mine câteva zile, explică ea.

— Ştim, spuse Anil. El ne-a rugat să venim la tine. Voia ca seara asta să fie una specială.

Natalie simţi un fior în piept.

— Vrei să spui că aţi venit ca să vă alăturaţi nouă?

— Sigur că da, răspunse Sajel. Va fi distractiv, nu?

— O, da, fu Natalie de acord.

— Ei, ce părere ai despre surpriza mea? întrebă Simon, pe când cei trei intrau în încăpere.

— Nici nu ştii cât de tare mă bucur, recunoscu Natalie.

— Bine. Cred că am terminat cafeaua, aşa că sugerez să bem ceva şi apoi să mergem sus.

În timp ce intrau toţi patru în dormitorul lui Natalie, ea şi Sajel schimbară o privire.

— E ca şi cum ne-am fi întors la Paradis, nu? şopti indianca.

— Chiar mai bine de atât, răspunse Natalie. Acum facem ce ne dorim — şi cu bărbaţii pe care i-am ales noi.

— Bine, fetelor, spuse Simon. O să jucăm un joc. După ce se dezbracă, Anil o să-i facă fiecăreia dintre voi un masaj, pentru ca amândouă să fiţi în formă pentru ceea ce urmează. După ce termină, vă voi îmbrăca în ceva mai special, iar apoi Anil va încerca s-o facă pe Sajel să aibă orgasm, în timp ce eu voi face acelaşi lucru cu Natalie. Ideea este ca eu şi Anil să facem tot posibilul pentru ca voi să aveţi un orgasm, iar voi veţi amâna momentul, prelungind plăcerea, cât de mult puteţi. Câştigătoarea este fata care se controlează cel mai bine.

— Există şi un premiu? întrebă Sajel.

Simon zâmbi.

— Mă tem că nu este decât o pedeapsă.

Din ce în ce mai excitate, cele două fete se dezbrăcară şi apoi se aşezară cu rândul pe patul mare, în timp ce Anil le ungea cu ulei parfumat. Prima fu Sajel. În timp ce Natalie o asculta pe fată oftând de plăcere, respiraţia i se acceleră şi excitaţia îi crescu.

— Te distrezi? îi şopti Simon la ureche.

Ea nu răspunse. Nu era nevoie, deoarece carnea ei tremurândă îi spusese lui Simon tot ceea ce trebuia să ştie.

În sfârşit, veni şi rândul ei. În timp ce era cu faţa în jos, degetele puternice ale lui Anil îi frământau muşchii umerilor, ai gâtului, apoi, în timp ce coborâră în jos, pe lângă coloană şi pe fese, Natalie scoase un geamăt de plăcere. Uitase cât de pricepute îi erau degetele şi fu surprinsă cât de mult o relaxase, dar o şi excitase masajul.

După ce termină cu spatele ei, Anil o întoarse, iar ea îl privi fără să clipească, în timp ce degetele lui alunecau uşor peste oasele delicate ale umerilor ei, după care îi masară sânii mici şi tari. Avu grijă în mod special să-i ungă sfârcurile foarte sensibile, iar ea le simţi cum încep să o doară şi să pulseze. Apoi, mâinile lui se mutară mai jos pe trupul ei, dar, înainte, el îşi trecu palmele peste vârfurile rigide ale sfârcurilor şi, spre ruşinea ei, Natalie fu foarte aproape de orgasm. Avu nevoie de un efort supraomenesc pentru a se controla.

În timp ce Anil continua să-i dezmierde pântecul, având grijă să evite zona dintre coapsele ei, Natalie se întreba cum naiba o să poată să împiedice plăcerea să erupă, atunci când Simon va începe să o excite.

— Gata, am terminat, spuse Anil, după ce îi unse degetele de la picioare — ceea ce fu incredibil

de senzual. Vrem să stea întinse una lângă cealaltă, nu-i aşa, Simon?

— Cred că da, fu Simon de acord. Le va excita să-şi poată auzi reacţiile. Dar, mai întâi, trebuie să le pun mătasea.

Natalie se ridică în şezut pe pat şi se uită la Simon cum lega o curea din piele groasă în jurul taliei subţiri a lui Sajel. În faţa şi în spatele curelei, atârnau nişte inele din metal. Simon luă o bucată de mătase lungă şi îngustă, o puse pe Sajel să stea în faţa lui, cu picioarele depărtate şi apoi prinse unul dintre capetele fâşiei de inelul din spate, îi trecu materialul printre picioare, iar apoi îl prinse de inelul din faţă, smucindu-l puţin, ca să se asigure că era bine strâns.

Sajel scoase un mic scâncet, iar Natalie se întrebă cum se simţea.

— Asta-i tot. Natalie, e rândul tău.

Sajel se trase deoparte. Natalie stătea pasivă în faţa iubitului ei, în timp ce el îi lega o curea similară în jurul taliei, strângând-o bine, după care simţi atingerea materialului mătăsos între coapse. Masajul care-i fusese făcut de Anil o excitase aşa de tare, încât era deja udă. Cum fâşia era îngustă, alunecă direct între labiile ei, presând puternic pe clitorisul întărit şi dureros. Acum, cu presiunea suplimentară a materialului, pântecul i se întări, iar coapsele începură să-i tremure.

Rapid, cele două fete fură aşezate una lângă alta, pe spate, şi li se ordonă să închidă ochii. Apoi, Natalie aşteptă, de-abia îndrăznind să respire, până când îi simţi pe bărbaţi urcându-se în pat. Îşi imaginase multe lucruri care i s-ar fi putut întâmpla, dar fu complet luată prin surprindere atunci când simţi atingerea moale a ceea ce părea a fi vârful unei perii mişcându-se pe mătase. De parcă nu ar fi fost suficient de excitantă şi aşa, peria era rece şi udă, ceea ce însemna că, cu cât Simon o mişca înainte şi înapoi pe mătasea întinsă peste sexul ei, cu atât mai tare se încordau terminaţiile nervoase din zona aceea.

Curând Natalie putu să se audă gemând de plăcere, în timp ce Sajel, care era alături de ea, se mişca neîncetat, murmurând incoerent şi scoţând din când în când ţipete de disperare. Natalie îşi dădu seama că indianca ţipa pentru că era foarte aproape de a-şi da drumul.

Atmosfera din cameră se electrizase. Amândoi bărbaţii cunoşteau atât de bine reacţiile partenerelor lor, erau atât de abili în a le aduce la punctul de plăcere maximă, încât era o agonie dulce pentru fete să încerce să-şi controleze reacţia naturală a corpurilor. După un timp, Natalie simţea că era gata să explodeze.

— E bine? şopti Simon. Ştiu că vrei să-ţi dai drumul, dar nu trebuie să mă dezamăgeşti. Nu e vorba doar despre faptul că nu vreau să te pedepsesc. Dar vreau ca tu să câştigi. Ştiu că poţi.

Natalie nu era sigură, mai ales când Simon lăsă peria deoparte şi-şi folosi limba în locul ei. Îi simţi respiraţia fierbinte prin mătase şi clitorisul i se umflă, pulsând neîncetat, în timp ce plăcerea ameninţa să atingă punctul culminant. Foarte blând, el îi muşcă vârful clitorisului, prin mătase, iar şoldurile ei se încordară.

— Nu încă! îi strigă el.

Sajel ţipa deja, nu numai de plăcere, dar şi de groaza că era aşa de aproape de orgasm. Ţipetele ei nu făceau decât să o aţâţe pe Natalie, iar când simţi corpul indiencei zbătându-se cu disperare pe pat, primele furnicături ale propriului orgasm începură să i se răspândească prin corp.

— Sunt foarte aproape, se tângui ea.

Dar imediat, Sajel scoase un ţipăt de disperare şi apoi trupul i se scutură aşa de violent, încât

Natalie ştiu că era gata — şi că ea era câştigătoarea.

— Bravo! strigă Simon. Poţi deschide ochii acum.

Natalie îi deschise, se uită în sus la el, în timp ce Simon, devorat de propria dorinţă, dădu cu fermitate mătasea la o parte şi o penetră. În acelaşi timp, îşi împinse mâna pe sub ea şi îi vârî un deget în rect.

Într-un colţ al camerei putea auzi sunetul latexului care atingea pielea şi ghici că Sajel era pedepsită pentru că pierduse. Dar, după sunetele scoase de ea, pedeapsa îi producea o plăcere şi mai mare. Oricum, ştia că nimic nu se compara cu plăcerea pe care i-o oferea Simon ei. Pentru prima oară în viaţa sa, în timp ce el intra şi ieşea din ea, iar ea simţea cum se apropie un alt orgasm, avu certitudinea că Simon era cu adevărat al ei şi că era specială pentru el.

După câteva minute, Simon avu şi el un orgasm, iar ţipătul lui de triumf sună aproape primitiv. Ca şi cum ar fi sărbătorit faptul că Natalie era a lui şi că împreună câştigaseră.

Câteva minute, liniştea se aşternu în dormitor.

— Cred că ne-ar prinde bine o băutură, sugeră Anil, în sfârşit. Ce părere aveţi, fetelor?

Sajel părea gata să protesteze, dar ea şi Natalie se uitară una la cealaltă şi zâmbiră. Nu era nevoie să încerce să demonstreze nimic. Era posibil ca bărbaţii să nu înţeleagă, dar ele ştiau adevărul. Ele echilibrau situaţia de putere, căci bărbaţii erau înrobiţi de obedienţa lor faţă de ei.

Odată ajunse în bucătărie, cele două fete, purtând doar curelele şi eşarfele din mătase, aduseră paharele şi vinul.

— Cum a fost vacanţa? o întrebă Natalie pe Sajel.

Sajel zâmbi conspirativ.

— A fost de vis.

— Aşadar, veţi încerca să vă căsătoriţi?

— Nu cred că vreunul dintre noi ar putea fi fericit cu altcineva. Totul se datorează Paradisului, desigur. Dar tu?

Natalie îi spuse pe scurt ce se întâmplase de când nu se mai văzuseră şi că Simon lucra la revista ei.

— Nu este puţin cam complicat? întrebă Sajel.

— Suntem încă la început, nu prea ştiu. Cred că e greu pentru Simon atunci când suntem la muncă, dar pentru mine e perfect tot timpul.

— Păi, aşa ar fi şi normal să fie.

— Da. Dar nu trebuie să-i lăsăm să afle ce s-a întâmplat în urma vizitei de la Paradis, nu? zise Natalie.

— Ce vrei să spui?

— Că datorită celor de acolo avem totul. Sunt fericită la muncă şi acasă sunt în al nouălea cer. Nu am nicio problemă în a mă supune lui Simon ca să obţin o asemenea plăcere, şi nu a trebuit să sacrific nimic. Regret un singur lucru.

— Care?

— Că nu pot împărtăşi secretul de a avea totul cu cititoarele mele! râse Natalie.

— Haide, mai bine să le ducem băuturile. Cu puţin noroc, nu vor fi terminat cu noi pe seara asta.

Sus, în dormitor, bărbaţii stăteau de vorbă şi niciunul dintre ei nu zâmbi când fetele intrară în cameră. Imediat, Natalie simţi o senzaţie familiară, de excitaţie întunecată care începea să se aprindă

în ea.

— De ce vă uitaţi aşa la noi?

— Pentru că acum avem un alt concurs pentru voi, explică Anil.

— Nu cred că voi mai putea avea un alt orgasm, minţi Natalie.

— Asta nu hotărăşti tu, spuse Simon.

Natalie îşi lăsă privirea în podea pentru ca el să nu-i vadă triumful din ochi.

În mod clar, avea să fie aşa cum speraseră ele, iar noaptea urma să le mai aducă încă multe plăceri. Îi mulţumi în gând lui Jan pentru că îi spusese despre Paradis şi apoi, cu capul plecat, se îndreptă docilă către Simon. Ştia că el o privea aprobator, iar ea tremura un pic, fiindcă habar nu avea ce i se pregătea.

Oricum, ceea ce ştia cu siguranţă era că se simţea complet satisfăcută de viaţa ei — şi că avea să se asigure că Simon era şi el satisfăcut. Dacă făcea asta, probabil că nici nu ar mai fi fost nevoie să lucreze la Paradis, pentru că ei doi, împreună cu Sajel şi Anil, îşi puteau începe propriile lor sesiuni de grup. Pe măsură ce s-ar lărgi cercul, viaţa lor ar deveni atât de excitantă, că nici n-ar mai fi loc pentru Paradis vreodată.

În timp ce Simon îi puse mâinile la spate şi i le legă cu o pereche de cătuşe, sânii lui Natalie începură să doară în mod plăcut. Şi când mâinile lui le prinseră rotunjimea grea în căuşul palmelor, ea ştiu că putea avea totul — şi că acum, dorinţa ei devenise realitate.